REGISTERED NO. M. 301.

ஞானசாகரம்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தகுருப்யோநம:

சென்னை

"வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்த சபைப்பிரசுரம்"

இது

சமயசாத்திர தத்துவசாத்திர பௌதிகசாத்திர இலக்கணஇலக்கியப்
பொருள்விரிக்கும் மாதாந்தப்பத்திரிகை.

பதுமம்-க. } சாலி ௲௯௨௩ பிலவஹு புரட்டாசிமீ ஐப்பசிமீ { இதழ் ௬, ௭,

பொருளடக்கம்.

நாகைவேளிப்பாளையம் சைவசித்தாந்தசபை.
மாணிக்கவாசகர்காலநிருணயம்.
சுவேதாசுவதரோபநிடதமொழிபெயர்ப்பு.
சுதேசபாஷாப்பியாசநிவர்த்தி.
மெய்ந்நலவிளக்கம், டி - நல்லதம்பிப்பிள்ளை.
வடமொழியிலுள்ள தமிழ்ச்சொற்காரணம்.
மாகறல் - கார்த்திகேயமுதலியார்
சகளோபாசனை (symbolism)
நாலடியார் நூல்வரலாறு.
இறையனாகப்பொருளுரைவரலாறு.
ஆனந்தக்குற்றம்.
திருக்குறட்கத்தியரூபம் - மதுரை, சுப்பிரமணியபிள்ளை,
சமாசாரக்குறிப்புகள்.

பத்திரிகாசிரியர், நாகபட்டினம்-வேதாசலம்பிள்ளை,
சென்னைக்கிறிஸ்டியன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்.

சென்னைச்
சி. என். அச்சுக்கூடத்திற்
முத்திரிக்கப்பட்டது.

1902

நாகபட்டினம்

வெளிப்பாளையம் - சைவசித்தாந்தசபையார் ரூபா ௰.
சிகந்தராபாத்து சித்தாந்தசங்கத்தார். ,, ௰.
ஸ்ரீமான் சி - த - மா முனிசாமிப்பிள்ளையவர்கள் ,, ௰.

திண்டிவனம்

,, கு - சிங்காரவேலுமுதலியாரவர்கள் ,, ௰.
,, சி - அருணசலசெட்டியாரவர்கள் ,, ௰.
டி - பி-டப்ளியூ-கண்டிராக்டர்
,, வேதகிரிச்செட்டியாரவர்கள் ,, ௰.
,, அ - துரைசாமிக் கௌண்டரவர்கள், வல்லம். ,, ௰.
,, ஓமந்தூர்-முத்துவேங்கடராமரெட்டியார் அவர்கள்கிளியனூர் ௰.
,, பெ - ராம-வேங்கடசுப்பாரெட்டியாரவர்கள் ,, ௰.
,, சேவூர் - சுப்பாரெட்டியாரவர்கள் ,, ௰.

இரங்கூன்.

,, டி. எம். பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள் ,, ௰.
பேபர்கரன்சி ஆபீஸ்.
,, ரெய்பகதூர்-மதுரைப்பிள்ளையவர்கள், ஆனரரிமாஜிஸ்திரேட் ௰.

சென்னை.

,, திருமயிலை - அரங்கசாமிநாயகரவர்கள் அபாதகிரி ௰.
,, பெ-முனிசாமிமுதலியாரவர்கள் ,,
சூபர்வைசர், இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்டமெண்ட்.
,, தண்டலம் - பாலசுந்தரமுதலியாரவர்கள் ,, ௰.
தமிழ் டிரான்ஸ்லேடர் ஆபீஸ்,

பரமகுடி.

,, டி. ஆர். கிருஷ்ணசாமிராவ் அவர்கள் ௰.
போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்,
சிகந்தராபாத்து.
,, சொ. - சிவஅருணகிரிமுதலியாரவர்கள், ௰.
சீப்சப்ளை அண்டு டிரான்ஸ்போர்டு ஆபீஸ்,

விசாகபட்டினம்.

,, ஜே - எம் - நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்கள். பி-ஏ, பி-எல்.,
டிஸ்டிரிக்ட் முனிசீப்,

கள்ளிக்கோட்டை.

,, பி. தியாகராஜமுதலியாரவர்கள் ௰.
லோகல்பண்டு சூபர்வைசர்
,, ஸ்ரீமத்-ஞானசித்தசுவாமிகள், திருவானைக்கா. ௰.

தொகை உபகரித்த கனவான்களன்றி மற்றைக் கனவான்களும் தாம் உபகரிக்கும் திரவியத்தை விரைவிலுதவி யூக்கமுறுத்துவார்களென்று திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநஸம்பந்தகுருப்யோநம:

வாழ்த்து.

"வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெ லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே."

ஞானசாகரம்.

(:*:)

நாகை வெளிப்பாளையம்.

சைவசித்தாந்த சபை.

இது நாகபட்டினத்தைச் சார்ந்த வெளிப்பாளையத்திற் சைவாபிமானம் மிக்குடைய சைவ நன்மக்களால் தாபிக்கப்பட்டு நடைபெறுகின்றது. இதன்கண் நடராசமூர்த்தியின் திருவுருவம் நன்கமைத்து எழுதிய அழகிய படமும், திருஞான சம்பந்தர் முதலிய சைவசமயாசாரியர் திருவுருவப் படங்களும் பிறவும் பிரதிட்டிக்கப்பட்டுத் தினந்தோறும் பூசிக்கப்படுகின்றன. நித்திய நைமித்திக கருமங்களெல்லாம் வழுவாது முறைப்படி நடத்தப்படுகின்றன. வாரந்தோறும் புராணபடனம், தேவார திருவாசகம் இசையுடன் ஓதல், சித்தாந்த சைவ நூலாராய்ச்சி முதலியன ஒழுங்காகச் செய்யப்படுகின்றன. வருடோற்சவங்களில் ஆதிசைவர்கட்கும் பிறர்க்கும் ஆடையளித்தல் அன்ன மிடுதன் முதலிய தருமங்களும், விசேட பூசனையும், சித்தாந்தநூற் புலமை நிரம்பிய நல்லாசிரியரைக்கொண்டு அரிய பெரிய உபந்நியாசங்கள் செய்வித்தலும் மேற்கொண்டு மிகச் சிறப்பாக நடத்தப்படுகின்றன.

இதற்கு அக்கிராசனாதிபதி யாவார் ஸ்ரீமத், சோ. வீரப்பசெட்டியாரவர்கள். இவர்கள் சைவவேளாண் டலைமைக்குலத்துதித்து நற்குண நற்செய்கைகளும்பெருகிய சிவபத்தியும், பலசைவநூலாராய்ச்சியும்,கேட்போர்க்கு

இனிது விளங்க அரிய பெரிய சைவசித்தாந்த நுட்பங்களை விரித்துரைக் குஞ் சொல்வன்மையும், சைவவேடப்பொலிவும், அவ்வேடப்பொலிவிற்கு ஏற்ற முதுமைப் பருவமும், உலகானுபவ வுணர்ச்சியும் உடையவர்கள். நம் சொல்லளவிலமையாத அருமை பெருமை யுடைய இப்பெரியாரைத் தமது சபைக்கு அக்கிராசனாதிபதியாகப் பெற்றுக்கொண்ட இச்சைவசித் தாந்த சபையார் சிவபுண்ணிய மிகுதியைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம். இதற்குக் காரியதரிசியாவார் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, வைத்தியலிங்கமுதலியாரவர்கள்; இவர்களும் சிவாபிமானமும் இச்சபையி னபிவிர்த்தியின்பொருட்டு உழைக்கும் மனவுறுதியும் மிகவுடையவர்கள்.

இனி இச்சபையில் அவயவிகளாய்ச் சேர்ந்திருக்கும் நன்மக்களெல்லாம் உண்மைச் சிவாபிமானமும் சிவபத்தியு முடையவர்கள். இவர்களுள் ளும்,ஸ்ரீமாந், மதுரைநாயகம்பிள்ளையவர்களும், ஸ்ரீமாந்,மகாதேவபிள்ளையவர்களும் இச்சபையி னபிவிர்த்தியின்பொருட்டு இரவும்பகலும் அரிது முயன்றுழைத்து அதனை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்தவர்கள்; இவர்களுடைய சிவபத்தியும் மனவெழுச்சியும் நாம் பெரிதும் பாராட்டற்பாலனவாம். இதுகிடக்க.

இதுகாறும் இச்சபை நடந்தேறுவதற்கு ஒரு சிவாபிமானியின் கிருகம் முழுவதும் உபயோகமா யிருந்தது; ஆயினும், சபைக்கென ஒரு சொந்தக்கட்டிட மில்லாமை இதற்கு ஒரு பெருங்குறையாயிருந்தது. இக்குறையை இராமநாதபுர அரசர் ஸ்ரீமாந், பாஸ்கரவேந்தர் நாகபட்டினத்திற்குச் சமீபத்தில் விஜயஞ் செய்த காலையில் உற்று நோக்கி யுணர்ந்து அதனை நீக்கிச் சபைக்கென்றே ஒரு கட்டிடம் உரிமை செய்தற்பொருட்டுச் சபையார்க்கு ஐந்நூறுரூபா அளித்திட்டார்கள். சபையார்கள் மாட்சிமை நிறைந்த சேது மன்னர் நன்கொடையை வந்தனத்தோ டேற்றுச் சபைக்குக் கட்டிடம் உரிமைப்படுத்தி விட்டார்களென்று கேள்வியுற்றுப் பேரானந்த மடைகின்றோம்.

இத்தென்னாடு முழுவதூஉஞ் சைவசித்தாந்த மழைபொழிந்துலாவி எம்போல்வாரையுங் கடைக்கணித்தருளிச் சிவசாயுச்சிய மடைந்த எம்மாசிரியர் 'வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம்' ஸ்ரீலஸ்ரீ, சோமசுந்தரநாயகரவர்களால்அரிய பெரிய மகோபந்நியாசங்கள் இச்சபையின்கண்ணே செய்யப்பட்டன. நாயகரவர்கள் அருமை பெருமைகளை இச்சபையார் என்றும் பாராட்டி வருகின்றார்கள்.

இச்சபையின்கண் நாமும் ஓரவயவியாய் இருக்கும் புண்ணியமுடையோ மாகையால், இதனபிவிர்த்திப்பொருட்டு நன்கொடை யுதவிய சேதுவேந்த ரவர்களின் விதரண மாட்சியை மிக வியந்து அவர்களிடத்து நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடைய மாகின்றோம்.

இனி இச்சபைக்கென்றே சொந்தக் கட்டிடம் ஒன்று ஏற்பட்டு விட்டமையால் இச்சபையிற் சேர்ந்திருக்கும் சைவ நன்மக்களெல்லாரும் மனவெழுச்சி மேன்மேற் கிளரப்பெற்றுத் தாமியற்கையாகவே நடாத்தி வரும் சிவகைங்கரியங்களைப் பெருக்கி நடப்பித்து வருவார்களென்று நம்புகின்றோம். இன்னும், நாகபட்டினத்தினும் வெளிப்பாளையத்தினும் இச்சபையிற் சம்பந்தமின்றி யிருக்கும் சைவ நன்மக்களெல்லாரும் இச்சபையிலொருங்குசேர்ந்து இச்சபாலயத்தின்கண் தரப்படும் சைவ வமிழ்தத்தை உண்டு பிறவிப் பிணிநீங்கித் திருவருட்பேற்றிற்கு உரியராய்ச் சிவனை வழிபட்டு உய்வார்களாகவென்று திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகர் காலநிருணயம்.

அக்கல்லாட நூலையே பெரியதோர் நிலைக்களனாகக் கொண்டு மாணிக்கவாசகர் காலநிருணயஞ் செய்யப் புகுந்த நம் ஆப்தர் திருமலைக்கொழுந்து பிள்ளையவர்கள் உரை வாய்ப்புடையதாமா றில்லை யென்பதூஉம் நுணுகி யாராயவல்லார்க் கெல்லாம் நன்றுணரக் கிடக்கும். இன்னுங் கல்லாடநூற் காலநிருணய மென்று தலைக்குறியிட்டு யாமெழுதும் ஆராய்ச்சியுரையில் இவற்றின் பரப்பெல்லாம் நன்கெடுத்துக் காட்டுவாம்: இன்னும் நம் ஆப்தரவர்கள் தாமெழுதிய அவ்வுரை நூலின்கண் மேலே காட்டிய உரையாசிரியன்மார் யாரும் தம்முரையில் தேவாரத் திருவாக்குக்களை மேற்கோளாக மொழிந்ததில்லை யெனவும், சரிதமுறை பிறழாத பெரியபுராணமும் ஒரோ விடங்களில் அம்முறை வழுவுகின்ற தெனவும் பிறவுங் கூறுகிற்பர். ஆசிரியர், நச்சினார்க்கினியர்க்கு முன்னிருந்தோரான பேராசிரியர் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையா ருரையில் அப்பர்சுவாமிக ளருளிச்செய்த

"அண்ட மாரிரு ளூடு கடந்தும்ப
ருண்டு போலுமோ ரொண்சுட ரச்சுடர்
கண்டிங் காரறி வாரறி வாரெல்லாம்
வெண்டிங் கட்கண்ணி வேதிய னென்பரே"

என்னுந் திருவாக்கை எடுத்துக் காட்டுதலானே உரையாசிரியர் யாருந் தேவாரத் திருவாக்கை மேற்கோளாக எடுத்து மொழிந்திலரென்னும் நண்பருரை பொருத்தமின்றாமாறுணர்க. இனிப் பெரியபுராணம் இவ்விவ்விடங்களிற் சரிதமுறை வழுவுகின்றதென நண்பரவர்கள் தயை செய்து காட்டுவார்களாயின், அதன்மேல் நம்மாராய்ச்சி செறிந்து நிகழும். மற்று நண்பரவர்களியற்றிய உரைநூல் மாணிக்கவாசகர காலநிருணயஞ் செய்யுமுக்தானே, சென்னைச் சருவகலாசாலையில் வடமொழிவல்ல பண்டிதராயிருந்த ஸ்ரீசேஷகிரிசாஸ்திரியார் சரித மெய்ம்மைப்பொருள் தேறுதுடகைச்சங்க விருப்பை நிராகரித்த போலியுரை களைந்து, அதனிருப்பு உண்

மைப் பிரமாணங்கள் பலவற்றான் இனிது நிறுவிய பகுதி மிக்க மேம்பாடுடையது. தமிழ்ப்பண்டைப் பனுவலாராய்ச்சி செய்வார்க்கெல்லாம் நண்பர் திருமலைக்கொழுந்து பிள்ளையவர்கள் ஆங்கிலமொழியிற் சொற்பொருட்டிறம் விளங்க எழுதிய இவ்வுரைநூல் இன்றியமையாச் சிறப்பினதாம். இனி, நண்பரவர்கள் பிரமாணமா யெடுத்த அக்கல்லாட நூல், பட்டினத்தடிகள் அருளிச்செய்த அகவற்செய்யு ளமைப்பினோடு ஒருங்கொத்து ஒழுகு நீரதாய்க் காணப்படுதலின், அது பட்டினத்தார் காலத்திற்குச் சிறிது முன்னாதல் பின்னாதல் எழுதப்பட்டதா மென்னுந் துணிபு கொண்டு போதருகின்றாம். இவ்வாற்றால், கி - பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் கண்ணதான அக்கல்லாட நூலையே கருவியாகக்கொண்டு மாணிக்கவாசகர் கடைச்சங்க நிலைபெற்று விளங்கியஞான் றிருந்தாரெனக் கூறுதல் ஒரு சிறிது மடாத வுரையா மென்ப தினிது பெறப்படும். இது கிடக்க.

இனி, ஆங்கில மகனான இன்ஸ் என்பவர் ஞானசம்பந்தர் முதலான குரவன்மார் மூவருள் யாரும் மாணிக்கவாசகரைத் தம்பதிகத்துட் கிளந்தெடுத்துக் குறித்திடாமையான் அவர் அம்மூவர்க்கும் பின்னிருந்தாரென்பது உய்த்துணரற்பாற் றென்றல் தருக்கநெறி பிறழாது வாதிடுவார்க்கு யாங்ஙனம் பொருந்தும்? ஒருவர் ஒருவரைத் தந்நூலுட் கிளந்து கூறாமையானே அவர் அவர்க்கு முன்னிருந்தார் பின்னிருந்தாரெனத் துணிபு தோன்ற வுரையாடுதல் சரிதமுறையாகுமா? ஞானசம்பந்தர் முதலானகுரவன்மார் பண்டைச் சிவனடியார் வரலாறுகளெல்லாம் நெறிப்படவெழுதிவந்து இடையே அவரைக்குறித் தேதும் மொழிந்ததில்லையாயின், அதுகொண்டு மாணிக்கவாசகர் அவர்க்குப் பின்னிருந்தாரென ஒருவாறு கூறிடலாம்; மற்று ஞானசம்பந்தர் முதலான குரவன்மாரோ அங்ஙனமேதும் வரலாறுரைத்து நூலெழுதினாரில்லை; தாஞ் செல்லுஞ் சிவாலயங்களுள் அருட்குறி தோன்ற வெழுந்தருளிய பெருமானைக் குழைந்துருகி வழுத்தித் திருப்பதிகங்கள் கட்டளையிட்டருளிச் செல்லுங் கடப்பாடு மேற்கொண் டொழுகினார்கள்; அங்ஙனம் ஒழுகலாறுடையாரான அவர் திருப்பதிகங்களுள் முன்னைக்காலத்துச் சிவனடியார் சிலர் மொழியப்படினும் படுவர், மொழியப்படா தொழியினு மொழிவர்; திருவருள் தம்மை இயக்குமா றெல்லாஞ் சென் றியங்கவல்லரான அக்குரவன்மார் நியதிகொண்டு அங்ஙனஞ் சிவனடியார் பெயரோதாமையான், அவரோதாமைபற்றியே மாணிக்கவாசகர் அவர்க்குப் பின்னிருந்தாரெனக் கூறுதல் ஒரு சிறிதும் அடாத போலியுரையா யொழியும். அல்லதூஉம், யாம் மேலே காட்டிய "நரியைக் குதிரை செய்வானு நரகரைத்தேவு செய்வானும்" என்னும் அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்கானே மாணிக்கவாசகர் பொருட்டியற்றப்பட்ட அற்புதத்திருவிளையாடல்இனிது விளங்குதலின், மாணிக்கவாசகர் அக்குரவன்மார் யாரானு

மொழியப்படவில்லை என்பதும் யாண்டையதென்றொழிக. அற்றன்று, முன்னைக்காலத்துச் சிவனடியார் தம்மையெல்லாந்தொகுத்தோதிவழுத்துவான் புகுந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணிக்கவாசகரையும் அங்ஙனம் எடுத்து மொழிந்ததில்லை யாலோவெனின்; நன்றேவினாயினாய், மாணிக்கவாசகர் 'அதெந்துவே யென்றருளாயே' 'என்னுடவிடங்கொண்டாய்' என்னும் வாக்கியக் கூறுகளானே கன்னடநாட்டு வீரசைவ குலத்துதித்த பெரியாரென்பது பெறப்படுதலின், அக்குலநெறி பிழையாது நின்று சிவவழிபாடியற்றிச் சிவசாயுச்சியமுத்திப்பெரும்பேறுதலைக்கூடிய அவரைச் சித்தாந்த சைவ மரபின்கண் அவதரித்துச் சித்தாந்த சைவத் துறைவழி நின்று இறைபணிபேணிச் சிவசாயுச்சிய முத்திப் பெரும் பேறுதலைக்கூடிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், சித்தாந்த சைவத் துறைவழி நின்று அங்ஙனமே இறைவன் றிருவருணெறிதலைக்கூடிய ஏனைச் சித்தாந்த சைவப் பெரியாரைத் தொகுத்தோதுந் தந்திருப்பதிகத்தினுட் கிளந்தெடுத்துக் கூறுதற்கு அமர்ந்திலராய்ப் 'பத்தராய்ப்பணிவார்க ளெல்லார்க்குமடியேன்' என்பதனாற் குறிப்பாற் கொளவைத்து ஒழிபு கூறியருளினார். மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வீரசைவ குலத்திற்குரியரே யாமென்பது வீரசைவ குலத்தா ரெல்லாரும் அச்சுவாமிகளைத் தமக்குரியராகக் கொண்டு பெரிது வழிபாடியற்றி வருதலானும், புதுச்சேரி முதலான விடங்களிலுள்ள வீரசைவ மடாதீனங்களெல்லாம் மாணிக்கவாசகர் பெயர்கொண்டே நிலவுதலானும் இனிது துணியப்படும். இப்பெற்றி தேறாத சைவசித்தாந்த நன்மக்களில் ஒரு சிலர் நடுநிலை திறம்பி மாணிக்கவாசக சுவாமிகளைச் சைவசித்தாந்த மரபின்கண் அவதரித்தவரேயாமெனக்கொண்டு, ஏனைச் சைவசித்தாந்த குரவன்மார் அவரைத் தந்திருப்பதிகங்களுட் குறிப்பிடாமை யென்னையென்று எதிர் கடாவுவார்க்குச் செவ்வனே இறுக்கலாகாமையின் ஏதேதோ தமக்குத் தோன்றியவா றெல்லாங்கூறிப் பெரிதும் இடர்ப்படுவாராயினார். சமயாதீத நிலையாய் விளங்கு மெய்கண்ட சந்தானச் சித்தாந்த சைவ மரபு பேணும் புண்ணியம் பெரிதுடையோ மாயினும், நடுநிலை பிறழாது உண்மைப் பொருளை யுலகிற்குத் தெளித்தல் வேண்டு மென்னும் மனவுறுதிப்பாடு உடையோ மாகலின், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரிதத்தை உண்மை யாராய்ச்சி செய்து, அவ்வாராய்ச்சியில் யாம் மெய்யெனத் துணிந்துகொண்ட பொருட் கூறுபாடு பற்றி அச்சுவாமிகள் வீரசைவ குலத்தினரேயாமென உலகின்கட் பிரசித்தஞ் செய்யுந் துணிபுடையோ மாயினோம். இதனைக் காணும் நம் ஆப்த நண்பர்களான சைவசித்தாந்தச் செல்வர்கள் இதுபற்றி நமமேற்கதுமென வெகுட்சி கொள்ளாது, அதனைப் பொறுமையுடன் ஆய்ந்து பார்த்துத் தம் உண்மைக் கருத்தை யுலகின்கண் வெளிப்படுப்பார்களாக வென்னும் வேண்டுகோளுடையோம்; "எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" என்னுந் திருவாக்

குண்மை கடைப்பிடிக்க வல்லார்க்கே யாங்கூறிய உரைவாய்மை நன்கு புலப்படா நிற்கும். இனி, மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அங்ஙனம் வீரசைவ குலத்தின்கண் அவதரித்தாராயினுஞ் சைவசித்தாந்த முடிபொருளுணர்ந்து அப்பொருணெறி வழாதொழுகிச் சிவவழிபாடியற்றிச் சிவமுத்தி தலைக்கூடினா ரென்பது அவர் அருளிச்செய்த திருவாசகத் திருமுறையானே நன்கு பெறப்படுதலின், அவர் வீரசைவ குலத்துதித்தாரென்பது பற்றியே சண்டைக் காவதோ ரிழுக்கில்லை யென விடுக்க. அற்றேல், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர் குலவுரிமை கருதாமல் அவரைத் தந்திருப்பதிகத்திற் கிளந்தோத வமையுமாம் பிறவெனின்; அற்றன்று, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் காலத்தே மல்கிக்கிடந்த வீரசைவ மரபினர் மாணிக்கவாசகரைத் தமக்குரிய குரவராகக் கொண்டு பேணி வழிபட்டு வந்தார்களாதலின் அவர் தம்மைத் தந்திருப்பதிகத்தினுட் கிளந்தோத ஒருப்பட்டிலர். அற்றேல், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் தாந் திருமுறை வகுப்புச் செய்தருளிய காலத்துத் திருவாசகத்தை ஏனைக்குரவன்மார் அருளிச்செய்த திருமுறைகளோடு ஒருங்கு வைத்து ஒன்பதாந் திருமுறையாக வகுத்தவாறென்னையெனின், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் காலத்தே வீரசைவ மரபு சுருங்கி வருதலானும், திருவாசகத்தின்கட் காணப்படுஞ் சொன்னயம் பொருணயங்களுஞ் சித்தாந்த சைவக் கோட்பாடுகளும் எல்லாரானும் பெரிது போற்றப்படுதலின் அதன்கட் காணப்படும் வீரசைவப் பொருணுட்பங்கள் உணர்வாரின்மையின மறைந்து போதலானும், சித்தாந்த சைவரொல்லாருந் தமக்கும் அத்திருவாசக முரியதென்று போற்றுதலானும் அதனை அவ்வாறு ஒன்பதாந் திருமுறையாகக் கோத்தாரென மறுக்க. முற்காலத்து வீரசைவ மரபினர் பெருக்கமுற்றிருந்தா ரென்பதற்குப் பிரபுலிங்கலீலை முதலான நூல்களே சான்றாம். இங்ஙன மாகலின், ஏனைக்குரவன்மார் தந்திருப்பதிகங்களுள் அவரைக் கிளந்தெடுத்து மொழிந்திடாமை கொண்டே அவர் அக்குரவன்மார் மூவர்க்கும் பின்னிருந்தாரெனக் கூறுதல் போலியா யொழியுமென்றுணர்க. இது கிடக்க.

இனி, நாம் மேலே விளக்கிய தருக்கவுரையின்கட் கருத்தொருப்பாடிலராய் 'யாம்பிடித்த முயலுக்குக்கால் மூன்றே' என்னும் வழக்குப் பற்றி ஏனைக்குரவன்மார் மூவரும் மாணிக்கவாசகரைத் தந்திருப்பதிகங்களுட் கிளந்தெடுத்துக் கூறாமையான் அவர் அம்மூவர்க்கும் பின்னிருந்தாரென்பது தேற்றமாமென வுரைப்பார், அற்றேல் அம்மூவர்க்கும் பின்னிருந்த மாணிக்கவாசகர் தாமருளிச்செய்த திருவாசகந்திருக்கோவையாருள் அம்மூவரையுங் குறிப்பிட்டு ஏதுமுரையாமை யென்னையென எதிர்கடாவுவார்க்கு விடுக்குமாறறியாது விழிக்குநீராவராகலின், அங்ஙனம் அழிவழக்குப் பேசுதல் பெரியதோர் ஏதமாமென் றுணர்ந்துகொள்க. அல்ல

தூஉந், திருவாசகந்திருக்கோவையாரின்கட் காணப்படுந் தமிழ்ப்புலனெறி வழக்கிற்கும், தேவாரத் திருமுறையின் றமிழ்ப் புலனெறி வழக்கிற்கும் வேறுபாடு பெரிதாகலானும், அவற்றுள்ளும் முன்னையவற்றில் தமிழ்த் தொன்மை வழக்கே பெரும்பான்மையும் பயின்று வருதலானும், அவ்விரு வழக்கிற்கும் இடையிட்ட காலம் சிறியதாதல் செல்லாது. தமிழ்த் தொன்மை வழக்கே தழீஇ வந்த திருவாசகந் திருக்கோவையா ரென்பன, தமிழ்ப் புதுவழக்கு இடையிடையேவிராய்வந்த தேவாரத் திருமுறைக்குப் பின்னெழுந்தன வென்றல் பெரியதோர் தலைதடுமாற்றமாய் அங்ஙனங் கூறிடுவார் தமிழ் வழக்கு ஒரு சிறிது மறியாரென்பதனைப் பெறுவிக்கும். ஆகலின், அவ்வாறு கூறுதல் எவ்வாற்றானும் பொருத்த மில்லாத போலியுரையா மென்க.

ஈண்டுக்கூறியவாற்றால் போப்புத்துரை யுரைத்தவாறு ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்காலம் கி-பி பதினோராம் நூற்றாண்டின் கண்ணதாதல் ஆங்கில நூல்வல்லார் செய்துபோதருஞ் சரிதவாராய்ச்சிக்கு மாறுபாடாய் முடிந்திடுதலின் அவர்காலம் கி. பி ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பாதிக் கண்ணதென்று கோடலே உண்மைச் சரிதமுறையாமென்பதூஉம், ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரோ டொருங்கிருந்த அப்ப மூர்த்திகள் காலம் கி. பி. ஆறும் நூற்றாண்டின் பிற்பாதி முதற்சொண்டு தொடங்குதலின் அவ்வப்பமூர்த்திகளாற் குறித்தருளப்பட்ட நரியைக் குதிரையாக்கிய திருவிளையாடனிகழ்ச்சியும் அந்நிகழ்ச்சிக் கேதுவாயிருந்த மாணிக்கவாசகர் காலமும் அவ்வாறும் நூற்றாண்டின் முற்செல்லுமாமென்பதூஉம், திருவாசகச்செய்யுள் வழக்குக் கடைச்சங்கத்தார் காலத்துச்செய்யுள் வழக்கோடு பெரிதொத்துச் சிறிதொவ்வாமையானும் தேவாரச்செய்யுள் வழக்கோடு சிறிதொத்துப் பெரிதொவ்வாமையானும் அஃதவ் விருவகை வழக்கும் விராய்வருதற்கேற்ற கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின்கண் எழுந்ததெனலே வாய்ப்புடைத்தாமென்பதூஉம், ஞானசம்பந்தர்முதலான சமயகுரவர் தந்திருப்பதிகங்களுள் மாணிக்கவாசகரைக் கிளந்தெடுத்து மொழியாமைபற்றி அவர் அம்மூவர்க்கும் பின்னிருந்தாரெனக்கூறுதல் ஒருவாற்றானும் பொருந்தாத போலியுரையாமென்பதூஉம் இனிது விளக்கப்பட்டன. தமிழ்ப் புலமைமலிந்த வித்துவசிகாமணிகள் இன்னோரன்ன சரிதவாராய்ச்சியைப் பழித்துச்சோரவிடாது கைக்கொண்டாய்ந்து நலம் பெருக்குவரென்னுந் துணிபால் இதனை யொருதூண்டுதற்கருவியாக முன்னெழுதிவிடுத்தாம்.

சுவேதா சுவதரோபநிடத மொழிபெயர்ப்பு.

அங்குட்ட மாத்திரையாய் ஞாயிறுபோற் சுடர்ந்துவிளங்கும் அவன், சங்கற்பமும் அகங்காரமும் அறிவுத்தன்மையும் தன் சரீரத்தின் றன்மையும் உடையோனுய்க், கசை நுனியிலுள்ள இரும்பு அக்கலசயின் வேறுய்க் காணப்படுமாறு போல மற்றையதின் வேறுகக் காணப்படுகின்றுன். (அ)

நூறுகூறிடப்பட்ட ஒரு மயிர்முனையின் நூறில் ஒருபாகம் போலச் சீவன் கருதப்படற் பாலதாம்; அவன் அளவறியப்படாதவனுவன். (கூ)

அவன் பெண்ணுமல்லன், ஆணுமல்லன், அலியுமல்லன், அவன் தானெடுக்கும் உடம்பின்றன்மையாய் விளங்குகின்றுன். (ம)

உண்ணல் பருகுதலாற் சரீரம் வளர்ச்சியுறுமாறு போலச், சங்கற்பம், பரிசம், திருட்டி, மயக்கமுதலியவற்றுற் சீவான்மாவானது தன் கருமத்திற்கீடாகப் பலவேறு தேகங்களைப் பலவேறிடங்களில் முறைமுறையே எய்துகின்றது. (மக)

சீவான்மாவானது தன் குணங்களாலேயே பலப்பலவானதூலசூக்கும தேகங்களை அடைகின்றது; தன்னிலே வேறுபாடுடையதன்றுயினும், தன்னுடைய கன்மவியல்பானும் உடம்பினியல்பானும் அஃது அவ்வுருவங்களோடு ஒற்றுமையுறுதற்காரணந்தோன்றுகின்றது. (மஉ)

ஆதியந்தமில்லோனுய், உண்ணுமையப்படாத விதனுள்ளிருந்து உலகைப்படைத்திடுவோனுய், அநேகரூபமுடையோனுய், விசுவைகனுயுள்ள ஈசுரனையார் அறிகின்றுர்களோ அவர்கள் எல்லாப் பாசங்களினின்றும் விடுபடுகின்றுர்கள் (மங)

அறிவினுலறியப்படுவோனுய்ச், சேதனனுய், உள்ளதுமில்லதுமாய் எல்லாவற்றிற்குங் காரணனுய்ச்சிவனுய்ப், பாகங்களெல்லாம் உற்பத்தியாதற் காரணனுயுள்ள அக்கடவுளை அறிகின்றவர்கள் தந்தேகங்களைவிடுகின்றுர்கள்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஆறும் அத்தியாயம்.

துறவிகளிற்சிலர் மயக்க வுணர்ச்சியாற் பொருள்களின் சுபாவத்தன்மையே உற்பத்திக்குக் காரணமாமென்பர், வேறுசிலர் காலமேகாரணமாமென்பர், ஆனல், உலகத்தில் இறைவன் முதன்மையாற்றுன் பிரமசக்கிரஞ் சுழலுகின்றது. (க)

சுவேதா சுவதரோபநிடத மொழிபெயர்ப்பு.

ஆறும் அத்தியாயம்.

நித்திய வியாபகனுய்ச் சருவஞ்ஞனுய்க் காலகாலனுய் எல்லாக் குணங்களு முடையோனுய் எல்லா மறிவோனுய் உள்ள அவனுலே ஆளப் பட்டு நிலநீர் தீவளிவிண் என்று நினைக்கப்படுவதாகிய சிருட்டியானது சுழலுகின்றது. (உ)

இக்கருமத்தினை யியற்றி அதன்கண் திரும்பவும் ஒற்றித்து நின்று ஒன்று இரண்டு மூன்று அல்லது எட்டனேடும், காலத்தோடும், ஆன்மா வின் சூக்கும குணங்களோடுமாக ஒருதத்துவத்துடன் மற்றொரு தத்துவத் தினை அவன் இயைத்துவிடுகின்றுன். (௩)

குணங்களோடு கூடிய கருமங்களைச் செய்து முடித்தபின் யார் அவ ற்றையும் தம் அன்பு முழுவதினையும் இறைவன் மாட்டுப் பதியவைக்கின் றூர்களோ அவர்கள்- அவை யின்மையின் காரியங்களுமில்லா தொழிகின்ற னவாகலான்—கருமவொழிவினல் தத்துவங்களின் வேறுய் நிற்பதனை எய் துகின்றூர்கள். (௪)

அவன் சையோக நடத்தற்குரிய காரணங்களுக்கு நிமித்த காரண னுய் ஆதியாயிருக்கின்றுன், மூன்றுகப் பகுக்கப்படுங் காலதத்துவத்தினைக் கடந்து அவன் காலமின்றி விளங்குகின்றுன்; பவபூதனுய்த் தன்னிதயத்தில் வசிப்போனுய் விசுவரூபனுயிருக்கின்ற வழிபடு கடவுளை உள்ளத்தின் கண் யார் உபாசிக்கின்றூர்களோ அவர்கள் தத்துவங்களின் வேறுய் நிற்பதனை எய்துகின்றூர்கள். (௫)

மாயாமரங் கால மிவற்றினுருவங்களினும் பெரியோனுய், அவற்றின் வேறுமாய்ப் பிரபஞ்சஞ்சுழன்று செல்லு நிலைக்களனுய், அறத்தை நிறுத் திப் பாவத்தை அழிப்போனுய், ஒருவனுன்மாவினுள் விளங்குஞ் சோதி முதல்வனுயுள்ள அவனை யார் அறிகின்றூர்களோ அவர்கள் மரணத்தைக் கடக்கின்றூர்கள். (௬)

அவனைத் தேவர்கட்கெல்லாம் மேலான மகேசுரனென்றும், தெ ய்வங்கட்கெல்லாம் பரமதெய்வதமென்றும், பதிகளுக்கெல்லாம் பதியென் றும், பெரியதினெல்லாம் பெரியனென்றும், சோதியனென்றும், புகழப்ப படும் புவனேச னென்றும் அறிகின்றேம். (எ)

அவனுக்குக் காரியமுமில்லை காரணமுமில்லை; அவனை யொப்பதூஉம் மிக்கதூஉம் யாராலுங்காணப்படவில்லை; அவனுடைய பராசத்தியானது பலவேறியற்கை யுடையதென்று சொல்லப்படுகின்றது; அஃது அவன்கட் சுபாவமாய்ச் சார்ந்து நிற்றலேயன்றி ஞானங்கிரியைகட் கேற்றவாறுந் தொழிற்படுகின்றது. (அ)

இவ்வுலகத்தின்கண் அவனுக்கு மேலான பதியுமில்லை, மேலான ஈசனுமில்லை, காரணமுமில்லை, அவனே காரணன், காரணனை அதிபதிக்கும் அவன் அதிபனுவன்; அவனைப் பிறப்பிக்கின்றவனும் அவனுக்கு அதிபனுமில்லை. (௯)

தன்னியற்கையினாலே பிரதானத்தினாற் றரப்படும் பல நூலிழைகளைத் தன்னகத்தே பொதிந்துவைக்குஞ் சிலந்தியைப் போன்ற ஏகனுன இறைவன் பிரமத்தோடு யாம் ஐக்கியமுறுதலை அருளக் கடவன். (௰)

சருவபூதங்களினுங் கூடனுய்ச் சருவவியாபியாய்ச் சருவபூதாந்தரான்மாவாய்ச் சருவகருமங்கட்கு முதல்வனாய்ச் சருவபூதங்களுள்ளுஞ் சாட்சிமாத்திரையா யிருப்போனுய்க் கேவலஞ் சேதனனுய் நிர்க்குணனுயுள்ள தேவன் ஏகனே. (௰௧)

தொழிலறுந்து கிடக்கும் பலவற்றுள்ளும் ஏகனுய் வசிப்போன் வித்து ஒன்றனையே பலவாகச் செய்கின்றான். தம்முடைய ஆன்மாக்களுள் வைக்கப்படுவோனுக அவனை அறியவல்ல பெரியோர் நிலையான இன்பத்தைப் பெறுகின்றார்கள், ஏனையோரல்லர். (௧௨)

நித்தியர்க்குள் நித்தியனுய்ச் சேதனர்க்குட் சேதனனுய் விரும்பும் பொருள்களை நுகர்தலுறும் பலவற்றுள்ளும் ஏகனுய் அவனிருக்கின்றான். சாங்கியத்தானும் யோகத்தானும் அறியப்படுங் கடவுளின் இந்தக் காரணத்தை அறியவல்லோர் சருவபாசங்களினின்றும் விடுபடுகின்றார்கள். (௰௩)

சூரியனும் விளங்குதலில்லை, சந்திரனுந் தாரகைகளும் விளங்குதலில்லை, அந்த மின்னல்களும் விளங்குதலில்லை, அப்படியானால் இந்தநெருப்பு எவ்வாறு தானே விளங்கும். அவன்றானே வெளிப்படுவோனாயின் அவனைச் சார்ந்து நின்று ஏனையவெல்லாம் வெளிப்பட்டு விளங்குகின்றன. அவனுடைய விளக்கத்தினால் இவையெல்லாம் விளக்கமுறுகின்றன. (௰௪)

இப்புவனத்தின் மத்தியில் அவன் ஒருவனே அஞ்சன், நீரினுள் தீயுமாய்ப் புகுந்திருக்கின்றான். அவனை அறிகின்றவர் மிருத்துவைச் சயிக்கின்றார்கள். அப்பேற்றினை யடைதற்கு வேறு வழியில்லை. (௰௫)

அவன்விசுவத்தைச் சிருட்டிக்கின்றான், விசுவத்தை அறிகின்றான் அவன் ஆன்மயோநி, காலகாலன், குணி, சருவவித்தியன், பிரதானத்திற்கும் க்ஷேத்திரஞ்ஞனுக்கும் பதி, குணங்களுக்கு ஈசன், உலகினைச்சார்ந்து வரும் மோக்கந்திதி பந்தமென்பவற்றிற்குக் காரணன். (௰௬)

அவன் அவனைப் போலவே மரணமில்லான், எல்லாவறிவும் எல்லா முதன்மையும் உலகை இரட்சித்தலுமுடைய இறைவன் சரீரத்தில் வசிக்கின்றான். இவ்வுலகை என்றும் ஆட்சிசெய்கின்றான்; இவ்வுலகிற்கு வேறுகாரணனில்லை. (௰௭)

ஆதியிலே பிரமனைப்படைத்து அவனுக்கு வேதங்களை வழங்கித் தன்னுடைய ஞானத்தினையும் விளக்கியருளிய முதல்வனிரட்சிப்பை முத்தியடைதல் வேண்டி அணுகிச் செல்லக்கடவேனாக. (௰௮)

நிட்கலனாய் நிட்கிரியனாய்ச் சாந்தனாய்க் குற்றமிலனாய் நிரஞ்சனனாய் இறப்பில்லாமை யடைதற்குச் சடைப்பாலம் போல்வானாய் விறகுண்ணுந் தீக்கொழுந்துபோல்வானாய் உளன். (௰௯)

மானவன் ஆகாயத்தைத் தோல்போற் சுருட்ட வல்லனாங்காறும் சிவனை யறியுமறிவா லன்றித் துக்கசாந்தியுண்டாக மாட்டாது. (௨௰)

தன்தபோ வல்லமையானுந் தேவப்பிரசாதத்தானுஞ் சுவேதா சுவதர முனிவர் மிகச்சிறந்த நிலையிலுள்ள அத்தியாச்சிரமிகளுக்கு, எல்லா விருடிகளானும் எல்லாவற்றினு மெல்லாமாய்த் தியானிக்கப்படும் மேலான சுத்த பிரமத்தினியல்பை வகுத்துரைத்தார். (௨௧)

பரம இரகசியமாயுள்ள வேதாந்தமானது, அடக்கமில்லாத புதல்வனுக்காவது சீடனுக்காவது உபதேசிக்கற்பாலதன்று. (௨௨)

தேவனிடத்துப் பரமபத்தி பண்ணுவோனாய் அங்ஙனம் பண்ணுதலானே குரவனிடத்தும் அவ்வியல் புடையோனாயிருக்கும் மகான்மாவுக்கு ஈண்டுணர்த்தப்பட்ட இரகசியார்த்தங்கள் தாமே விளங்குகின்றன, அவ்விரகசியார்த்தங்கள் தாமே விளங்குகின்றன. (௨௩)

ஆறும் அத்தியாயம் முடிந்தது.

சுவேதா சுவதரோபநிடத மொழிபெயர்ப்பு முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுதேச பாஷாப்பியாச நிவர்த்தி.

சென்னைச் சருவகலாசாலைச் சங்கத்தார் தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய பாஷைகளை அப்பியசித்தலாலே பயனில்லாமையின், உயர்ந்த வகுப்பிலிருந்துகொண்டு ஆங்கில மொழிப்பயிற்சி செய்யும் மாணாக்கர்களுக்கு அவற்றைப் போதித்தல் வேண்டாவெனவும், அவற்றிற்குப் பிரதியாக வடமொழியினை ஆங்காங்குக் கற்பித்தலே போதுமெனவும் ஆரவாரஞ்செய்து போதருகின்றார். பெண்டிர், ஆடவர், சிறாரென்னும் முத்திறத்தாருள்ளும் வழக்கமுற்று நடைபெறுகின்ற சுதேச பாஷாப்பியாசத்தை ஒழித்துவிட்டு, உலகவழக்கொழிந்திறந்த வடமொழியினை மாத்திரம் அப்பியசித்தல் போதுமெனக் கூறும் அவருரை சிறிதும் நியாயமாகக் காணப்படவில்லை.

ஒருவர் கருத்தினைப் பிறரொருவர்க்குத் தெரிவித்து ஒருமையுற்று வாழ்வதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுங் கருவியாயுள்ளது ஒருபாஷையாம். அந்தப் பாஷைதானும் தன்னை வழங்கும் மாந்தருடைய நாகரிக விருத்திக் கேற்பச் சிறிது சிறிதாய் மாறுதலுற்று அபிவிர்த்தியாய் வருதலும், அவர் தம் அநாகரிக விருத்திக் கேற்பச் சிறிது சிறிதாய்த் தேய்ந்து போய் இறுதியில் இறந்தொழிதலும் இயற்கையாகப் பெற்றுவரும். சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னே அநாகரிக நிலையிலிருந்த ஆங்கில மக்களுக்குள்ளே ஒரு மூலையில் அருகி வழங்கிய ஆங்கில பாஷையானது அம்மக்கள் பிற்காலத்தே செய்துவரும் பெருமுயற்சியானும் நூலறிவாற்றலானும் பெருக்கமுற்று உலகமியாங்கணும் பயிலப்படுகின்றது. பல்லாயிர வருடங்களுக்கு முன்னே நாகரிக நிலையிலிருந்த ஆரியமக்கள் பின்னர்த் தம்முயற்சியிழந்து நாகரிக விருத்தி குன்றிப்போதலால் அவர் வழங்கிய இலத்தீன், ஆரியம் முதலிய பாஷைகள் சிறிது சிறிதாய்த்தேய்ந்து உலகவழக்கற்று ஒழிந்தன. அங்ஙனம் இறந்தொழிந்த பாஷாப்பியாசத்தால் அப்பாஷையினை வழங்கிய ஆரியமக்கட் பண்டை ஆசார வியல்புகளும், சமய நிலைகளும் ஒரு சிறிது விளங்குமேயன்றி, இக்காலத்து வேறு அப்பாஷாப்பியாசத்தாற் பெறப்படும் பயன் பெரிதில்லை.

இனி, உலகவழக் குடையவான தமிழ் முதலான சொற்களோ பண்டைக்காலந்தொட்டு இன்று காறும் வழக்கு வீழாது நடைபெறுதலால், இப்பாஷாப்பியாசங்கொண்டு பண்டைக்காலத்துத் தென்றமிழ் நாட்டியல்புகளும், சமயநிலை முதலாயினவும் அறியப்படுதலேயன்றி இக்காலத்து ஆங்கில நூலறிவு விருத்திப் பேற்றினை இத்தென்னிந்திய அகனாட்டு

ள்ளார் இனிதடைந்து வாழுதலும்உண்டாகும். இப்பாஷாப்பி யாசத்தால் ஆங்கிலமக்கள் நூதன நூதனமாய்க்கண்டு வெளியிடும் அரியபெரிய விஷயங்கள், உபந்நியாசங்களாலும், நூலியற்றுதலானும், மாணாக்கர்க்குப் போதித்தலானும் தென்னாட்டகத்துள்ளார் எல்லார்க்கும் இனிதுபுலனாய் அவரியற்கை நல்லறிவினை மிகுதிப்படுத்தும். பிறதேசங்களின் அரியபெரிய நாகரிக வரலாறுகள் இச்சுதேச பாஷாப்பியாசத்தால் நன்குணர்த்தப் படுதலின், அவ்வுணர்ச்சியால் மக்களெல்லாரும் ஒற்றுமை யடைந்து வாழுங்கடப்பாடும், தம்முடைய பாஷைகளை வளம்படுத்துந் துரைத்தனத்தார் மாட்டுநன்றியறிதலும் செழித்தோங்கும்.

இனி, இந்தமுக்கிய நன்முறையை விடுத்து உலகவழக்கு வீழ்ந்த வடமொழி முதலான பாஷைகளைப் பயிற்சி செய்தலாற் பெறப்படுவன யாவையோ வெனின்:—ஒவ்வொரு சொல்லையும் புதிது புதிதாக அறியவேண்டும் முயற்சியும், அங்ஙனம் வருந்தியறிந்த சொற்களும் அவ்வாறு அறிந்தார்க்கன்றி மற்றையோர்க்கு விளங்காதன வாகையால் நாடோறும் அவற்றைப் பயின்று ஞாபகத்திற் பதிக்கவேண்டும் இடுக்கணும், பதித்தவழியும் அவற்றாற் பிறரைப் பயன்படுத்துமாறின்மையும், சுதேசபாஷாப் பியாசஞ் செய்தார் மாட்டு ஒற்றுமை யின்மையும் பிறவுமேயாம். அற்றன்று, வடமொழி முதலான முன்னைக்காலத்து மொழிகளைப்பயிற்சி செய்தலானே அவற்றின்கட் பொதிந்து கிடக்கும் அரியபெரிய விஷயங்கள் புலப்பாடாக அறிவு.உரமேறிக் கொழுமதி யடையுமாகையால், அவை உலகவழக்கு வீழ்ந்தமை கொண்டே அவற்றின் பயிற்சி வாய்ப்புடைத்தன்றென மறுத்தல் பொருந்தா தாமெனின்:—நன்று சொன்னாய், பண்டைக் காலந்தொட்டுவழக்குடைத்தாய்வருந் தமிழ் முதலான பாஷைகளின் கண்ணும் அவ்வாறே அறியப்படுவனவாய்க் கிடக்கும் அரியபெரிய விஷயங்கள் பலவாதலான், அப்பெற்றிப்பட்ட பாஷைகளுள் ஒன்றை மாத்திரம் பயிலல்வேண்டும் ஏனையவற்றை யொழித்தல் வேண்டுமெனக் கூறுதல் நடுவுநிலையுரை யாகாதென்றொழிக. அல்லதூஉம், வடமொழியைக் காட்டினும் எத்தனையோ மடங்குயர்ந்த தமிழ்முதலிய பாஷைகள், அவ்வாரியமொழியோடு ஒற்றுமையுறுதற்குமுன் உயர்ந்த உண்மைக் கருத்துக்களும், உலகியல் பிறழாதசெய்யுள் வழக்கும், எளியமுறையாற் சொற்கோப்பமைந்த செய்யுளுரைநடையும், உய்த்துணர்ந் துலகியலாறு தெரிக்கும் விரிந்தவுணர்ச்சியும், அறிவுநுட்பத்திற் கியைந்த தத்துவ இரகசியார்த்தங்களும், உண்மைச் சரிதமுறைவழுக்கா வரலாறுகளும் உடையனவாய்ப் பெரிதுவிளங்கிப், பின்னைக் காலத்து அவ்வாரியமொழிச் சம்பந்தம் பெறுதலால் அவ்வருமை பெருமைகளை ஒருங்கிழந்து அவ்வாரிய மொழியின்கட் காணப்படும் பிள்ளைமைக்கருத்துக்களும், உலகியலாறு கடந்துரைக்குஞ் செய்யுள் வழக்கும், அரி

துணரப் படுவனவாய்ச் செயற்கைத்திற மமைந்த செய்யுளுரை நடையும், உய்த்துணர்ச்சியின்றி மேனோக்காய் உலகியலாறு கடந்து செல்லுஞ் சிறுகிய வுணர்ச்சியும், இற்கையறிவு நுட்பத்தோடியையாத தத்துவார்த்தங்களும், சரிதவுண்மைத்திறம் பிழைத்த கட்டுக்கதைகளும் இடையிடையே விரவப் பெற்றுப் பொலிவு குன்றுகின்றன. ஆரியபாஷாப் பியாசம் பெருகாத இத்தென்றமிழ் நாட்டகத்தேயே அவ்வாரியமொழிவழக்குகள் ஆரியமக்கள் கூட்டுறவாற் பையநுழைந்து கேடுபயக்கு மாயின், அவ்வாரியபாஷையைக் கலாசாலைகளில் முறையே கற்பிக்கவும், சுதேசபாஷாப்பியாசத்தை நீக்கவும், நம்கௌரவ துரைத்தனத்தார் கட்டளையிடுதலால் சுதேசபாஷைகட்கும் அவற்றை வழங்கும் நன்மக்கட்கும் நேருங்கேட்டினை நாங் கிளந்து கூறுதல் வேண்டா. இனி, இறந்தொழிந்த அவ்வாரிய பாஷையினைப்பயிலும் மாணாக்கர்களும் அதன்கண் இடர்ப்பா டுடையராய்ச் சருவகலாசாலையிற் றேர்ச்சி பெறும் பொருட்டுச் சிலகற்றுப் பின் அப்பயிற்சியினைச் சோரவிடுவர். இதனால், சுதேசபாஷாப் பியாசமும் ஆரியபாஷாப்பியாசமும் அம்மாணாக்கர்கட்கு இல்லையாய்ப் போதலின், நங்கௌரவதுரைத்தனத்தார் இந்துமக்கட்குக் கலைப்புலமை நிரப்புதல் வேண்டுமெனக்கருணை மேற்கொண்ட எடுப்புப் பயனின்றியொழியும். இப்பரதகண்ட மாதேயத்தின்கட் கலைப்புலமை நிரம்பினோரை எண்ணிப்பார்க்கும்வழி ஆயிரவருள் ஒருவரைக் காண்டலும் அரிதாம். அங்ஙனம் அரித்தெடுத்துப் பார்ப்பினும் அவர்தாமுங் கலைப்புலமை சிறிதே நிரம்பப் பெற்றாராவர். ஏனையெல்லாருங் கல்வியறிவு சிறிதும் வாய்ப்பப் பெறாதவராவர். கல்வியறிவில்லாத அம்மாந்தரெல்லாரும் தமிழ்முதலிய பாஷைகளைச் சுத்தமாய் வழங்கி வாழ்க்கை நடாத்து கின்றார். அங்ஙனம் அவர் மேற்கொண்டொழுகும் தமிழ்வாழ்க்கையின் கண்ணே சிறிதுஞ் சம்பந்தம் பெறாத ஆரியம் ஆங்கிலம் முதலான பாஷாப்பியாசஞ் செய்தோர் அவ்வாழ்க்கையினையுடைய மக்கள்மாட்டு யாங்ஙனங் கலந்தொழுகுவார்? யாங்ஙனந் தாமறிந்த கலைப்பொருள் நுட்பங்களை அவர்க்கு அறிவுறுப்பார்? அவரை அவர்சீர்திருத்து முபாயம்யாது? இன்னோரன்ன காரியங்களை நன்காராய்ந்தறிய வல்லரான நங்கௌரவ துரைத்தனத்தார் சுதேசபாஷாப் பியாசத்தை நிவர்த்தி செய்ய எண்ணுவது வியக்கப்படுவதொன்றாம்.

அற்றன்று, சென்னைச் சருவகலா சாலைகளிற் சுதேசபாஷாப் பியாசம் நிரம்பச் சீர்கேடா யிருத்தலால், அங்ஙனம் அப்பியசிப்பது பயனின்றாமெனின்; அறியாது சொன்னாய், எப்-ஏ வகுப்பில்தவிர மற்றை வகுப்புக்களிற் போதிக்கப்படும் சுதேசபாஷாப் பியாசம் மிகவுந் திருத்தமாயிருத்தலால் அவ்வாறு சொல்லுத லடாது. அல்லதூஉம், சீர்கெட்டிருக்குஞ் சுதேச பாஷாப்பி யாசத்தினைத் திருத்திப் பண்படுத்துதலே முறையாமன்றி

அப்பயிற்சியினை அறவே ஒழித்துவிடல் வேண்டுமெனக்கூறுதல் நியாய வுரையாகாது. நாமறிந்த வளவிற் சென்ற நான்கைந்து வருடங்களாக எப்-ஏ வகுப்புக்குப் பாடங்களாக நியமிக்கப்பட்ட நூல்கள் மிகவுஞ் சாமானிய மானவை. ஆழ்வார் சரித்திரம், இராமாயணவெண்பா, போச சரித்திரம், அரிசந்திரன் சரிதை, சூளாமணிவசனம் முதலிய நூல்கள் சொற்பொருணுட்பங்களும் பயில்வோர்க் கின்பம் பயப்பதுமின்றி உரை வளங்குன்றி விழுப்பமுறுதனவாம்; பயில்வோர்க்குத் தமிழின் மாட்டு இகழ்ச்சி விளைத்து அவர் நல்லபிமானத்தைக் கெடுப்பனவாம், தமிழ்மொழியி னுயர்ச்சியினைக் குறுக்குவனவாம். இன்னோரன்ன போலிநூல்களைச் சருவகலா சங்கத்தார் எப் - ஏ வகுப்புக்குப் பாடங்களாக நியமித்தலா லேதான் தமிழ்மொழிப்பயிற்சி இகழப்படுகின்றது. கலாசாலைகளில் உபாத்திமைத்தொழில் பூண்டிருக்கும்தமிழ்வல்ல பண்டிதர்களும், ஏனைத்தமிழ்ப் புலவோரும்நாம் ஈண்டு வெளியிட்ட அபிப்பிராயமேகொண்டு போதருகின்றார். இப்பெற்றியவான போலிநூல்களைப் பாடமாக நியமித்த லொழிந்து சொற்பொருட்டிறமினிதுடைய அரியநூல்களைச் சருவகலா சங்கத்தார் பாடமாக நியமிப்பார்களாயின் தமிழ்முதலான சுதேசபாஷைகள் மிகச் செழித்தோங்கும்.

அற்றன்று, ஆரியபாஷாப்பியாசத்தானே சுதேசபாஷைகள் தாமே உரங்கொண்டு வளர்ச்சி பெறுமாதலால் அவற்றை வேறாக அப்பியசித்தல் வேண்டாவெனின், சுதேசபாஷையினையும் ஆரியபாஷையினையும் ஒருங்குகொண்டு பயிற்சி செய்தாலன்றி,ஆரியபாஷையினை மாத்திரம் பயிறலாற் சுதேசபாஷைகள் பெருக்கமுறு மென்பார் கூற்றுப்பொருத்த மின்றிப் போலியாயொழியும். அற்றேல் உயர்ந்த வகுப்புக்களிற்பயிலும்மாணுக்கர் சுதேசமொழிபெயர்ப்பிற் * பரிசோதனை செயப்படுவராகலின், சுதேசபாஷாப்பியாசம் முழுவதூஉம் நீக்கப்படுதலில்லை யாலோவெனின்; நன்றுகூறினீர் இலக்கண இலக்கிய நூற்பொருள் போதித்து, அவற்றின்கட் பரிசோதனை நிகழ்த்தித் தேர்ச்சி பெறுவோர்க்குப் பட்டாபிதானம் வழங்கும் இக்காலத்தே சுதேசபாஷாப்பியாசஞ் சுருங்காநிற்ப, அவ்விலக்கண விலக்கிய நூற்பொருட் போதனையின்றிச் சுதேசமொழிபெயர்ப்பொன்றானே சுதேசபாஷாபிவிர்த்தி யுண்டாமெனக் கூறுவாருரை இழுக்குடைத்தாமென்க. அற்றன்று, சுதேசமொழிபெயர்ப்பிற் சித்தஞ்செய்யப்படும்பரிசோதனைப் பத்திரங்கள் அரிதினுணர்தற் பாலனவாயிருக்குமாதலால், அவற்றின்பெற்றிதேர்ந்து மாணுக்கர் தாமே தஞ்சுதேச பாஷையினைப் பயின்றுகொள்வரெனின், அரியபெரிய அச்சுதேச பாஷாப்பியாசத்திற்கு வேண்டுஞ் சாதனங்களை அமைத்தலில்லாது, தமக்குத் தோன்றிய வாறெல்லாஞ் சருவகலாசங்கத்தார் மாணுக்கர்களை அவற்றின்கண் அங்ஙனம் பரிசோதித்து இடர்ப்படுத்தல்நியாயமுமுறையுமாகாது. அல்லதூஉம்,அம்முறையாற்சுதேச

* Translatian

பாஷையினை விருத்திசெய்தலே கௌரவ துரைத்தனத்தார்க்குக் கருத்தாயின், அம்முறை பற்றியே வடமொழி பெயர்ப்புப் பரிசோதனைப் பத்திரத்தான் ஆரியபாஷையினையும் அப்பியாசஞ் செயவிடலாமன்றே? ஆரிய பாஷையினை மாத்திரம் இலக்கண இலக்கிய நூற்பொருளோடு போதித்த லென்னை? சுதேசபாஷையினை அங்ஙனங்கற்பித்துப் பரிசோதிக்கக் கருத்தொருப்படாதவாறு என்னை? இவற்றையெல்லாம் ஆய்ந்துணரும்வழி நங்கௌரவ துரைத்தனத்தார் சுதேசபாஷாப்பியாசத்திற் கொண்ட கருத்து ஐயுறற்பாலதொன்றா யிருக்கின்றது.

இனி, நாமிங்ஙனந் தருக்கித்தலானே ஆரியபாஷாப் பியாசமின்றிச் சுதேசபாஷையினை மாத்திரம் ஆங்கிலத்தொடு கூட்டிக் கற்பித்தல்போதுமென்பது நங்கருத்தாமாறில்லை. ஆரியவாங்கில சுதேசபாஷைகள் மூன்றனையும் ஒருங்குபோதித்தல் வேண்டுமென்பதே நங்கருத்தாவதாம். ஒன்றற்கொன்று உபகாரப்படும் அம்மூன்று பாஷைகளையுஞ் சேர்த்து அப்பியசித்தலானே ஒருமை யுணர்ச்சியும், ஒற்றுமை வாழ்க்கையும், பிற நுட்பப் பொருள்களும் அரும்பிமுதிரும். கௌரவ துரைத்தனத்தார் அம்முறையாற் பல்லாயிர இந்து நன்மக்களை விரைவிற் கல்விபயிற்றி நாகரிகவிருத்தியினை உண்டுபண்ணுவர். அத்துரைத்தனத்தார் அதிகார நீழற்கீழிருந்து வாழுங்குடிமக்களும் அவர்செய்யும் அந்நன்றி மறவாராய் அவர் இவ்விந்திய நாட்டை நீடூழிசெங்கோலோச்சி வாழ்கவென நாத்தழுதழுப்ப வாழ்த்துரைப்பர்.

இவ்வாறன்றிச் சுதேசபாஷாப் பியாசத்தின் அருமை பெருமையும், அவற்றை வழங்கும் நன்மக்களின் நாகரிக நிலையும் அறியமாட்டாராய் உன்னத நிலைகளின் மாத்திரங் கௌரவமாயிருந்துவாழும் பிரபுக்களின் சொற்களை உண்மையெனத்தேறி விரைந்து சுதேசபாஷாப்பியாசநிவர்த்தியிற்பிரவேசியா திருக்கும்படி நங்கௌரவதுரைத்தனத்தாரைமிகப்பணிந்து வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம். பிரதான நகரங்களிற் குடிமக்களை ஒருங்கு கூட்டி அவரபிப்பிராயங் கேட்டு ஏற்ப முறைசெய்தலே நந்துரைத்தனத்தார் இவ்வமயத்துச் செயற்பாலதாங் கருணையென் றெண்ணுகின்றோம். நம்இந்து நன்மக்களிற் சிறந்தோர்பலர் நல்லபிப்பிராயத்தினை யறிந்தே இவ்விஷயத்தினை யெழுதிநங்கௌரவ துரைத்தனத்தார்க்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகின்றோம்,

சுதேச பாஷாப்பியாச நிவர்த்தி முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ந்நல விளக்கம்.

பூமிக்குப் பொருள்களைத் தன்னிட மிழுக்குஞ் சக்தியுளதாகலான், வாயுமண்டலம் சுத்தியடைகின்றதென்பது யாங்ஙனமெனின்:—இருணிறைந்த ஓரறையி னுட்பக்கம் பலகணி அல்லதொருதொளையின்வழி ஞாயிற்றின் கதிர்வீசினால், அக்கதிரோட்டத்தில் அநேகதூசி, துரும்பு, புழுதி முதலியன ஆடிஅசைந்து திரியுமாறுங்காணலாம். பின்னர் அவ்வறையின் சுவர் தளமுதலிய எப்பகுதிகளையும், மேசை நாற்காலி முதலிய பொருள்களையும் நன்றாய்த் துடைத்துச் சுத்திசெய்து, கதவு பலகணி துவார முதலிய எல்லாவற்றையு மடைத்துச்சென்று மற்றைநாட்காலையில் கதவைத்திறந்து பார்ப்போமாயின், தளத்தின் மீதும் மேசை முதலிய பொருள்களின் மீதும் புழுதி படிந்திருக்கின்றவாறு மறியலாம். இத்தன்மையவானது யாதென விசாரிக்கப்புகின் முன்னர்க் கண்ணுற்ற தூசிதுரும்பு முதலியவற்றிற் சில பூமியினாலிழுக்கப்பட்டுக் கீழே தாழ்த்தப்பட்டனவாமென்பது இனிது விளங்கும். இதுகாறும், இறைவனியற்கைப் பொருளான் வாயுவைச் சுத்திசெய்யுமுறையைக் காட்டினோம். இனி நம்மவர் முயற்சியால் அஃதங்ஙனமாதலை ஆராயப்புகுவாம்.

மக்கள் வசிக்கும் இல்லத்தினுள்ளுலாவும் வாயுவின் சுத்தமும், அசைவும், வெளிவாயுவின் சுத்தத்தையும் ஓட்டத்தையுஞ்சார்ந்து நிற்கற்பாலனவாம். சார்ந்து நிற்றலான், புறவாயு வீட்டின் சுற்றுப்பக்கங்களிலும் வீடுதோறு மெவ்விடத்தும் தடையின்றியோடியுலாவி அதன் தூய்மை குன்றாவண்ணம் முயற்சிக்க நம்மாற் கூடுமோவெனின்; பட்டினங்களிற் பல விடங்களிலும் திறந்தவெளிகளை யேற்படுத்துதலானும், வீதிகளை யகலமா யமைப்பதனாலும், குறித்த அளவுக்கு மேலிட்ட உயரமான மாளிகைகளையுஞ் செறிவான வீடுகளையுஞ் சமையாதிருத்தலானும், முடிவிலடைபட்ட தெருக்கள் சந்துக்களை நீக்குதலானும், காற்றோட்டம் ஒருவாறு தடையின்றி நடந்துவரும். இன்னும் தெருக்களில் புழுதியடங்க நீர்தெளித்தும், இல்லத்தினின்றும் பலவேறு யந்திரசாலைகளினின்றும் புறப்படும் புகைமுதலியவற்றை உயரமான புகைவாயின் வழியாக மேலே செல்ல விடுத்தும், சழிகால், தூம்பு, அங்கணம், மலவறை முதலியவற்றை நாடோறும் பரீக்ஷைசெய்து சுத்தப்படுத்தியும், குப்பைக்குவியல் மலம் முதலிய அசுத்தங்களைத் தெருக்களினின் றுடனுக்குடனே அப்புறப்படுத்தியும், துர்க்கந்தம் பயக்கத்தக்க வியாபாரத்தொழில்களைப் பட்டினத்துக்கப்பால் நிகழச்செய்தும், இன்னும் இவைபோன்ற பல முறையானும் வாயுவைச்சுத்தி செய்யலாகும்.

இனிப், புறவாயுவின் ஓட்டம் சுத்தம் இவைகளைக கவனித்த பின்னர், அவ்வாயு நம்மில்லத்தினுள் போதுமான வளவுக்குப் புகுந்து பரவி, அதன் கண்ணுள்ள அசுத்தவாயுவைச சுத்தி செய்து போதருமியல் பினதாக முயற்சிக்குமாறு ஈண்டுவிரித்துரைக்கப் புகுவாம்.

சுத்தவாயுவைச் சுவாசித்து வெளியே யிருந்துவரும் ஒருவன் ஓர் இல்லத்தினுண்ணுழைந்த வளவில், சிறிதும் நாற்றமுணராவிடின் ஆண்டுள்ளவாயு மிகத்தூயதாயிருக்குமென்று முன்னரோரிடத்துக் கூறியுள்ளோம். அத்தன்மையாகவே, உள் வாயுவின் அழுக்கைக் களையவும், வாயுவீசும் வேகத்தை நம்மெய்யிற் பரிசியாமல்,புறப்பா

லுள்ள சுத்தவாயுவை உட்புகுத்த வேண்டிய தவசியமென் றறிந்துகொள்க. இதனை விளங்கச்சொல்லு முன்னர், நம்மில்லத்தின்கண் ணுள்ளவாயு அசுத்தமடைகிற விகிதமும், அவ்வசுத்தத்தைப் போக்கிச்சுகத்தை யுண்டுபண்ணவும் பேணவுந்தக்க வாயுவின் **பரிமாணமும்**, அப்பரிமாணத்தை யடையக்கூடிய வழியையும், ஈண்டெடுத் தொரு சிறிது விளக்குவாம்.

இல்லத்தின்வாயு அசுத்தமடைகிற **விகிதம்**:—கரிவாயுவின் ஏற்றத்தாழ்வைக் கொண்டே, வாயுவின் ஏனைய அழுக்குகளையாம் அளந்தறியக்கூடும். இனி, வாயுமண்டலத்தின் 2500 பங்கில் இக்கரிவாயு ஒரு பங்காக எக்காலத்து மிருப்பக்காணலாமென் றும், நாம் புறம்போக்கும் வாயுவிலிது மிகுதியுமுளதென்றும் கூறியுள்ளோம். ஆகையால், 2500 கனவடியுள்ள வாயுவின்கண் ஒருகனவடி கரிவாயுவும், அல்லது 1000 கனவடிகொண்டவாயுவில், இஃதேறக்குறைய அரைக் (௨) கனவடிவாயுவுமுளதாகும். அற்றேல், ஒருமனிதன், 10 அடி நீளம், 10 அடி அகலம், 10 அடி உயரங்கொண்ட 1000 கனஅடியுள்ள ஓரறையினுள் ஒரு மணிநேர மடைபட்டிருந்த பின்னர், அவ்வறையின் வாயுவைச் சீர்தூக்கிப்பார்க்கின், அதன்கண் 1000 கனவடிக்கு ஒன்றேகால் (கவ) கனவடி கரிவாயுவைப் பிரித்தெடுக்கலாம். பிரித்தெடுக்கின், நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒருமணி நேரத்தில் நம் உடம்பினின்றும் 1000 கனவடியில் முக்கால் (ஷ) கனவடி கரிவாயுவைப் போக்குகின்றோமென அறிந்து கொள்ளுகிறோம்.

அம்மனிதனை 3000 கனவடிகொண்ட ஓரறையில் ஒருமணி நேரம் அடைத்துப் பின்னர் அதன்கண் வாயுவைச் சீர்தூக்கின், அவ்வாயுவில் இயற்கையாயுள்ள கரிவாயு ஒன்றரை (க௨) கனவடியும், அவன் புறம்போக்கின கரிவாயு முக்கால் (ஷ) கனவடியுஞ் சேர்ந்து, இரண்டேகால் (உவ) கனவடி கொண்டதாகும். இம்முக்கால் கனவடியையும், மூன்று பங்காகப்பிரிக்கின், ஒரு 1000 கனவடிக்குக்கால் (வ) கனவடி கரிவாயு சேரும். ஆனல் 1000 கனவடி கொண்ட வாயுவில் கால் கனவடி கரிவாயு மிகுந்திருப்பின் யாதொரு கெடுதியும் பயவாதாமென்பது சுகநூல் வல்லார் யாவருக்கு மொப்பமுடிந்திருக்கின்றது.

அற்றேல், ஒருவன் சுவாசிக்க ஒருமணிக்கு 3000 கனவடி கரிவாயு அத்தியாவசியமென்பது மேற்கூறிய நியாயப்பிரமாணத்தான் நன்கு விளங்கும். ஆயினும் நாங்கடினமான தொழில் புரியுங்காலத்து அதிகமாய்க் கரிவாயுவைப் புறம்போக்குவதனல், அதிகமான சுத்தவாயுவை உட்கொள்ளவேண்டும்.

ஆகவே நம்மவர் தேகமுயற்சி செய்யுங் காலத்தும் திறந்த வெளிகளில் அவை செய்யற்பாலர். நம்மவருட் சிலர் அறையின் திறப்புகளெல்லா மடைத்துள்ளிருந்து தேகமுயற்சி செய்கின்றனர். அது அவர்கள் அறியாமைக்குச் சான்றும்; மேலும், நோயினரும் அதிகமான கரிவாயுவையும், அழுக்குகளையும் தம்மினின்று புறம் போக்குவதால், அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய 4500 கனவடி சுத்தவாயு வேண்டும். குதிரை, மாடு, எருமை முதலிய பெரிய விலங்குகளுக்கும் மணிக்கு 10000 முதல் 20000 கனவடி வாயு அவசியமாதலால், அவைகள் திறந்த வெளியிலேயே அதிகமாய் வசித்து வரல் வேண்டும். இதனல், அவைகளின் தொழுவும் திறந்த வெளியி லமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது தெற்றென விளங்கும். இது நிற்க, 3000 கனவடிகொண்ட அறை ஒருவனுக்கு வாய்ப்ப தரிதாதலானும், மணிக்கு மூன்று தடவை புதிய வாயுவை மாற்றிக் கொள்ளலாமாதலானும் 1000 கனவடியுள்ள அறை நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்கும் அவசியமெ

ன்பது ஈண்டு சொல்லாதே அமையும். அவ்வாருயின் 1000 கனவடிக் கதிகமான ஓரறையி லொருவன் வசிப்பின், அன்னவனடையும் பயன் யாவையோ வெனின் கூறுதும்:—

1. சிற்றறையின் றன்மைபோல வாயுவை அடிக்கடி மாற்ற லநாவசியம்.

2. இல்லத்தின் வாயு மிகுந்து பரந்து கிடத்தலால் ஒரு வாயில் வழிப்புகுந்த வெளிவாயு தன்வேகம் உள்வாயுவால் பலவாகப் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளிருப்போன் உண ராதவாறு வலிமை குன்றுகின்றது.

3. வாயுவின் ஓட்டம் சிறிது நேரம் தடைப்படினும், உள்வாயு அசுத்தமாகும் விகித மதிகப்படாது.

4. மிகுந்த பரப்பை வியாபிக்க வேண்டியிருப்பதால் சிற்றறையினும் பேரறை யில் புகும் புறவாயு அதிகமாய் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. இவற்ருல் பேரறையே மிக்கபயன் விளைவிப்பதா மென்றுணர்ந்து கொள்க.

இனி நாம் புறம்போக்கும் வாயுவின் கண்ணுள்ள அசுத்த வாயுக்களிற் சில துரி தமாய் 12. 14. அடிக்குயரமாய் வியாபித்துச் செல்லுந் தன்மையனவாகாமையான், 14. அடிக்குயரமான் சுவரா எழுப்புவது பொருளுக்கு வீணழிவேயாம். ஆகையால் 1000. கனவடி அறை ஒருவனுக்கவசியமாதல்போல (1000÷14) 72. சதுர அடியுள்ள தளமும் அவசியமாம்.

இல்லத்தின் வாயு அசுத்த மடைகிற விகிதத்தையும், சுகத்தைப் பேணவேண் டிய வாயுவின் பரிமாணத்தையும் எடுத்துரைத்தாம். இனி, அப்பரிமாணமுள்ள வாயு வை இல்லின் கண் புகுத்தும் வழியையாராய்வாம்.

வாயுவினியக்கம்:— மணிக்கு இரண்டு மைல் விகிதம் வாயு வீசுமாயின் அவ் வாயு ஈரம் அல்லது வெப்பமுடையதாயினும் அதன்வலிமை யுணரமாட்டுவோ மல் லோம். அவ்வாறு வீசுதலுடைய வாயு 10. அடிஉயரம், 4. அடி அகலங்கொண்ட ஓர் வாசல்வழி உட்புகுமாளுல், 150. சுகதேகிகளுக்குப் போதுமான சுத்தவாயுவைத்தரும். அதினும் விரைவாய் உலாவுமாயின் சுவர் செங்கல் கதவுமுதலியவற்றை யூடுருவி உட் புகு மென்றுஞ் சொல்வர். இதுகிடக்க. ஆளுல் வாயு தாராளமாய் உண்ணுழைந்து வெளிப்போக எதிர்முகமான கதவுகளையும், பலகணிகளையும் அமைப்பதுடன் அவை கள் வீட்டின் நிகளப்பரப்பைச் சார்ந்திருக்கவேண்டும். என்னையெனின், உட்புகுந்த வாயுவோடு நன்ருய்க்கலந்து எங்கும் பரவியபின்னர் அசுத்தத்தை யப்புறப்படுத்து மிய ல்பினதா யிராவிடின், ஓட்டத்தின் விரைவினுல் ஒருவழி நுழைந்தவாயு மற்றெரு வழி யேசென்று நாங்கோரியபயனைப் பயவாதாம். கூறையினுச்சியில் காற்ருேட்டத்தை நோ க்கிக் குழாய்களை வளைவாயமைத்தலானும், ஒருவாறு வாயுவினேட்டத்தை மறித்து உள்நுழைக்கலா மென்பாருமுளர். அவைகள் அநேகமாய் மரக்கலங்களுக்கே பயன் படுதலால் ஈண்டு அவைகளை விரியாது விடுத்தாம். இனிவாயு வேகமாய் உடம்பிலுறை த்தால் கெடுதி பயக்குமென்றும் மேலேகூறினேம். இனிவேகமாய்க் காற்றுவீசினும், அக்காற்றுக் குளிர்ச்சியாகவாதல் வெப்பமாக வாதலிருக்கினும் நம்மவர் கதவுபலகணியா வையுமிறுக வடைத்து உள்நித்திரை செய்கின்ருர்கள். செய்யின் இல்லத்தின் வாயு அசுத்த மடையுமென்றும், சுத்தவாயு உட்புகவிடமில்லை யென்றுமறிந்தும், அறியாதார் போலிருந் தொழுகுவதுமுண்டு. ஆகையால் வாயுவிரைந்து செல்வதைத் தடுக்கவும்,

ஓரோ ஒட்டத்தைப் பலவேறு ஒட்டமாகப் பிரித்து அதன் கதியைக் குறைக்கவும் வேண்டும். ஓரறையின் ஒரு துவாரத்தினுழைந்து செல்லும் சூரியன் கதிர் ஒன்றாயினும், அஃதவ்வறை யினெப்பகுதியையும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்ற தன்மைபோல அவ்வாயு அறையின் நாலாபக்கமும் பரவிச்செல்லவும் சிலமுறைகள் தந்துகாட்டுவோம். கதவுகளிலும், பலகணிகளிலும் இலைப்பலகைக ளமைத்தலானும், சிற்சில துவாரங்கள் மிகுந்துள்ள கம்பிவலையானும் வேண்டிய அளவு உயர்த்தவுந் தாழ்த்தவுங்கூடிய ஒன்றன்பின்னொன்றுள்ள இரட்டைப் பலகைகள்பெற்ற பலகணிக ளமைத்தலானும், இன்னும் பலவேறு உத்தியினானும், வாயுவின் வேகத்தைக் குறைத்துப் பலவேறோட்டமாகப் பிரித்து, நாம் நமதில்லத்திலென்றும் சுகமான வாயுவீசிக்கொண்டிருக்கச் செய்யலாம். வாயுவின் இவ்வியக்கமே நம்தேசத்துக்கும் சீதோட்டின நிலைமைக்குந் தகுந்ததாம். ஆயினும் வாயுவினியற்கை ஒட்டங் குன்றி வாயு அசைவற்றிருக்கின் மேலே காட்டிய யாவையும் பயனற்றனவாம்.

இனி, வாயுஅத்தன்மைத்தாய் விடின், இது வேறுமுறையா லியங்குமாறு எப்படியெனின் கூறுதும். வெப்பத்தினால் விரிதல்பெற்ற ஒருகனவடிகொண்ட ஓரிருப்புக்கட்டி பத்துப்பவுண் நிறை கொடுத்தால், அம்மாறுபாடுறாத அவ்வடிகொண்ட பிறிதொருகட்டி 10. பவுண் நிறைக் கதிகங் கொள்ளுமென்பது யாவருமறிவாரன்றோ? எண்ணெயையு நீரையும் ஒருபாத்திரத்திற்கலந்து வார்த்தால் எண்ணெய்மேலும், நீர் கீழுமாகுமாறு மறிவோம். என்னை? நீர் எண்ணெயினுங் கனத்தபொருளாதலால் கீழே தாழ்ந்துசெல்லும். நீரினும் இலேசான பொருள்நீரின்மேல் மிதக்கும் பெற்றியுடைத்து. அக்குணங்களே வாயுக்களுக்கும் பொருத்தமாம். அற்றேல், நம்மில்லத்தின்கண் ணுள்ள வாயு, நாம்புறம்போக்கும் வாயுக்களானும், எரியுநெருப்பினானும் மிக்கவெப்ப முறுகின்றது. வெப்பம் பெறுதலால், தன்னிறையிற்குன்றி யிலேசாகி மேலேசெல்லுந் தன்மை யடைகின்றது. அடைய, நிறையிலுயர்ந்த புறவாயுவும், நிறைகுன்றிய அகவாயுவும் சீதோட்டின நிலையான் இம்மாறுபாடுறுகின்றன. மாறுபாடுள்ள இரண்டுஞ் சமமான நிறைபெற ஒன்றோடொன்று உராஞ்சுகின்றன. ஆகையான் புறவாயு உட்புகுமா றறிந்துகொள்க.

இனிமேலேசென்ற வெப்பவாயு சுவரின்றலையில் அல்லது முகட்டிலமைக்கப்பட்ட துவாரத்தினுட் புகுந்து, வெளிப்போந்து, புறவாயுவோடுகலந்து வியாபித்துத் தன் வெப்பத்தைக்களைந்து அதனுடன் ஒற்றுமை யடைகின்றது. உட்புகுந்த வாயுவும் இவ்வியல்படையற் பாலதெனின், நம்மில்லங்களி லிவ்வாறு வாயுசுற்றி யுலாவுதல் நாமறியாமலே நடந்துவருகின்றது. அற்றாயினும், இவ்வியக்கம் கார்கூதிர்காலங்களில் நம்நாட்டிற்கும் குளிர்ச்சி பொருந்திய வடநாடுகளுக்கும் வாய்ப்புடைத்தாகுமேயன்றி, இளவேனில் முதிர்வேனிற் காலத்தில் வெப்பம் பொருந்திய தென்னாட்டிற்கு அமையாதென்று முணர்க. எனினும் இவ்வியக்க நடந்தேறச், சுத்தவாயு உட்புகச் சுவரின் அடியிலும், அசுத்தவாயு புறம்போகச் சுவரின்தலையிலும் அல்லது முகட்டிலும் துவாரங்களேனும் சிறுபலகணிகளேனு மமைக்கப்பட்டிருப்ப தவசியம். இத்துவாரங்கள் அறையின் வசிக்குமக்கட்குத் தக்கவாறு, ஒருவர் வசிப்பதற்கு 24. சதுரஅங்குலமளவாக அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். அவைகள் வாயுவினியக்கத்தின் பகுதியிற் சொன்னவாறு வாயுவின் வேகத்தைக் குறைக்கும் விதிகளை யநுசரித்து, அசுத்த வாயுவை வெளிவிடுக்குந் துவாரங்கள் வட்டவடிவுளவாய், மிருதுவாயும் மழையும் வெயிலும் உறையாத வண்ணம் தடைகள் பெற்றுளவாய் மிருத்தல்வேண்டும்.

இன்னும் வரும்.

டி. நல்லதம்பிப் பிள்ளை.

வடமொழியிலுள்ள தமிழ்ச்சொற்களுக்குக் காரணம்.

படனம்=வாசித்தல்.

பாண் என்பதில் பாட்டு பாடம் படனம் படித்தல் என்பன பிறக்கும். பண்ணொடு ஓதுவது, வாசியென்பது இசைப்பாட்டாகலின் வாசித்தலென்பதற்கும் அதுவே பொருள். வாசம் என்பது மூங்கில், உட்டுளை; அது வாசியென்றாயிற்று. வாசியெனினும் புல்லாங்குழலெனினும் ஒக்கும்; வள்என்பது வட்டம் கூர்மையென்னும் பொருளைத்தரலின் அதினின்றும் வாசமென்னும் சொல் பிறந்தது. மூங்கிற்புதர் வட்டித்துவளரும் தன்மைத்து; வாசம்=மூங்கில், அம்பு, வேகம் இறகு எனு மிம்முறைமையிற் பொருட்பேறுகும். அம்பின் வேகத்துக்கு, அதிற்கட்டும் இறகும் ஓர்காரணம். வாசம் வயமெனத்திரிந்து குதிரையையும்; பறவையையும்; வமிசமெனத்திரிந்து மூங்கிலையும் உணர்த்தும்.

வாத்தியம்.

வாசியென்பது இசையாகலின் வாசியம் வாச்சியம் வாத்தியமென்றாயிற்று. இசைமுழக்கமென்பது அதன்பொருள். அவ்வாசியென்பது வசு பசு எனத்திரிந்து எருதையும் ஆவையும் தெரிக்கும் இசையாற் குவிவது. வசுவைக்காப்போன் வசுதேவன் அவன் மகன் வாசுதேவன்.

வீரம்.

வில் வீரம்; வில் எய்வதாலுண்டாவது; அது மனவுறுதியின் செயலாகலின் வீரம் வைரம் வசிரம் வச்சிரம் எனத்திரிந்து வைரக்கல்லினையும், வீரம் விரணமெனத்திரிந்து அவ்வில்லின் காரியமாகிய போரினையும் புண்ணையும் குறிக்கும்; விரணம் போர்க்களத்துக்குமாம். விரணகளம் என்பது ரணகளமெனவும், விரணகளத்தின் காரியம் துன்பமாகலின் ரணம் ருணமெனவும் வடமொழியில் வழங்கும்; ருணமெனினும் கடனெனினும் ஒக்கும். ரணம் ருணம் என்பனவற்றை நிகண்டில் இரணம் இருணம் என எழுதியிருக்கின்றனர். அதிலேயே விரணமென்னும் சொல்லுமுளது.

பல்ல:=கரடி.

கரடியின் பல் மிக வெண்ணிறமுடையதாகலின் அது வெண்பல்லம் என்னும் பெயர்த்து. வெண்பல்லம், பல்ல: பல்லுக: பல்லூக: பாலூக: எனத்திரிந்தது. தமிழில் பல்லூகம் வல்லூகம் எனவழங்குகிறது,

கோக:=செந்நாய்.

குரு என்பது செந்நிறமாகலின் அது குருகம் கோகம் எனவாயிற்று. செந்நாய் அப்பொருளைத்தரும். கொக்கு என்பதும் அக்கோகம் என்பதன்திரிபேயாம்.

கோகில:=குயில்.

சிவந்த கண்ணையுடையது. கோலம் என்பது சிவப்பு, குயில் என்பதற்கும் அப்பொருளே.

கீர:=கிளி.

கீள் என்பதன்திரிபு. கனிமுதலியவற்றைக் கிழித்துத்தின்பது. கீள்=கிழித்தல், கிளியென்பதற்கும் அப்பொருளே.

சுக:=கிளி.

அதன் மூக்குச் சிவப்பாகலின் அப்பெயர்த்து. கிஞ்சுகம்=சிவப்பு. அதுமுதற்குறையாயிற்று.

கீச:=குரங்கு.

கீசகம் என்பதன் சிதைவு, கீசகம்=மூங்கில், நெருப்பு, சிவப்பு, குரங்கு எனுமிம்முறைமையிற்பொருட்பேறும். குரங்கின்முகம் சிவப்பாகலின் அப்பெயர்த்து. நெருப்பினை யுணர்த்தும் கிச்சு என்பது கீசகமென்பதன்திரிபு, இலைமுதலியவற்றைக் கிழித்தெறிவது குரங்கின் தன்மையாகலின் கீள்கீசம் கீசகம் எனினும் ஒக்கும். இனிக் கீசகம் சிவப்பாகலின் கீசகன் என்பதற்குக் கோபிப்பவன் எனலும் பொருந்தும். கோபம் என்பதற்கும் அப்பொருளே. கோபம், சிவப்பு, இந்திரகோபம் என்பதனாலும் உணர்க. அது இருசொல் லொருமொழி. இந்திரம், கோபம்; இந்திரம்=சிவப்பு இந்து (கரடி) இந்துளம் (கடப்பமரம்) முதலிய சொற்களான் அப்பொருள் உண்மை பெற்றும்.

முசலீ=பல்லி.

முசலி முசலீ யென்றாயிற்று. முசலி என்பதற்கு முதற்பொருள் ஓணான்; அதன்தலை சிவப்பாகலின் அப்பெயர்த்து. மூல்=சிவப்பு; பல்லி, உடும்பு முதலை, அவ்வோணானினத்தைச் சேர்ந்தமையின் அவையும் அம்முசலிப்பெயர் பெற்றன. முதலை முசலியின்திரிபு. முசலி செந்தாழைக்கும் ஆம். இனி முசலி யென்பது முசலிகை, முசல், முசுக்கை முசுமுசுக்கை எனத்திரியும். முசலின்கண் சிவப்பாகலின் அப்பெயர்த்து. முசுக்கை முசுமுசுக்கை யென்பன ஒரு பொருள்; அதன்பழம் சிவப்பு; முயல் முசலின்திரிபு. முசலியென்பது முகரியென்றாய்த் தாழையைத் தெரிக்கும். முசலம்=உலக்கை, செம்மரத்தாலாயது.

குரங்க:=மான்.

குடாவென்னும் சொல்விற் பிரிகின்றது, குடாவென்பது வளைவு, வட்ட முதலிய பல பொருளில்வரும். இரவில் மான்கள் கூடித் தமக்குவருங் கேட்டினை நாற்புறத்தும் அறிதற்பொருட்டு ஒவ்வொன்றும் தலையை முன்பக்கமாக வைத்துக்கொண்டு கண்டுயில் செய்வது அவற்றின் இயற்கையாகலின் அப்பெயர்த்து. குரங்கம் விலங்கின் பொதுவுமாம், அது கூலமென்னும் சொல்லிற்பிறந்து மறைப்பதென்னும் பொருளில்வரும்; கூலம்=மறைவு, விலங்கின்வால்; விலங்கினங்களுக்குத் தத்தம்வால்,

ஈ முதலிய வோட்டுதற்குப் பிரிவில்லாத் துணையாயிருத்தலின் அனுவென்னும்; உபசர்க்கம் பெற்று அனுகூலமென்றாயிற்று. சாத்தன் எனக்கு அனுகூலன் அல்லன் எனில் விலங்கின்வால்போல் பிரிவில்லாத்துணை அல்லன் என்பது பொருள்; பிரதிகூலன் என்பது.

தரக்ஷு:=புலி.

தரக்குஎன்பதன்திரிபு. தரக்கு=சிவப்பு.

பக:=கொக்கு,
கூபகம் பகம்:=நீர்; நீர்ச்சார்பில் வசிப்பது.

சூத்திரம்=யந்திரம்.

சுள் என்னும் தாதுவிற்பிறந்தது. சுள் எனினும் நுட்பமெனினும் ஒக்கும், அது நுணுகிநின்று பெரியனவற்றை நடாத்துதலின் அப்பெயர்த்து. கடிகாரத்திலுள்ள முதற்சுழற்சியால் அதனைத்தெளிக. சுழல் என்பதும் அப்பொருளில் வரும்; சுள்-சுழல் இதினின்றே சுழம்பல் என்னும் வினைபிறந்தது. அவனென்னவோ சுழல்வைத்திருக்கின்றான். இராமசந்திரமூர்த்தி தென்கடலில் சுழல் வைத்திருக்கின்றார் என்னும் வழக்கால் சுழல் என்பதற்கு அப்பொருளுண்மைகாண்க. அச்சுழலல் எனும் வினையினின்றே உழலல், உழத்தல், உழவு, உழுதல் முதலியனபிறக்கும். உழுதலென்பதற்கு வட்டித்து வருவது என்பது பொருள். எத்தனை சாலாயிற்று எத்தனை வளைப்பாயிற்று எனும் வழக்கால் தெளிக. சால்என்பது வட்டம்; சூத்திரர் என்பது தச்சரைக்குறிக்கும். அதனைச்செய்யவல்லார் அவர் ஆகலின்; தேரினைச் சுளுக்கறிந்து செலுத்துவது தேர்ப்பாகர்தம் அரியதோராற்றலாகலின் அவரைச் சூதர் என்பர்; சுள்சூதர், இவர் நிலத்திலோடும் தேர்ப்பாகரல்லர் ஆகாயத்திலோடுந் தேர்ப்பாகராவர். வாகனம் விமானம் முதலிய சொற்களால் ஆகாயத்தேர் உண்மை பெறப்படும்; வானம், வாகனம், விவானம், விமானம் ஆகாயத்திலோடுவது என்பது பொருள். வாகனமென்னும் சொல்லினின்றே வகித்தல் என்னும் வினைபிறந்தது, இவ்வகித்தலென்னும் வினையில் விவாகமுதலிய சொற்கள் பிறக்கும்; அதன்பொருள் குடும்பபாரத்தை வகிக்கத்தொடங்குவது, வகித்தல் சுமத்தல்; நூற்பாவை யுணர்த்தும் சூத்திரமென்பதற்கும் இச்சுள் என்பதே தாது, பல சொற்பொருளைச் சுருங்கக்கூறுவது என்பது. சூத்திரம் பஞ்சினூலையுங்குறிக்கும், நுணுகியுள்ள பஞ்சினூலாயது என்பது. சிற்றறிவுடைமையின் நான்காம் வருணத்தானைச் சூத்திரன் என்பர். சுள் - சிறுமை, சுளுவு-சுளுக்கு, சுள்ளாணி, சுள்ளி, சுண்டுவிரல், சுண்டெலி முதலியவற்றுக்கும் சுள் என்பதேதாது.

வஸ்திரம்=துணி.

இது வத்திரமென்பதன்திரிபு, வட்டத்தை யுணர்த்தும் வள் என்பது இதன் தாது, வட்டமாகக் கட்டுதற்குரியது என்பது பொருள். முகத்தையுணர்த்தும் வத்திரமென்னும் சொல்லுக்கும் இத்தாதுவே. வட்டமுடையது என்பது. இன்னும் அவ்வள்

என்பதில் வாதம், வாதனம், வானம், வாணம் என்பனபிறக்கும். வாதம்=காற்று; சுழன்று சுழன்றுவீசுவது, வாதனம்=சீலை, வானம்=ஆகாயம், வட்டமுடையது, வாணம்=சீலை; இது நிர் என்னும் உபசர்க்கம்பெற்று நிர்வாணம், நிர்மாணம் எனவும், மாணம் மணமெனக்குறுகி அ என்னும் உபசர்க்கம் பெற்று அம்மணம் எனவும் ஆம். அம்மூன்று சொற்கும் ஆடையில்லாதிருத்தல் என்பதே பொருள். நிர்வாண தீட்சை யென்பதற்கு இப்பொருள் கொள்ளற்க. அது சமயம் விசேடமென்னும் அளவினைக்கடந்தது என்னும்பொருட்டு. மாணம் வாணம் நிர்வாணமெனலாயிற்று; மாணமெனினும் அளபெனினும் ஒக்கும். முற்கூறிய வாதனமென்பது வதனம் வசனம் எனத்திரிந்து முகத்தையும் முகத்தின்கணுண்டாகும் வாக்கையுந்தெரிக்கும்; உபசர்க்கம் எதிர்மறைப் பொருளது.

பாக்கியம்=செல்வம்.

இதன் முதற்சொல் பகு என்பது; இப்பகு என்பதில் பங்கு என்பதும் இப்பங்கு என்பதில் பாக்கி என்பதும் வரும். ஈண்டுப் பாக்கி என்பதற்குப் பங்கு என்பதே பொருள். அஃதாவது ஆறிலொருபாக மென்பதாம். குடிகள் அரசனுக்குப் பாக்கிகொடுத்தற்குரியர்: அரசன் குடிகளிடம் பாக்கி பெறுதற்குரியன் எனில், ஆறிலொரு பங்கென்பதே பொருளாகலின் பாக்கியம் என்பது அப்பங்கின் மிகுதியைக் குறிக்கின்றது; அவன்பாக்கியவான் எனில் அப்பங்கின் மிகுதிப் பாட்டைப்பெற்றவனும் என்க. இச்சொல் பண்டைநாள் வழக்கை விளக்குகின்றது. இக்காலத்தும் அரசர்கள் தம் நிலுவைப் பொருளைப்பாக்கியென்பர். ஏனேரும் என் பாக்கியைச் செலுத்துக என்பர். அது தீதின்றிவந்த பொருளாகலின் சுபாக்கியம் சௌபாக்கியம் எனவும் அதனையுடையானையும் அவன் மனைவியையும் சௌபாக்கியவான் சௌபாக்கியவதி யெனவும் கூறுவர். "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கலு னென்றாங், கைம்புலத்தாறோம்பறலை" இக்குறள் ஆறிலொரு பங்கென்பதைக் குறிக்கும். பரிமேலழகர் உரையானும் உணர்க.

இனி அ-வது இதழில் விட்ட சொற்களை யெடுத்துக்கூறுதும். வாபீ=நீர்நிலை. காலையுணர்த்தும் தாள் என்னும் சொல்லில் தாவல் என்பதும் தாவல் என்பதன் இறுதியிலுள்ள வல் என்பதில் வாவல் என்பதும் வாவலினின்றும் வாவி யென்பதும் வரும். வாவி பாவி வாபீ என்றாயிற்று. தெலுங்கர் கிணற்றினைப்பாவி என்பர். காலினாலே தாவி இரங்குதற்குரிய நீர்நிலை யென்பது பொருள். நடைவாவி நடைபாவி என்பதனும் உணர்க.

பேடகம் பேடம் பேழை; கூபகம் கூபம் கூவம் கூவல் எனக்கூறலே தகுதி. மேழை யென்பதற்கு மறைப்பது என்பது பொருள். நீர்நிலையைத் தெரிக்கும் ஆவி யென்பது வாவி யென்னும் சொல்லிற் பிறந்தது. தச்சோலம் என்பதைக் கச்சோலம் எனவும் ஆடலன் என்பதை ஆடவன் எனவும் கோல் என்பதைச் சோல எனவும் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்னும்வரும்,

இங்ஙனம்.

மாகறல் - கார்த்திகேய முதலியார்.

என்று இங்ஙனங் காட்டிய அநாகரிக மக்கள் சமய வரலாறுகளானே பெறப்படு முண்மை யீதென வாராய்வாம்.

அறிவு விளங்கப் பெறாது விலங்கினத்தோடு ஒப்பவைத் தெண்ணப்படும் அத்துணை அநாகரிக நிலையி லிருந்த மக்கட் சாதியார் மாட்டும் சமய வுணர்ச்சி நிகழ்தல் மேற்கூறியவாற்றா லினிது விளங்கும். அச்சமய வுணர்ச்சிதானும் அவர்க்கு முன்னே நிகழ்ந்த அச்சங்காரணமாகத் தோன்றுவதாயிற்று. அவ்வச்சந்தானும் இடி, மழை, மின்னல் முதலாக உலகியற் புறப்பொருள் விரைந் தியங்கும் இயக்கத்தானும், நோய், சாக்காடு முதலாகத் தம்மாட்டுத் தோன்றும் பீழைகளானும் அவர்க்குத் தோன்றா நிற்கும். அவ்வச்சம் நிகழ்ந்தவழி அவர் அவ்வச்சத்தினீங்கி நலம் பெறுமாறு எங்ஙனமென்று ஆராய்வாராயினர். அங்ஙனம் ஆராய்ந்த விடத்து அந்தரத்தின்கண்ணே ஒரோவொரு காலத்து விரைந்தியங்கும் இடி, மழை, மின்னல் முதலிய வவையெல்லாம் மிகவல்லதான மற்றோர் பொருளின் பேரதிகார வழி நின்று இயங்கு கின்றன வென்றும், அவற்றை அங்ஙனம் இயக்கும் அப்பொருள் அந்தரத்தில் நிலைதிரியா தியங்கும் ஞாயிறு திங்களையன்றி வேறு கட்புலனுக்கு விடயமாகாமையால் அவை தாம் உபாசிக்கப்படும் பரம்பொருளென்றும் அறிவாராயினர். இம்முறைபற்றியே சூரியனை வழிபடுஞ் சௌரமதமும் சந்திரனை வழிபடுஞ் சந்திரமதமும் உற்பத்தியாயின. மழையினுபகாரத்தைப் பெரிது வேண்டி நிற்குந் தேயங்களினுள்ளார் அம்மழையினையும் உபாசித்து வந்தார். இங்ஙனம் அந்தரத்தின்கண்ணே அச்ச நிகழ்த்தும் அப்பொருள்களை வழிபடுமா றுணர்ந்தபின், இந்நிலவுலகத்தின்கண்ணேயும் அங்ஙனம் அச்ச நிகழ்த்தும் பிராணிகளை உபாசிக்கத் தலைப்பட்டார். தம்மினத்தாரிற் சிலர் பாம்புகடித் திறக்கக்கண்டு பாம்பினை வழிபடுவாராயினர். தம்முட் சிலர் தறுகணாளராய்ப் பலரை நலிந்து தலைமை செலுத்திப் பின் இறந்தொழிந்தவழி அவரையுந் தெய்வங்களாகக்கொண்டு பரசினர். தம்முள் வேறுசிலர் நல்லறிவுடையோராய்ப் பலர்க்கு நல்லன பலவுஞ் செய்து இறந்து பட்ட வழி, அந்நல்லோரை வணங்கா தொழியின் யாது நேருமோ வென வெருக்கொண்டு அவரையும் வணங்குவாராயினர். இவ்வாறெல்லாம் அவர் வழிபாடு செய்தற்குக் கருத்தொருப்பட்டு அது செய்யப்புகுதுகையில் தம்மறிவும் உணர்வும் ஒருவழிப்பட்டு நில்லாது சிதர்ந்து பலதலைப்படுதலின் அவர் அதன்கண் இடர்ப்பாடு பெரிதடைவாராயினர். அவ்விடர்ப்பாடு அவரறிவை நுணுக்கி விளக்கச் செய்தலின், அவர் தாம் வழிபடக் கருதும் பொருளினுருவத்தைக் கல், மரம் முதலிய பிறபொருளின்கட் செதுக்கி அவற்றை எதிர் நிறுத்தி அவற்றிற்குத் தம்வழிபடு கடன் செலுத்துவாராயினர். அங்ஙனம் வழிபடும் போதெல்லாம் அவரறிவு முன்போற் சிதர்ந்து போகாமல் ஒருங்கி அவ்வுருவத்தின்கண்ணே சென்று பதிதலால் அவர் அவ்விக்கிரக வாராதனையின் நலப்பாடுணர்ந்து அதனைக் குறிக்கொண்டு போற்றுகின்றார். இங்ஙனம், எத்துணை யிறப்ப இழிந்த சாதியாராயினும் அவர் மாட்டும் விக்கிரக வாராதனை காணப்படுகின்றது. இனிக் கல்வி யறிவான் மிகச்சிறந்த நன்மக்களும், இயற்

கை யறிவாற்றன் மிகமுதிர்ச்சி யடைந்து விளங்கும் பெரியோரும் உருவத் திருமேனியிற்கொண்டு முதல்வனை வழிபடுவார்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு அம்முதல்வனை வழிபடுமாறு ஒரு சிறிதும் செல்லா தென்னுங் கருத்துடையர். அற்றன்று, கிறித்தவருள் ஒரு சாராரும் மகமதிய மதத்தாரும் இறைவனை உருவத்திருமேனியிற் கொண்டு வழிபடுதல் பொருந்தாதெனக் கூறுபவாலெனின்;-நன்றுகடாயினாய், பண்டைக்காலந் தொட்டு வருஞ் சமயிகளெல்லாந் தம்மியற்கை நல்லறிவால் விக்கிரக வாராதனை செய்து போதரக் காண்டலானும், இக்காலத்து இடையே தோன்றிய ஒரு சில சமயிகளே தஞ் செயற்கை யறிவால் தாம் வேண்டியவாறு பொருளில மொழிந்து விக்கிரக வாராதனை மறுத்தலானும் அதுபற்றி ஈண்டைக் காவதோர் இழுக்கில்லை யென்றொழிக. அல்லதூஉம், உருவத் திருமேனியிற்கொண்டு வழிபடுதல் பொருந்தாதெனக்கூறும் மற்றவர் தாமும் முதல்வனை யாங்ஙனம் வழிபடமாட்டுவாரென்று நுணுகி நோக்க வல்லார்க்கு அவருரை வஞ்சம்பொதிந்த வழுவுரையாமென்ப தினிதுவிளங்கும். தேவாலயங்களில் அவர் விழிபொத்திக்கொண்டு விசும்பு நோக்கி நிற்ப, அவர் உள்ளம் அவர் வயப்படாமல் காடுங்கரையும் அலைந்து திரியும்; அல்ல தவர் இறைவன்மாட்டு மெய்யன்புடையராயின் அவருள்ளந் தன்கண் அவ்விறைவற்கு ஒருருவத்தை எழுப்பி அவரறிவினை அதன்கட் பதித்துவிடும். கண்ணறிவிற்குப் புலனாம் வடிவத்தை வழிபடுதற்கு அவர் உடம்படுகிலராயினும், உள்ள வறிவின்கட் கோசரிக்கும் ஒருருவத்தை அவர் யாங்ஙனம் நீக்கவல்லார்? உள்ள வறிவின்கண்ணும் அவ்வுருவங் கோசரியாமல் நீக்கி வழிபட வல்லே மென்பாராயின், அவர் செய்யும் அவ்வழிபாடு தம் பெண்டிரை நோக்கிச் செய்யும்வழிபாடாம், தம் புதல்வரை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடாம், தம் நண்பரை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடாம், மற்றுஞ் சிலரை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடாம்; அவர் அங்ஙனஞ் செய்யும் வழிபாடு இறைவனை நோக்கிச் செய்ததாகமாட்டாது. ஆன்மாக்களின் உள்ளவறிவு சார்ந்த பொருளின் வண்ணமாய் வீறி விளங்குதலன்றி, தான் அவற்றின் வேறாய்ப்பிரிந்து விளங்கு மியல்பினதன்று. மனோதத்துவ நூற்புலமை* கைவந்தோரும் உள்ளத்தினியற்கை அவ்வாறாதல் இனிது விளங்க விரித்துக் காட்டுவர். ஐம்பொறிகளுக்குப் புலனாகாத பொருள் மனத்தின்கட் புலப்படுமாறில்லை. கட்புலனாய் விளங்கும் ஒருருவத்தைப்பற்றி நின்று தியானஞ் செய்யா தொழியின், அம்மனம் வேறு பிறவுருவங்களைப் பற்றிக்கொண்டு அவர்க்குத் தியானவுணர்வு செல்லவொட்டாமல் தடைசெய்வது ஒருதலை. இப்பெற்றியெல்லாம் மேலே விரித்துக்காட்டினும். பின்னும் விரிப்பிற் பெருகு மாதலின் இத்துணையினமைகின்றாம். ஈண்டுக்காட்டியவாற்றால் ஈசுரனை உருவத்திருமேனியிற்கொண்டு உபாசிக்கு முறையேதான் அறிவின் நுட்பத்திற்கும், மக்கள் மனவியற்கைக்கும் மிக வியைந்ததாமென்பது பெறப்படுதலின், அருவமாக ஈசுரனை உபாசிக்கற்பாற்றென்று வாளாது தருக்கிப்பார் போலிவாதங்கள் பொருட்பேறிலவா யொழியுமென்றுணர்க.

* Psychology.

இனிப் பிரமசமாசத்தாரில் ஒருசாரார் ஆரிய வேதோபநிடத நூல்களைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு ஆண்டு விக்கிரகாராதனை பெறப்படாமையின் அந்நூற்பிரமாண வழிநின் றொழுகுவார்க்கு விக்கிரகாராதனை செய்தன் முறையாகாதென்று கூறுகின்றார். உலகியற் பொருள்களில் வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்கித்தோன்றும் ஞாயிறு திங்கண் முதலியவற்றின் வழிபாடு இருக்குவேத பூர்வபாகங்களில் இனிது காணக்கிடத்தலானும், இருக்குவேதவிறுதிப் **புருடசூத்த** மந்திரவுரையின்கண்ணே இறைவனுக்கு அவயவப்பாகுபாடுகள்நன்றெடுத்துச்சொல்லப்பட்டமையானும், மிகப்பழையகேனோபநிடதத்தில் முதல்வன் இயக்கவுருவந் தாங்கித்தோன்றித் தேவர்க்கு அருள்செய்த வரலாறு விரித்துக்காட்டப் படுதலானும், பின்னெழுந்த **கைவல்லியம், அதர்வசிகை** முதலிய வுபநிடதங்களினும் உமாசகாயம் பரமேசுவரந் திரிலோசனம் நீலகண்ட முதலிய வுருவத்திருவடையாளங்கள் கிளந்தெடுத்து மொழிந்திடப்பட்டமையானும், புறத்தே அண்டசரீரத்திற்கு இதயத்தானமான சிதம்பரத்திற்றிருநடங்குயிற்றும் முதல்வனை வழிபடுமாறுபோல அகத்தே பிண்டசரீரத்தி னிதயத்தானத்துள்ள பரமவியோமத்தின்கண்ணே நடமிடும் ஆனந்தத்தாண்டவ மூர்த்தியையறிந்து வழிபடுமாறு விதிக்குந் **தகரவித்தை**யி னியல்பு **சாந்தோக்கிய** முதலான பிராசீன உபநிடதங்களில் வகுத்துக் கூறப்படுதலானும், யோகநூல் செய்த **பதஞ்சலிபகவானும்** பிரத்தியாகாரந்தாரணை முதலான யோகப்பயிற்சியினெல்லாம் இறைவனைக் குறிகளானறிந்து வழிபட்டு உள்ளத்தை ஒருமையுறுத்துகவென்று விதித்தலானும், மக்களின் அளவையுணர்வைப் பாகுபடுத்துக்கூறிய நியாயம் வைசேடிகம் முதலான நூலுடையார்க்கும் அஃதொப்பமுடிந்தமையானும், வேதாந்த நூல்செய்த வாதராயண ரெனப்படும் **வியாசபகவா**னுந் தம்து பிரமமீமாஞ்சையின் பிரதமோத்தியாயந்துவிதீயபாதம் ௧௧-வது “குஹாம்ப்ரவிஷ்டாவாத்மாநௌ ஹி தத்தர்ஶநாத்” என்னுஞ் சூத்திரத்தானே இதய குகையின்கண் இறைவனை வழிபடுந்தகரோபாசனை எடுத்து மொழிதலானும், வேதோபப்பிருங்கணங்களான பதினெண்புராணங்களினும் சிவரகசியம் பாரதம் இராமாயண முதலான விதிகாசங்களினும் முதல்வனருட்குறிநிறுத்த வாலயவழிபாடு காணப்படுதலானும், தேவரும் முனிவரும் இறைவனுடைய அருளுருவத்திருமேனியை வழிபட்டு ஆங்காங்குப் பிரதிட்டை செய்த தேவாலயங்கள் இப்பரதமாகண்டமியாங்கணும் பரந்துபட்டுக்கிடத்தலானும், அத்தேவாலய வழிபாடுதானும் பிற்காலத்ததன்றிப்பல்லாயிர வருடங்கட்கு முன்னதான பண்டைக்காலந்தொட்டு நடைபெற்று வருதலானும், ஆரியப்பிராமணர் நாடோறும் அத்தியயனஞ்செய்து போதரும் **காயத்திரி** மந்திரவுறையுளில் இரண்மயவுருவனான இறைவன் **பர்க்க**னென்னுந் திருநாமத்தோடுகூடி விளங்கலானும், ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் முதலான அருட்குரவரும் முதல்வனருளுருவத்திருமேனி வழிபாட்டிற் றலைநின்றமை எல்லாரானு மறியப்படுதலின் அஃதான்றோராசாரமாய் நிலையுதலானும், பிறவாற்றானும் அங்ஙனங்கூறும் மசமாசத்தாருரை பொய்படுபோலியுரையாதல் தெளியப்படுதலின் அவராரவ

பற்றி மயங்குவார் ஈண்டு யாருமிலர். இவர்கூறும் போலிவாதப் பொய்ப்பொருளெல்லாம் மிக நுண்ணிதாகவெடுத் தாராய்ந்துமறுத் துண்மைப்பொருள் காட்டி **அர்ச்சாதீபம்** என்னும் ஓரரிய பெரியநூல்பிரகடனஞ்செய்தார் எம்மாசிரியர் **ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தரநாயகரவர்கள்.** அவ்வரியநூன்மேல் வேறு சொலவறியாமற் பிரமசமாசத்தாரும் வாய்வாளாதடங்கினர். சகளோபாசனை யியல்புபற்றி இன்னும் விசேடமாயறிய வேண்டும் அன்பர்கள் அர்ச்சாதீபமென்னும் அவ்வரிய பெரியநூலை ஆராய்ந்தறியற்பாலார்.

இனி இதுகாறும் விரித்ததருக்கவுரையால் இப்பரதமாகண்டத்தின்கணுள்ள நன்மக்களீசுரனருளுருவத்திருமேனியிற் செய்து போதரும் வழிபாடு சகளோபாசனையாவதன்றி விக்கிரகவாராதனையாதல் ஒரு சிறிதுஞ் செல்லாதாமென்பதூஉம், சகளகோலத்தின்கட்செய்யும் வழிபாடுபற்றி இறைவனது வியாபகமுழுமுதன்மை இறைமைக் குணத்திற்கு வரக்கடவதோ ரிழுக்கில்லை யென்பதூஉம், அருவமாக ஈசுரனைத் தியானிக்க வல்லே மென்பாருரை மக்கள் மனவியற்கைக்குத் தினைத்துணையு மியைதல் செல்லாமையால் அது வெறுஞ்சொன்மாத்திரையாகவே முடிதலல்லது பொருணிறைந்த தாகாதென்பதூஉம், உலகத்தின்கண் அநாகரிக விருத்தியுடையரான மக்களுள்ளும் உருவவழிபாடே காணக்கிடத்தலின் அவ்வியற்கைக்கு வேறாக மொழிதல் முரண்பாடாமென்பதூஉம், ஆரியவேதோபநிடதங்களினும் அவற்றின் உபப்பிருங்கணங்களினும் அருளுருவத்திருமேனி வழிபாடே பெறப்படுதலின் அவ்வுண்மை யறியமாட்டாது திறம்பியுரையிடுவாருரை வழுக்குரையாமென்பதூஉங் காட்டப்பட்டனவென்க.

சகளோபாசனை முற்றும்.

பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு எனக்கடைச்சங்கத்தாரான் முப்பாலாக வகுத்துத்தொகுக்கப்பட்ட விழுமிய இயற்றமிழ் நூல்களுட் பதினென் கீழ்க்கணக்கின்பாற்பட்ட நாலடியார் நூல்வரலாறு பிற்காலத்தாராற் பிறழவுணரப்பட்டது. சென்னைச்சருவகலாசங்கத்தார் எப் - ஏ முதலியவகுப்புகளுக்கு நியமிக்குந்தமிழ்ச்செய்யுட் பாடங்களுக்குத் தமிழியலறிவு வாய்ப்பப்பெறாத புலவோர்சிலர் உரைக்குறிப்புக்களெழுதி வெளியிடுகின்றார். அவர் இயற்றமிழ்ச்செய்யுட் பருப்பொருடானும் உணரமாட்டாதாராய் ஆண்டாண்டுப்பிழைபட வுரை வரைதலை மேற்கொண்டு, தம்முரைக்குறிப்புக்களைப்பயிலும் மாணாக்கர்களுக்குத் திரிபுணர்ச்சியைப்பயந்து அவர்க்கும் பிறர்க்குங்கேடு சூழ்ந்துவருகின்றார். இப்பெற்றியரானவிவர் பண்டைக்காலத்து நல்லிசைப் புலவர் தெண்டமிழ்த்திறம் விளங்கவியற்றிய நாலடியார் முதலான நூனுட்பமுந்திட்பமுமறிந்து உரையெழுதமாட்டுவாரல்லர். வில்லிபுத்தூரார் பாரதமுங் கம்பராமாயணமும் நன்னூலும் செய்யுளணியிலக்கணக் குறிப்புக்கள் சிலவும் பயிறன்மாத்திரையானே பண்டைத்தமிழ்ப் பனுவன்மாட்சி தமக்கினிது விளங்குமெனக்கருதித் தருக்கி அகங்களிப்பாரியலறிவுமயக்கவறிவேயாம். வடநூன்மரபின்வழிப்பட்ட வில்லிபுத்தூரார் பாரதமுதலிய நூற்பயிற்சி, செந்தமிழ்நூன்மரபின் வழிபிழையாப் பண்டைத்தமிழ் நூன்மாட்சியினையுணர்தற்குச்சிறிதும்பயன்படாது. நச்சினார்க்கினியர், சிவஞானயோகிகண்முதலான உரையாசிரியர் நுண்பொருளுரைப் பயிற்சியானும், தொல்காப்பியவியல் நூலறிவானும், சங்கத்தமிழ்நூற்பழக்கத்தானுஞ் செந்தமிழ்ப்புலமை செவ்விதினிரம்பப்பெற்று, அதனோடு தம்மியற்கை மதிநுட்ப வாற்றலுமுடையரான நற்றமிழ்ப்புலவோரே நாலடியார்முதலான நூலுண்மையறிந் துரையுரைக்கு முரிமையுடையராவர். ஏனையோரதுசெயப்புகுதல் கற்றறிவுடையோ ருண்ணகுதற்கேதுவாம் புன்மையாயொழியுமென்க. இதுகிடக்க.

இனி, அப்போலியுரைகாரரில் ஒருசாரார்தாம் நாலடியார் நூல்வரலாறுரைக்கின்றுழிப்பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

'பண்டைக்காலத்தே கொடியதொரு வற்கடமுண்டாயிற்று, அதனான் நேர்ந்த வறுமை பொறாத சமண்புலவர் எண்ணாயிரவர் பாண்டிநாட்டிற் றமிழ் வளம்படுத்தும் பாண்டியனைக் களைகணாகப்புகுந்தார். புகுத, அவனும் அவரையெல்லாமேற்றுக்கொண்டு தமிழ்வளர்ப்பானாயினான். இஃதிவ்வாறிருப்ப, அவர்நாட்டில் நிகழ்ந்தவற்கடமுநீங்குவதாயிற்று. தந்நாடுமலியமழைபெற்றுச் செழித்தமைதேர்ந்த அச்சமண்புலவர் எண்ணாயிரவரும் பாண்டியனைக்கூய்த்"தலைவ, எந்நாடு பண்டுபோற் செழிப்படைந்தது, யாங்கள் எந்நாடு போதற்கு விரும்புகின்றேம், விடைதரல் வேண்டும்" எனக்கேட்பப் பாண்டியன் அவரைப்பிரியமாட்டானாய்ப் புடைபடக்கவன்று அதற்குஒருப்படானாயினான். படவே, அச்சமண்புலவோர் மற்றைநாளிரவிற் பாண்டியனுக்குணர்த்தாதேதத்தம் நாடு நோக்கிச்சென்றனர். செல்லவே, பாண்டியன்வருந்தி அவரிருந்தவிருக்கைகளை ஆய்ந்துபார்ப்ப ஒவ்வொருபீடத்தின்கீழும் ஒவ்வொரு நறுக்குச்செய்யுள்கிடந்தது. கிடப்ப, அவற்றையெல்லாம் ஒருசேரத்திரட்டி வையையாற்று வெள்ளத்திற்கொண்டுபோய்ச் சொரிந்திட்டான். சொரிந்தஅவ்வேடுகளுள் நானூறேடுகள் நீரொழுக்கை எதிருடறுத்து நான்கடி மேற்சென்றமையால், அந்நானூற்றினையும் அரித்தெடுத்துக்கோத்துஒரு நூலாக்கி நாலடியாரெனப்பெயர்தந்து போற்றினான், என்றிதனையே இன்னுஞ்சொற்பல்க வாளாது விரித்தெழுதினர்.

இனி, இங்ஙனமொருவரலாறு பண்டைநூலாசிரியராதல், **நச்சினார்க்கினியரை** யுள்ளிட்ட உரையாசிரியராதல் உரைப்பக்கண்டிலம். பிற்காலத்துச்சிறந்து விளங்கிய ஆசிரியர் **சிவஞானயோகிகளும்** அங்ஙனமொருவரலாறுண்மை யாண்டுங்குறித்திலர். இஃதிவ்வாறாக, அப்போலியுரைகாரரிதனை எங்கிருந்து எடுத்தெழுதினார்? எனின், அற்றன்று, இவ்வரலாறு ஒருவர் ஒருவர்க்குரைப்பத் தொன்றுதொட்டு வருகின்றமையின், இதனுண்மைக்குச்சான்றுவேறுதேடுதல்வேண்டாவெனின்;-அற்றேல்,அவ்வரலாறுமற்றைஉண்மை வரலாறுகளோடு மாறுபடாதாதல் வேண்டுமாகலானும், மற்றொருசார் போலியுரைகாரர் இவ்வரலாற்றினை வேறொருவகையான் மொழிந்திடுதலின் ஒருபெற்றிப்படநிகழ்ந்த ஒருண்மைவரலாறு அங்ஙன மிருதிறம்படநடைபெற லியாண்டுமின்மையானும் அதனைப்பரம்பரையின்வந்த உண்மைவரலாறெனக்கோடல் பொருந்தாதாமென்க. அஃதாயின், அதுமுன்னைமெய்வரலாறுகளோடு முரணுமாறு யாங்ஙனமெனிற் கூறுதும். கடைச்சங்கத்து வீற்றிருப்புப்பெற்ற **மதுரைக்கூலவாணிகன் சாத்தனார்** தாமியற்றிய **மணிமேகலைக்** காப்பியத்திற் "பன்னீரியாண்டுபாண்டி நன்னாடு, மழைவளங்கரப்பமன்னுயிர்மடிந்தது" என வற்கடகால நிகழ்ச்சியினைத் தாங்கண்டிருந்தவாறே நிலையிட்டுக்கூறுதலின் அக்காலத்துப்பாண்டிநாட்டிலேயே வறமிருந்ததென்பது இனிதறியப்படும்; இறையனாரகப்பொருளுரைக்குப் பாயிரவுரைகூறிய முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனாரும் இவ்வாறேபாண்டிநாட்டிற் பஞ்சமுண்டாயிற்றென்றுரைத்தார்; திருவிளையாடற் புராணமுடையாரும் இவ்வாறே ஒன்றவுரைத்தார். பாண்டிநாடு அக்காலத்துவறங்கூர்ந்ததெனவுரைக்கும் மெய்வரலாற்றோடு அக்காலத்துத்தான் பிறநாட்டிற் பஞ்சமுண்டாயிற்றென்றுரைக்கும் பொய்வரலாறு யாங்ஙனம் பொருந்தும்? இன்னும், பாண்டிநாட்டில் அங்ஙனம் வற்கடம் நேர்ந்தவழிப் பாண்டியன் தன்மாட்டிருந்தபுலவோரையெல்லாங்கூவி'வம்மின்! யான் உங்களைப் புறந்தரகில்லேன்; என்றேயம் பெரிதும்வருந்துகின்றது; நீயிர் நுமக்கறிந்தவாறுபுக்கு நாடு நாடாயின ஞான்று என்னையுள்ளிவம்மின்' எனமொழிந்திட அவரெல்லாம்பன்முகமாய்ப்போயினாரென்பது களவியல்பாயிரவுரையிற் பெறப்படுகின்றது. இவ்வுண்மைவரலாற்றொடு திறம்பி அக்காலத்துத்தான் மற்றை நாடுகளிற்பஞ்சத்தான்வருந்திய சமண்புலவோர் பாண்டியனை நிலைக்களனாக அடைந்தாரெனக்கூறும் பொய்வரலாறு யாங்ஙனம் பொருந்தும்? இன்னும், சமண்புலவர் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரொடுகலாய்த்து அவரொடுதாமும் ஏடெழுதிவையையில் விடுப்பப்பிள்ளையாரிட்ட ஏடு யாற்றொழுக்கினை எதிர்கீண்டுசென்றதென்பதும், அவருய்த்த ஏடுகள் நீர்வழியே சென்றொழிந்தனவென்பதும் பிள்ளையார் கட்டளையிட்டருளிய திருப்பதிகத் திருவாக்குகளானும் பெரியபுராணம் முதலானஉண்மைவரலாறுதெரிக்கும் நூல்களானும் பெறப்படுகின்றன. இம்மெய்வரலாற்றொடு மாறுபட்டு அந்நறுக்குச் செய்யுட்கள் நாலடிகாறும் மேலேறிச்சென்றன வெனக்கூறும் பொய்வரலாறு யாங்ஙனம் பொருந்தும்? இங்ஙனம் ஆண்டாண்டுப்பிரமாணங்களாகப் பெறப்படும் உண்மைவரலாறுகளோடு அப்போலி யுரைகார ருரைக்கும் போலிவரலாறு பெரிது முரணித்தன் பொய்ம்மை புலப்படுத்தலின், அது பரம்பரை வழக்கின்வந்த உண்மைவரலாறாதல் யாண்டையதென்றொழிக.

இனி, வேறொருசா ருரைகாரர் இவ்வரலாற்றினை வேறுபடக்கொண்டு வழங்குமாறுங் காட்டுதும்.

'ஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாரொடு கலாய்த்து அவரோடு இயற்றிய அனல் வழக்கிற் றோல்வியடைந்த சமண் புலவர் பின் புனல்வழக்கி லவரை வென்று கோடல் குறித்து வையையாற்றில் அவரொடு தாமெழுதியிட்ட ஏடுகள் நாலடி மேலேறிச் சென்றமையால் அவரெழுதியிட்ட செய்யுட்கள் நானூறும் நாலடி நானூறென்று வழங்குவவாயின' என்று பிறழக் கூறிவிரித்தார்.

இங்ஙன மிவ்விருவகைப் போலியுரைகாரரும் அவ்வரலாற்றினை இருவேறு படக்கொண் டுரைக்கின்றமையின், அவ்வரலாறு உண்மை யாகாதென்பது கடைப்பிடிக்க. அது கிடக்க. பின்னை யுரைகாரர் கூறும் வரலாறுதான் உண்மையெனத் தேறுமோவெனின்; தேறும், என்னை? கி-பி. முதனூற்றாண்டின் றொடக்கத்திலே கடைச்சங்கத்தாராற் பதினெண்கீழ்க்கணக்கிற் கோக்கப்பட்ட நாலடியார்க்குக் கடைச்சங்கமொடுங்கிய பிற்றை ஞான்று கி-பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியிலே யிருந்தாரான ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அற்புத அருட்சரித முறைபற்றி வரலாறுரைத்தல் ஒரு சிறிதும் பொருந்தாமையானும், அவ்வரலாறுதானும் ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது அற்புத அருட்சரிதவழி யில்லாது வழுவுதலானும் என்பது. இது கிடக்க.

இனி, நாலடியார் வந்த வரலாறுதான் பெறப்படுதல் வேண்டுமாலோவெனிற் கூறுதும்; கடைச்சங்கத்தார் காலத்துத் தொகுத்து வகைப்படுத்தப்பட்ட நூல்களுள் ஒரு சில அச்சங்கத்துப் புலவர்களாலே இயற்றப்பட்டன; ஒரு சில பிறராலியற்றப்பட்டன; ஒரு சில முன்னோரும் பின்னோரு மியற்றிய செய்யுட்கள் விராய்வந்தன; திருமுருகாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை, மதுரைக்காஞ்சிபோல்வன கடைச்சங்கத்துப் புலவராலேயே இயற்றப்பட்டன; திருக்குறள், பழமொழி, நான்மணிக்கடிகைபோல்வன பிறராற் செய்யப்பட்டன; அகநானூறு, புறநானூறு போல்வன முன்னோரும் பின்னோரும் பாடிய செய்யுட்கள் விராய்வந்தன. அவற்றுள் நாலடி நானூறு முன்னோரும் பின்னோரும் மக்களுயிர்க் குறுதிப்பொருள்களான அறம்பொரு ளின்பவீடுபேறுகளை விரித்துரைத்த செய்யுட்டொகுதியாம். அறப்பொருட் பகுதிபற்றி முன்னோரும் பின்னோருமியற்றிய செய்யுட்களைப் புறநானூறெனவும், இன்பப்பகுதிபற்றி அன்னோர்பாடியவற்றை அகநானூறெனவும் வகுத்தவாறுபோல, அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நான்கு திறனும் விளங்க அன்னோர் மொழிந்த செய்யுட்களை நாலடிநானூறென வகைப்படுத்தினர். வகைப்படுத்துகின்றுழி, அறம் பொரு ளின்பவீடுபேற் றுறுதிப் பயன்களைச் சுருங்கிய குறள் வெண்பா யாப்பான் விழுப்பந்தோன்ற விரித்துக்கூறுந் திருக்குறள்போல இதுவும் அவ்வுறுதிப் பொருட்பயன்களை நாலடிவெண்பா யாப்பான் அங்ஙனங் கூறுதலின் நாலடிநானூறென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. அதுவே அப்பொருட்காரணமாயின் திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை, பழமொழி முதலியனவும் அப்பொருள்களை அங்ஙனமே நாலடிவெண்பா யாப்பான் விளக்கக் கூறுதலின் அவையும் அப்பெயர்க்குரியவாவான் செல்லுமாகலின், அப்பெயரில் விசேடமில்லையாலோ வெனின்;- நன்றுகடாயினாய், மூன்றுவிடயங்களை யுணர்த்தும் மூன்றுவாக்கியங்கள் உளவாதல்பற்றித்திரிகடுகம் எனவும், நான்குவிடயங்களுணர்த்தும் நான்குவாக்கியங்களுள வாதல் பற்றி நான் மணிக்கடிகை யெனவும், எடுத்துக்கொண்ட பிரமேயத்தை விளக்குதற்குரிய பழமொழி வாக்கியங்களுடைமை பற்றிப் பழமொழி யெனவும் பெயர் மிலேச்சி, அன்னவிசேடங்கள் பிற இதன்கட் காணப்படாமையான் ஒழிபளவைபற்றி அவற்றின்

வேருக நாலடியென்னும் பொதுப்பெயரினையே இதற்குரிமையுடைய சிறப்புப்பெயராகச் சூட்டினர்; அவ்வவற்றின்கட் சிறப்பாகக் காணப்படுங் குறிகள்பற்றி அவ்வவற்றிற்குப் பெயரமைக்கப்படுதலின், அவற்றின் வேருகக் காணப்படுஞ் சிறப்பில்லாமையே இதற்கோர் சிறப்பாகலின் அது பற்றியமைந்தபெயர் விசேடமில்லையாதல் யாண்டையதென்ருெழிக. ஈண்டுக்கூறியவாற்ருல், நாலடியாரென்பது அளவினுற் பெயர்பெற்ற இயற்கைக்காரண முடையதாகலின், இக்காரணமெய்ம்மை தேறமாட்டாது தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம் பொய்க்கதைகள் கட்டியுரைத்துத் தமிழின்மெய்ம்மை வரம் பழிப்பார் சொற்கள் உண்மையெனத் தேறற்பாலனவல்ல வென்பது தெளிந்திடுக.

இவ்வாறே அப்போலியுரைகாரர் சொற்பொருணுட்ப முணரமாட்டாமல் தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம் வழூஉப்படவெழுதி வெளியிட்ட உரைப்பீறல்களை முழுதுமாய்தல் மணற்சோற்றிற் கல்லாய்தல்போற் பயனின்றியொழியு மாதலின் விசேடமாகவெடுத்து மறுக்கற்பாலவற்றையே ஆங்காங்கெடுத்துக்குறித்திடுவோம். இன்றியமையா விடங்களில் உரையெழுதும் மதுகையின்றிவாளா வெறும்பீறல்களை அளந்தளந்தேடுகளை நிரப்பி மாணுக்கர்க்குத் தமிழின் மாட்டு வெறுப்பினையும் அவமதிப்பினையும் உண்டுபண்ணும் அவர்திறங் கற்றறிவுடையோரால் அருவருக்கற்பால தொன்ரும். இங்ஙனமெல்லாம் யாங்கடிந்தெழுத வொருப்பட்டது, மாணுக்கர்மாட் டுள்ள இரக்கத்தானும், தமிழின் மெய்ம்மை வரம்பழிதல் நோக்கி எழுந்த பரிவானும், நற்றமிழ்ப்பண்டிதர் ஒருங்குகூடி உரைகள் நுட்பந்தோன்ற வெழுதுதற்கு இஃதோர் தூண்டுதலாமென்னுங்கருத்தானுமேயாகலின், யாம் பகைமை பொருமை முதலான விழிகுணவயத்தா னிஃதெழுதினேமென் றுலகங்கொள்ளாதிருக்கக்கடவது.

> "இனியவரென்சொலினு மின்சொல்லே யின்னர்
> கனியுமொழியுங்கடுவே":—நீதிநெறிவிளக்கம்.

இறையனரகப்பொருளுரை வரலாறு.

நம் ஆப்தர் சவரிராயரவர்கள் நுட்பவாராய்ச்சியின்மேல் எழுந்த 'தொல்காப்பிய முழுமுதன்மை' என்னும் விடயத்தின்கண் இறையனு ரகப்பொருளுரைவரலாறு பற்றி யாமொழிந்த பொருண்மே லாசங்கை நிகழ்த்தி நம் ஆப்தர் இராகவையங்காரவர்கள் எழுதிய அரிய வழக்குரை எ – ஆம் இதழிற் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அவ்வுரையின் ருெடக்கத்திலே ஆப்தரவர்கள் நாமெழுதிய ஆராய்ச்சி யுரையினை விதந்து கூறிய நல்லபிப்பிராயத்திற்கு அவர்கள்பா லெழுமையும் மறவாவுரிமை யன்புபாராட்டுங் கடப்பாடுடையோம். இது கிடக்க.

இனி, இறையனு ரகப்பொருள் பாயிரவுரை செய்தார் முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனுரே யாமென்னு மெமது கூற்றைப் பல நுட்பவேதுக்களான் ஆசங்கித்து ஆப்தர் – இராகவையங்கா ரவர்களெழுதிய தருக்கவுரை அரும்பொருணிறைந்து திகழுகின்றது. அப்பாயிரவுரை யியல்புபற்றி யாங்கூறியனவும், ஆப்தரவர்கள் கூறியனவுஞ் சொன்மாத்திரையின் வேறுபாடுறுவனபோற் ருேன்றினும், அவற்றைப் புடைப

வொற்றி யளந்துணர வல்லார்க்கு அவை யிரண்டும் பொருண் முடிவான் ஒத்த கருத்தினவென்பது இனிது விளங்கும். என்னை? ஆசிரியர் நக்கீரனாராலுரையிடப்படாத சிலபொருள் அவ்வுரையினிடையிடையே விராயினவென்பதவர்க்கு மெமக்குமொப்பமுடிந்ததாகலினென்க. அவ்வுரையினிடையிடையே ஆண்டாண்டு எடுத்துக்காட்டுக்களாகப்பிரயோகஞ் செய்யப்பட்ட கட்டளைக்கலித்துறைப் பாட்டுக்களும், வேறுசில உரைவாக்கியங்களும், பாயிரவுரையும் நீலகண்டனாராற் சேர்க்கப்பட்டனவென்னு மபிப்பிராயநெடுநாளாக யாமேற்கொண்டுபோதருகின்றோம். அவ்வபிப்பிராயத்தினையே ஆப்தரவர்கள் மேலுமேலு நனிவிளக்கி வற்புறுத்து மொழிந்தமையால் அவர்களபிப்பிராய நம்மொடுமாறுபடுமாறில்லையென்பது தெளியப்படும். அற்றாயினும், அவர்கள்ஒருகோவைப்படுத்துமொழிந்தவழக்கி லொரோவிடங்களிற் கருத்தொருமை உடையமல்லே மாதலின் அவற்றின்மேலுஞ்சிலவாசங்கை நிகழ்த்தி எழுதவெடுத்துக்கொண்டாம்.

இனி, ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள், களவியல்பாயிரவுரையியற்றினார் யாரென்றாராயமுனைந்திடாமையான் ஆண்டும் பிறாண்டுந் தங்கருத்தொடு மாறுபடுவனவாகவிளங்கித்தோன்றும் உரைப்பொருள்களெல்லாம் தெய்வப்புலமை நக்கீரனா ரியற்றியவல்லவென்னுந்துணிபு மேற்கொண்டு அவற்றை எடுத்துமறுத்தருளினார். அவர்களங்ஙனங் குறிப்பானறிந்தமைகண்டே பாயிரவுரை நக்கீரனாரியற்றியதன்றென்னு மபிப்பிராயஞ் சிவஞானயோகிகட்குமுண்டென் றுரைத்தாமல்லது, அவர்கள் அப்பாயிரவுரையிலுள்ள ஒவ்வோரெழுத்துஞ்சொல்லும் நக்கீரனாருடையவல்லவென் றுணர்ந்தாரென்னுங் கருத்துற்றுஅங்ஙனங் கூறினோமல்லோம். நச்சினார்க்கினியரையுள்ளிட்ட முன்னையுரையாசிரியன்மா ரெல்லாம் அப்பாயிரவுரையினை ஆராயமுனைந்திடாமல் நக்கீரனாரியற்றியதென்றே கூறியொழிந்தமையால், ஆசிரியர் - சிவஞானயோகிகளுங் கெதானுகெதிகநயம்பற்றி அப்பாயிரவுரையு ளொரோவிடங்களை நக்கீரனார்திருவாக் கெனவுங்கொண்டு மொழிந்திட்டார். அவ்வுரைவரலாற்றை யாமுமாராயமுனைந்திலமாயின் எமக்கும் அப்பாயிரவுரையியல்பு விளங்காதொழியுமன்றே? இங்ஙனம் இதனைமுனைந்தாராய்தற்கு அவகாசமின்றி அரியபெரிய கருமங்களை முடித்தற்கண் அறிவொருங்கிக்கிடந்த நச்சினார்க்கினியர், சிவஞானயோகிகண்முதலான ஆசிரியன்மார் அப்பாயிரவுரையிலுள்ள ஒரோவொரு வாக்கியங்களை நக்கீரனார் திருவாக்குக்களாகக்கொண் டுரைக்குமாறுபற்றி யாம்நுணுகி முனைந்தாராய வெடுத்துக்கொண்ட தருக்கவுரையின்கண் வரக்கடவதோரிழுக்கில்லை. மேலும், பாயிரவுரை நீலகண்டனா ரியற்றியதேயா மென்னுமெமதுமேற்கோளை வலியுறுத்தற்குச் சிவஞானயோகிகளுரைத்தவுரை இன்றியமையா வேதுவாகாமையான், அதுபற்றி அம்மேற்கோள் துர்ப்பலமுறுமாறில்லை. பாயிரவுரை நக்கீரனாரியற்றியதன்றென்பதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படு மேதுக்கள் முன்னெழுதியவுரையில் விளங்கக்காட்டினாம். அவ்வேதுக்களுள் ஒன்றுதானும் நம்ஆப்தரவர்களாற்களையப்படாமையின் அம்மேற்கோள் வாய்ப்புடைத்தாவ தொன்றேயாமென்று தெளிக. அற்றன்று, ‘மேற்பாயிரத்துளுரைத்தாம்’ என்னுஞ்சொற்றொடர் நக்கீரனாருரையிடையிற் காணக்கிடத்தலான் பாயிரவுரைசெய்தாருமவரேயா மென்பதுபெறப்படுமாம்பிறவெனின்;-நன்றுகடாயினாய், ஆசிரியர்-நக்கீரனார் தம்முரையி லாங்காங்குவிழுப்பந்தோன்ற விரித்துரைநிகழ்த்திய பொருட்கூறுபடுகளுட், பாயிரத்திற்குவேண்டுவன சில பிரித்தெடுத்து முன்னெழுதிய நீலகண்டனார்தாமே நக்கீரனாருரையிடையினும் ‘மேற்பாயிரத்துளுரைத்தாம்’ என்பதனைஎழுதிச் சேர்த்தாராகலின் அச்சொற்றொடர் பற்றி

யே அங்ஙன மெமதுமேற்கோளுக்குக் குற்றஞ்சொல்லுதலடாது. மேலும், நூல்செய்தபின்னே பாயிரஞ்செயப்படுவது தொல்லாசிரியர்க்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தமையின் நூலிடையே 'மேற்பாயிரத்துளுரைத்தாம்' என நக்கீரனார் கூறினாரென்றல் ஒருசிறிதும் பொருந்துமாறில்லை. இதுகிடக்க.

இனி நம் ஆப்தர் இராகவையங்காரவர்கள், இறையனாரகப்பொருளுக்கு ஆசிரியர் நக்கீரனார்கண்டவுரை நான்மறையின் மந்திரவுரைபோல எழுத்திடைப்படாமல் வரலாற்று முறையின் வரப்பெறுதலால், அதுமிகுந்துங்குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் அவ்வாறு திரிபுற்று வாராநிற்பப்பின்வந்த நீலகண்டனார் அவ்வுரையினை எழுத்திடையிட்டுப் போற்றினாரென்கின்றார்கள். பண்டைக்காலத்து ஆரியமாந்தர் தாம்வழங்கும்வட சொற்களை எழுத்திடையிட்டெழுதுமாறு அறியாமையின், தம்மந்திரவுரைகளையெல்லாம் மூளையிற்பதியவைத்து வரலாற்றுமுறையில் வெளியிட்டுவந்தார்கள். அவ்வாறின்றித்தமிழ்முதுமக்கள் பண்டுதொட்டுத் தாம்வழங்குஞ்சொற்களை எழுத்திடைப்படுத்துவழங்குமாறறிந்தமையின் அவரங்ஙனமிடர்ப்பட்டு வரலாற்றுமுறையிற் களவியலுரையை வழங்கவிடுத்தாரெனல் வரலாற்றுமுறைதிறம்பு முரையாம். பண்டைக்காலத்தே தமிழெழுத்துக்களுண்டென்பற்கு **ஆசிரியர் - தொல்காப்பியனா**ர் தம்மிலக்கண நூலில் அவற்றிற்கு வடிவுகூறுதலும், களவியல்பாயிரவுரையிற்போந்த "இவ்வறுபது சூத்திரத்தையுஞ்செய்து மூன்றுசெப்பிதழகத்தெழுதிப் பீடத்தின்கீழிட்டான்" என்னும் வாக்கியமுமே உறுசான்றாம். அற்றேல், 'உரைநடந்து வாராநின்றமை நோக்கி' எனவும் 'இனி உரைநடந்தவாறுசொல்லுதும்' எனவும் 'இங்ஙனம் வருகின்றதுரை' எனவும் அவ்வுரையிற்காணப்படுஞ் சொற்றொடர்களானே அஃதெழுத்திடைப்படா வரலாற்றுமுறையின் வந்ததென்றல் ஒருதலையாகப் பெறப்படுமாம் பிறவெனின்;-நன்று சொன்னாய், அச்சொற்றொடர்ப்பொரு ளதுவாயினன்றே அங்ஙனந்துணிபுதோன்றக் கூறல் பொருத்தமாம். பண்டேபனையேடுகளி லெழுத்துப்பொறிக்கு முயற்சியுண்டென்பதுகாட்டினுமாகலின் அச்சொற்றொடர்க்குப்பொரு ளதுவன்றாம். மற்றுக்களவியலறுபது சூத்திரங்களும் வினையினீங்கி விளங்கியவறிவனாற் செயப்படுதலானும், அவ்வறுபது சூத்திரப்பொருளும் அவ்விறைவன தாணையருள்வழிநிற்குந் தெய்வப்புலமை நக்கீரனாரால் வரையறுத்துரைக்கப் படுதலானும், அவ்வுரையின் றெய்வப்பெற்றிமை உருத்திரசருமரென்னு மூமைச்செட்டிப்பிள்ளையா லற்புதமுறையால் விளக்கப்படுதலானும் அது பரிசுத்தம் பெரிதுடையதாய்த்திகழா நின்றது; அம்மாட்சியுடைமையின் அஃதெல்லார்க்கும் உபதேசிக்கற்பால தன்றாயிற்று; இலக்கணவிலக்கிய சாத்திரவியலறிவுமுற்றநிரம்பி, இயற்கை நல்லறிவும் ஒழுக்கவிழுப்பமுமுடையராயினார்க்கே உபதேசிக்கற்பாலதாம் அந்தரங்கவுரிமையுற்று நின்றது; அவ்வந்தரங்க வுரிமைவழாமற் பக்குவம் பெரிதுடைய அதிகாரிகளுக்கு அருகிஉபதேசிக்கப்பட்டுப் பரம்பரைவழக்காய் வந்தமையின் "மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் தம்மகனார் கீரவிகொற்றனார்க்குரைத்தார்; அவர்தேனூர் கிழார்க்குரைத்தார்; அவர்படியங்கொற்றனார்க் குரைத்தார்' என்று அதனை அங்ஙனந்தெரித்தோதினார். ஆகலின், அச்சொற்றொடர்ப்பொருள் உபதேசமுறையின் வந்தமை உணர்த்துவதேயாமென்க. இவ்வாறே, திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்டதேவநாயனார் தாமியற்றிய சிவஞானபோதம் பன்னிருசூத்திரங்களையும் வார்த்திகப்பொழிப்பொடு தம்மாணாக்கர் அருணந்திதேவர்க் கறிவுறுத்தருளினார்; அவ்வருணந்திதேவர் அச்சிவஞானபோதப் பன்னிருசூத்திரத்தினையும் அவற்றிற்கு

விரிந்தவோ ருரைபோற் முமியற்றியசிவஞானசித்தியினையும் தம்மாணாக்கர் மறைஞான சம்பந்தர்க்கறிவுறுத்தருளினர்; அம்மறைஞானசம்பந்தர் அவற்றைத் தம்மாணாக்கர் உமாபதிசிவனார்க் கறிவுறுத்தருளினர்; அவ்வுமாபதிசிவனார் அவற்றைத்தாமியற்றிய சிவப்பிரகாசம் முதலான எட்டுநூல்களோடும் நமச்சிவாயதேசிகர்க்கு அறிவுறுத்தருளினர். இங்ஙனம் அச்சிவஞானபோத வுபதேசம் முறைமுறையே வாராநின்றது. இவ்வுபதேச முறைபோல் இறையனாரகப்பொரு ளுரையுபதேச வரலாறுங் கொள்ளற்பாற்று.

இனித்திருவாய்மொழிக்கு உரையெழுதல் வேண்டுமென்னுங் கருத்தானன்றி அதன்மேலுபந்யாசங்கள்நிகழ்த்துங்குறிப்பான் நம்பிள்ளையென்பவர்செய்தபிரசங்கப் பொருளைக் கேட்டிருந்த வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையென்பார் அவற்றின் அருமைபெருமையுணர்ந்து உரைநடைப்படுத் தெழுதிவைப்ப அது பிரசங்க நிகழ்த்தினோர் பெயரால் 'நம்பிள்ளையீடு' என்று வழக்குற்றுவருத லிதுபோற் பரம்பரைவழக்கின் வந்ததெனப்படாமையால் அவ்வுதாரணம் ஈண்டைக்கேலாதெனவிடுக்க. பாண்டியன் 'இவ்வறுபது சூத்திரங்கட்கும் பொருள்காண்மின்' எனப்புலவரையேவ, அவர்தனித்தனியேயுரைகண்டு உருத்திரசருமர்க்கவற்றை யுரைத்து ஒன்றை மெய்யுரையெனத்தேறிப் பின்னதன் தெய்வப்பெற்றிமைநோக்கி உபதேசமுறையின் வழங்கவிடுத்தாராகலின் 'இங்ஙனம் வருகின்றதுரை' எனக்கூறினரென்றுணர்க. இங்ஙனம் நூலுமுரையும் பெரிதும் போற்றி உபதேசிக்கப்பட்டுவந்தமையின், ஆப்தரவர்கள் கூறியவாறு இடையிடையே திரிபுற்றுவந்தது களவியலுரையெனுங்கூற்றுப் பொருத்தமாகக் காணப்படவில்லை. அப்பரம்பரையி னிறுதியில் வந்தோரான முசிறியாசிரியர் - நீலகண்டனாரே அதற்குப்பாயிரவுரையுந், துறைப்பாட்டுக்களும், ஆண்டாண்டியையபுவிளக்குஞ் சில வுரைப்பொருள்களுஞ்சேர்த்து முன்போலுபதேச முறையின் வழங்கவிடாமல் யாரும்பயின்று பெருகவைத்தார். ஆதலின், தெய்வப்புலமை நக்கீரனாரியற்றியவுரை பலவாறுசிதைந்துபோயிற்றென்றல் பெரியதோ ரிழுக்காமென்று துணிகின்றோம்.

என்றிதனுற் பாயிரவுரையும் பிறசிலவு மெழுதிக் களவிலுரையொடு சேர்த்து அதனை வழங்கப்படுத்தார் முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனாரேயா மென்பது காட்டிநிறுவினும். ஆப்தர் - இராகவையங்காரவர்கள் தம்நுட்பமதியால் ஈண்டு நாமாராய்ந்த பொருளை அளந்துபார்த்து நடுநிலைதிறம்பாமற் றம் அபிப்பிராயம் மொழிந்திடுவார்களாகவென்னும் வேண்டுகோளுடையோம்.

ஆனந்தக் குற்றம்.

——(:*:)——

சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்கம் என்னும் எதிர்மறுப்பின்கண் ஆனந்தக்குற்றம் பற்றி யாம் பரிகரித்துரைத்த உரைக்கூறு தமக்கு உடம்பாடில்லாமை காட்டி நம் ஆப்த நண்பர் சண்முகம்பிள்ளையவர்க ளெழுதிய வழக்குரை எமக்கு உளந்துளும்பு வகை தராநின்றது. அவ்வுரைமுகத்திலே நண்பரவர்கள், புழுத்தலை நாயிற் கடைப்பட்ட புல்லறிவோமையும் நாமியற்றிய நூல்களையும் பெரிதெடுத்துப் புகழ்ந்திட்டார்கள். அப்புகழ்ச்சியுரை தன்கண்நலப்பாடுடையதாயினும் அதற்கிலக்கா யமைத்துரைக்

கப்பட்ட பொருள்க ளதற்கொருசிறிதுந் தகுதிப்பாடுடையனவாகா. அவ்வாறாகவும் அவை நலக்க வுரைகிகழ்த்திய நண்பரவர்கள் நற்குணமாட்சியினையும் ஒருமைப்பாட்டினையும் மிகவியந்து அவர்கண்மாட்டு எழுபிறப்புந் திரியா வுழுவலுரிமையன்பு பாராட்டுங் கடப்பாடுடையோம். இன்னும் நட்பின் கெழுதகைமைபற்றி ஒருவர் மாட்டுச் செறிந்த மறுவைச் சுத்திகரித்தற்கஞ்சி நடுநிலை பிறழ்ந்து அங்கட்பிற் கிழுக்கந் தேடுவார் போலாது, எம்முரையிற் றூங்குற்றமெனக்கண்ட பொருளை யெடுத்து மறுத்து எங்கேளுரிமைக்குச் சிறப்புத்தேடிய நன்முறை பொருமைகொண்டு மயங்குந் தமிழ்ப் புலவோர்சிலர்க்கு நல்லறி வுறுப்பாம். இவ்வாறே நல்லறிவு நற்குண மாட்சியுடைய நம் ஆப்தர்களான ஸ்ரீமத் - சவரிராயபிள்ளை யவர்களும், ஸ்ரீமத் - இராகவையங்காரவர்களும் கேண்மைத்திறமுநிந்துண்மையான் ஒழுகுகின்றார்கள். இருந்த வாற்றால் நற்றமிழ்ப்பண்டிதர் தமக்குளிங்ஙனம் ஒருமித் துறுவதாராய்ந்து கெழுதகைமை வழுக்காது கேண்மை போற்றி யொழுகுதல் தென்றமிழ் நாட்டிற் கினியுண்டாம் நன்மையினை விளங்கக் காட்டுகின்றது. இது நிற்க,

இனி, ஆனந்தக் குற்றமென வொன்று முழுமுத லறிவினராய் விளங்கிய ஆசிரியர், தொல்காப்பியரானும், அவர் வழிப்பட்டு நூல் செய்த நல்லிசைப் புலவரானும், அந்நல்லிசைப்புலவர் நூல்கட்கு நல்லுரை கண்டுகூறிய நச்சினார்க்கினியர் முதலான உரையாசிரியரானுங் கொள்ளப்படாமையால், பிற்காலத்தார் கூறினும் அஃது எம்மனோராற்றழுவப்படுவ தன்றென நிறுத்திய எமது மேற்கோளை ஆசங்கித்து ஆப்தர்-சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள் உரைத்த நுணுக்கவுரையின்கட் கருத்தொருப்படுகின்றிலோமாதலால் அதனை நிரலேயாய்ந்து பரிகரித்து எமது உண்மைக்கருத்து நிலையிடுவோம்.

ஆசிரியர் அகத்தியனார் ஆனந்தவோத்துள் ஆனந்தக்குற்றத்தி னியல்பைவிரித்தோதினாரெனக் கொண்டு நண்பரவர்கள் சில சூத்திரங்கள் எழுதினார்கள். அகத்தியங் கடைச்சங்க மொடுங்கிய பிற்றை ஞான்றே இறந்து பட்டதென்பது முன்னூலாசிரியர் பின்னூலாசிரியர் எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், அகத்தியனார்கூறிய வெனக்கொண்டொட்டும் அச்சூத்திரங்கள் வந்தவரலாறு யாது? எனின், அற்றன்று, தொல்லாசிரியர் உரைகளி லாங்காங்கு இச்சூத்திரங்கள் காணக்கிடத்தலால் அவை அகத்தியனாரியற்றியவென்று கொள்ள வமையுமெனின்;-நன்று சொன்னாய், தொல்லை உரையாசிரியராவார் தெய்வப்புலமை நக்கீரனார், இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர், பரிமேலழகியார், அடியார்க்கு நல்லார், சிவஞானயோகிகள் முதலியோரன்றே? இவ்வாசிரியன்மா ருரைகளில் யாமாய்ந்த வளவில் அச்சூத்திரங்கள் பிரயோகிக்கப்படுவ தறிந்திலேம். அல்லதவை காணப்படு முரைப்பகுதியினை நண்பரவர்க ளெமக்கெடுத்துக்காட்டி அறிவுகொளுத்துவார்களாயின் அதன்மேல் நிகழும் நம்மாராய்ச்சியினையுங் குறித்திடுவோம். ஆண்டெழுதிய வழக்குரையில் அச்சூத்திரங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்ட வுரைப்பிரமாணங் காட்டாமல் நண்பரவர்கள் நெகிழ்ந்து போதலின், அச்சூத்திரங்களை யாரோ சிலர் கட்டி அகத்தியனார் பெயரால் நடாத்தினாரென்பது காட்டுவோம். ஆசிரியர் - அகத்தியனார் ஆனந்த வோத்துள் அங்ஙனஞ் சூத்திரங்களியற்றியிட்ட துண்மையாயின், தொன்னூற் பரப்பெல்லாம் ஒருங்குணர்ந் துரையெழுதுவாரான ஆசிரியர் - நச்சினார்க்கினியர் மலைபடுகடாத்துரையில் "பின்னுள்ளோர் ஆனந்தக்குற்ற மென்பதோர் குற்றமென்று நூல் செய்ததன்றி, அகத்தியனாருந் தோல்காப்பியனாரும் இக்குற்றங் கூறாமையின்" என்றும், தோல்காப்பிய வுரையில்

"இனி ஆனந்த வுவமை யென்பன சிலகுற்றம் அகத்தியனார் செய்தாரெனக் கூறுபவாகலின் அவையிற்றை எவ்வாறு கோடுமெனின், அவைகள் தாம் அகத்துள்ளும் பிறசான்றோர்செய்யுளுள்ளும் வருதலிற்குற்றமாகா; அகத்தியனாராற்செய்யப்பட்ட மூன்றுதமிழினும் அடங்காமை வேறு ஆனந்தவோத் தென்பதொன்று செய்தாராயின் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமும் நூலாகவந்த சான்றோர் செய்யுங்குற்றம் வேறுபடா வென்பது" என்றுந் தடைவிடைகளாற்காட்டி ஆனந்தவோத்து அகத்தியனார் செய்தாரென்பதிற் றமக்குடம்பாடு மறுத்தலென்னை? இவர்தா மிங்ஙனம் மறுத்துக்கூறினும் ஏனையுரையாசிரியரு மிவற்றை எடுத்தோதாத தென்னை? என்று கடாவுவார்க்கு இறுக்குமாறின்மையின் அச்சூத்திரங்கள் அகத்தியனார் செய்தவாதல் செல்லாதென்க. அகத்தியனார் பெயரானும் ஔவையார் திருவள்ளுவர் பெயரானுங் கட்டி நடத்தப்படும் பாட்டுக்கள்போ லவையுங் கொள்ளற்பாலனவாம்.

இனி ஆசிரியர் – தொல்காப்பியனார் பயனில்லவற்றைக் கிளந்து கூறாது புறனடையா லுய்த்துணரவைப்பராகலின் அதுபற்றி அவ்வானந்தக்குற்றங்கொள்ள வமையுமெனின்;–அகத்தியனார் கூறியதொன்றை அங்ஙனம் ஒழிபாற் கொளவைத்தாராயின் அவ்வாறு கோடலுமாம்; அகத்தியனாரே அங்ஙன மொன்று கூறினாரென்பதற் கோர் பிரமாண மில்லாமையானும், பிரமாண முண்டென்பாரை ஆசிரியர் – நச்சினார்க்கினியர் மறுத்தலானும் அவ்வா றமைத்துக்கோடல் யாண்டையதென் றொழிக.

இனி, ஆசிரியர் – சிவஞானயோகிகள் 'இலக்கணவிளக்க வாசிரியரை மறுத்து 'மலையுமகளென அமங்கலப்பொருடந்து தொகையார்பொருள்பலவாய்த்தோன்றிற்று' என்று கூறுதலின் அவர்க்கு அவ்வானந்தக்குற்றங் கோடல் உடம்பாடாமென்று நண்பரவர்கள் மொழிந்தனர். அதுபொருந்தாது. மங்கலமொழிமுதல் வகுத்துக்கூறினுமென்றுரைத்த இலக்கணவிளக்க வாசிரியர் தாமேற்கொண்டதற் கேற்பக் குற்றம்படாது மங்கலம் வகுத்துக் கூறல்வேண்டும்; அங்ஙனங் கூறவறியாமற் றாம்மேற்கொண்டதற்கு மறுதலைப்பட அதனைக் குற்றம்பட வைத்தாராகலி னதனையறிந்து ஆசிரியர்–சிவஞானயோகிகள் மறுத்திட்டாரல்லது, அக்குற்றங்கோடல் தமக்கு முடன்பாடென்ப ததனாலறியவைத்தா ரல்லரென்க.

இனி, நண்பரவர்கள் மாமூலனா ரியற்றியவெனக் கூறிய சூத்திரங்கள் எந்நூலிலுள்ளன? அந்நூல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலியவற்றிற் சேர்ந்ததொன்றா? அல்லது, வேறு தனிநூலாய் ஆன்றோராற் பிரமாணமாகக் கொள்ளப்படுவதுதானா? அஃதிப்போது வழக்கமுறுகின்றதா? வழக்கமின்றி யொழிந்ததாயின் அச்சூத்திரங்களைத் தொன்னூலுரையாசிரியர் யாரேனு மெடுத்துக்காட்டினாரா? காட்டினாராயின் எவ்விடத்தே? என்று எமக்குப் பலதலையான் ஆராய்ச்சி நிகழ்தலின், நண்பரவர்கள் அன்பு கூர்ந்து அவற்றை இனிது விளக்குவார்களாக வென்னும் வேண்டுகோளுடையோம்.

இன்னும், பொய்கையார் முதலான பண்டையாசிரியரும் பாட்டியல் செய்தார்களென்பது பன்னிருபாட்டியலால் தோன்றுகின்றது என்கின்றார்கள். அப்படியாயின், அவர் செய்த பாட்டியல்யாது? வேறு நூலுரையாசிரியர் யாரேனு மதனை எடுத்துக்காட்டினாரா? பன்னிருபாட்டியலும், வச்சணந்திமாலையும் இவ்வழக்கினை முடிவுகாண்டற்கேற்ற பிரமாண நூல்களாகமாட்டா. இவற்றின் சொற்பொருள்களில் ஐயம்வந்துழி

யெல்லாம், எல்லார்க்கும் பிரமாணமா யொப்பமுடிந்த தொல்காப்பிய முதலான பண்டை நூற் பிரமாணம்பற்றியும், களவியலுரை முதலான உரைப்பிரமாணம் பற்றியுமே துணிதல் வேண்டும். இத்தருக்கமுறை வழாமல் நண்பரவர்கள் தாமெடுத்துக்கொண்ட பொருளைத் தாமே பலவகையா னுசங்கித்துப் பிரமாணங்காட்டி விளக்கியிருந்தால் நாம் மேற்குறிப்பிட்டவாறு பலவாறு வினுக்கள் நிகழ்த்தவேண்டிய தின்றும். இது கிடக்க.

இனி, மங்கலச்சொல் தனித்தும் வரலாம், அடையடுத்தும் வரலாம், முதற்சீரேயன்றி ஒரு செய்யுளினிடையினுங் கடையினு முள்ள சீரினும் வரலாம், எடுத்துக் குறிக்கப்பட்ட மங்கலச்சொற்களே யன்றிப் 'பிற' என்பதனுல் வேறு பலவும் வரலாம், பரியாயச்சொற்களும் வரலாம், காப்புச்செய்யுளினும் வரலாம், காப்புச்செய்யு ளொழிந்து நூற்செய்யுளினும் வரலாம் என்று நியதியின்றிக் கூறினுர்கள். இப்படியும் ஒருவிதியுண்டா? இங்ஙனம் விதிகூறும் ஒரு நூலை இலக்கணமென்றுங் கூற லாமா? இவ்வாறுரைத்தால் எந்த நூலுக்குத்தான் மங்கலங்கூற லாகாது? எந்தச் சொல்தான் மங்கலமாகமாட்டாது? மிக அமங்கலமாய் நடக்கும் நூலுக்கும் மங்கலங் கூறலாமே. அவ்வியாத்தி, அதிவியாத்தி, அசம்பவதோடங்கட்கிடனுய்க் கிடக்கும் இவ்விதியினையும், இவ்வாறுவிதிக்கும் நூலினையுங் கற்றறிவுடையோர் பிரமாணமாகத் தழுவ ஒருப்படுவரா? ஒருப்படார்! ஒருப்படார்!!

இனி ஆன்றோர் செய்யுட்களெல்லாம் மங்கலச்சொற்க ளுண்டெனக் கூறினுர்கள். இதனைக் காஞ்சியாக்கத்தில் முன்னரே எடுத்தாசங்கித்துப் பரிகரித்திருக்கின்றும். ஆண்டுக் கண்டுகொள்க. ஈண்டும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இனி, ஆசிரியர் - நச்சினுர்க்கினியர் ஆனந்தக்குற்றங் கொள்வாரை மறுத்து, அகத்தியனுருந் தொல்காப்பியனுரு மதுகொண்டிலரென யாப்புறுத்தோதுதல் மேலே காட்டினு மாகலின், அவர்க்கது கருத்தன்றென நண்பர் கூறியது இழுக்காமென்க.

நண்பரவர்கள் இந்திரகாளிசெய்த யாமளேந்திரர் பராசைவமுனிவர், சமணரல்லரென்கின்றுர்கள். இந்திரகாளியென்னும் இசைநூல்செய்த யாமளேந்திரர் பராசைவரென்பது அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் பெறப்படுதலன்றி, பாட்டியல் செய்த யாமளேந்திரரென்பது பெறப்படவில்லை. பாட்டியல்செய்த யாமளேந்திரரும், இசைநூல் செய்த யாமளேந்திரரும் வேறென்னுங் கருத்துடையோம். இது நிற்க.

அற்றேலஃதாக நச்சினுர்க்கினியருஞ் சிவஞானயோகிகளுந் தொல்காப்பியப் பாயிரவுரையினுஞ் சூத்திரவுரையினும்'வடக்கு' 'எழுத்து'என்பவற்றை மங்கலச்சொற்களெனக் கூறியதென்னையெனின், ஒருநூல் தொடங்கும்வழி ஒருநற்சொல் நிறுத்துத் தொடங்குதல் நன்முகலின் அதுபற்றி அங்ஙனமொழிந்தாரல்லது, மங்கலச்சொன்னிறுத்தே தொடங்கல் வேண்டுமென யாப்புறுத்தானும், அங்ஙனங்கூறுதொழியின் அஃ

தானந்தமாமென்றானுங் கூறிற்றின்மையின் அதனான் ஈண்டைக்காவதோ ரிழுக்கமி ல்லை. இந்நியதியின்மையின் ஆன்றோரு நற்சொற்றொடங்கியுந் தொடாங்காமையும் வரையாது நூலியற்றினர். ஈண்டும் பிறண்டும் யாமெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோள் 'ஆனந்தக்குற்றமென்பதுதொல்லாசிரியர் யார்க்குமொப்பமுடிந்ததில்லை' என்பதேயாக லின், இதனை நண்பரும் பிறரும் பிறழ வுணராதிருக்கக்கடவர். இது கிடக்க.

'பவணந்தி' முதலாயினாரை 'அறியார்' 'போலிப்புலவர்' என யாமெழுதியது பற்றிநண்பரவர்கள் வருந்துகின்றார்கள். யாஞ்செய்தது பிழையாயின் அதனைப்பொறுக் கும்படி வேண்டுகின்றோம். அவர்களை அங்ஙனமிகழ்ந்துரைக்க வேண்டுமென்பது கருத் தன்று. பண்டையாசிரியர்செய்த அற்புதப்பொற்புடைய அரியநூல்களைப் பயிலவொட் டாது தடையாயெழுந்து பொருத்தமில்லனவு மிடையிடையேகூறிய அப்பவணந்தி முதலாயினார் பெற்றிமைக்கிரங்கி யெழுதுகின்றுழி அச்சொற்பிரயோகஞ் செய்ய வொ ருப்பட்டாம். இனி, உண்மையான் நோக்கவல்லார்க்குப் பவணந்திமுதலாயினார் அறிவு டையோராற் பெரிதுபாராட்டுதற்குரிய சீர்ப்பாடுடைய ரல்லரென்ப தினிதுபுலனும். அவர் தொல்காப்பியனார் முதலானபண்டை நூலாசிரியர் நுட்பப்பொருள் பொதித்து விளங்குமாறு நூல்செய்ததுபோலத் தாமும் அங்ஙனம் விளங்கநூலியற்றினாரா? அல்ல தவரின் வேறாகவேனும் புதுப்பொருள்செறித் தெழுதினரா? தாமெழுதியவற்றையே னும் முடித்து வரையறைதோன்ற வைத்தாரா? ஒருசிறிதுமில்லை. தொல்காப்பியனார் கூறிய அரியபொருள்களுட் சிலவற்றைவிடுத்துச் சிலவற்றைவைத்துத் தஞ்சொல்லாற் சூத்திரஞ்செய்தார். அங்ஙனஞ்செய்வுழியுந் தொல்காப்பியனார் கருத்துணர மாட்டாமல் ஒரோவிடங்களில்வழுவியுங்கூறினர். தமிழிலே ஐந்திலக்கணமும்வழுவின்றிமிகச்சுருங் காமலும் மிகப்பெருகாமலும் முற்றவெடுத்துமுடிவுதோன்றக்கூறிய நூல் தொல்காப்பி யம் ஒன்றேயாம். இந்நூலுணர்ந்தார் தமிழியலறிவு நன்குவாய்ப்பப்பெற்றாராவர்; இவ் விழுமியநூலையும்மாணாக்கர்பயிலவொட்டாமல் பவணந்தியார் நன்னூலெழுதியது எற் றுக்கு? அற்றன்று, தொல்காப்பியம் உணர்தற்கரிதாய்ப் பெருகிக்கிடத்தலால் அதனைச் சுருக்கி நன்னூலியற்றினரெனின்;-பெருக்கசுருக்கமென்பன அவ்விருவகைக் குணங்க ளுடைய இருநூல்கள்தோன்றினல்லாமற் றாமே ஒருவர்க்கு விளங்கமாட்டா; மக்கள்ம னவியற்கை எளியதொன்றனையேபற்ற முந்துறும்; அஃது அதன்கண் இயற்கையாயு ள்ள மடிமைக்குணத்தினானேயாம்; நன்னூலினுஞ் சுருங்கிய நூலொன்று ஏனையொரு வர் இயற்றிடுவாராயின் அதனையே யாரும் பயிலமுந்துறுவார்; எத்தனைபேர் மகாலிங் கையரிலக்கணம், போப்பையரிலக்கணம் முதலியவற்றின்பயிற்சியோடு நின்றுவிடுகின் றார்! இனி, நன்னூல் சுருக்கமாவதொன்றாயினும் அதன் பயிற்சியொன்றானே தமிழ றிவுநிரம்புமெனின் அது சால்புடைத்தாம். அவ்வாறின்றி அதன்கணடங்காமல் வேறு ணர்ற்பாலனவாம் பொருட்கூறுபாடுகள் பலவாகப்பெருகிக் கிடத்தலானும், அப்பலவு மொருங்கெடுத்து முடியக்கூறு நூல் தொல்காப்பிய மொன்றேயாதலானும் தமிழியல

றிவு நிரம்பவேண்டுவார் தொல்காப்பியமொன்றே பயிலுதற்குரியர். தமிழியலறிவு நிரப்புதற்குரிய பொருள்களின்றி வாளாது சுருங்கிக்கிடக்கும் நூல்களைச் சுருக்கஞ் சுருக்கமென்று பயின்றுலாவதென்னை? புலமைமுற்றுதற்குரிய நூலறிவு இன்றியமையாததொன்றுகையால் அதுசெயவல்ல தொல்காப்பியமே வாய்ப்புடையதாம். அந்தோ! அது பெரியதொரு நூலாயிற்றே என்று மறுக்கமுறுவராலெனின்;- நூனுட்பமறியாதுகொடாயினுய், இஞ்ஞான்றை ஆங்கிலமொழியில் மிகவிரிந்துபரந்த பூதபௌதிகதத்துவ நூலாராய்ச்சி செய்வார்பலர்க்கும் தொல்காப்பியநூல் மிகச்சுருங்கிய தொன்றுய்த்தோன்றுமாகலின் அதன்பயிற்சி நீமயங்குமாறுபோற் பெரியதன்றென்று தெற்றெனத்துணிக. ஆகவே, தொல்காப்பியப்பயிற்சிக்குந் தமிழ்மொழிப் பெருக்கத்திற்கும் ஒருபேரிடையூருய்த்தோன்றிய பவணந்தியார் எம்மனோராற் பாராட்டப்படுதற்குரிய ரல்லர். பிறரவரை எங்ஙனம்பாராட்டினும் பாராட்டுக. அவரவர்க்குரிய மதிப்புப்பற்றியே அவரவரைப்பாராட்டுவாமல்லது வேறுகூறக் கடமைப்பட்டிலோம். இதுநிற்க. இதுகாறும் யாம்குறிந்து நிகழ்த்தியவழக்குரையை நடுநிலைபிறழாது முன்போற் செவ்விதினுய்ந்து தமதரிய வபிப்பிராயம் வெளியிடுவோர்களாகவென்று நம்ஆப்தர்-சண்முகம்பிள்ளை யவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேம்

ஆனந்தக்குற்றம முற்றும்.

திருக்குறட் கத்தியரூபம்.

முகவுரை.

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லு
மொருவா சகமென் றுணர்.

வள்ளுவர்நூ லன்பர்சிரு வாசகந்தொல் காப்பியமே
தெள்ளுபரி மேலழகன் செய்தவுரை - யொள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணந் தொகைச்சித்தி யோராறுந்
தண்டமிழின் மேலாந் தரம்.

என்னும் ஆன்றேர் திருவாக்குக்களால் தமிழ்நூல்களிலும் உரைகளிலும் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறளும் பரிமேலழகியாருரையுமே சிறந்தனவென்று எச்சமயத்தாரும் மெச்சும்படி நிச்சயிக்கப்பட்டன.

பாண்டியராஜாக்களாலே தாபிக்கப்பட்ட தமிழ்த்தலைச்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என்னு முச்சங்கங்களும் ஒங்கப்பெற்ற மதுரையம்பதியிலே சிவபெருமானுடைய பிரதிபிம்பமாகத் தோன்றினவரும் பிரமவிஷ்ணுக்களாலும் அணுகலாற்ருத ஆலகாலவிடத்தைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தினவரும், சைவசமய குரவர்களில் ஒருவருமாகிய ஸ்ரீமத்-சுந்தரமூர்த்திநாயனாராலே திருத்தொண்டத்தொகையிலே துதிக்கப்பட்ட சரசுவதியின் அவதாரமாகிய பொய்யடிமையில்லாப்புலவர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் ஸ்ரீமத்-சோமசுந்தரக்கடவுளாலே கொடுத்தருளப்பட்ட சங்கைப்பலகையிலே கடைச்சங்கத்தாராக வீற்றிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்துள்ள காலத்திலே திருவள்ளுவதேவர் திருக்குறளென்னும் உத்தரவேதத்தை அருளிச்செய்து அக்கடைச்சங்கத்திலே அரங்கேற்றியருளினர். அப்பொழுது அசரீரிவாக்கின்படியே சங்கப்பலகை அத்திருவள்ளுவநாயனருக்கும், முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் மதுரை வைசியர் மரபிற் ரோன்றிய உருத்திரசன்மருக்கும்மாத்திரமே இடங்கொடுத்தது. அது,

“திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க - விருக்க
உருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.”

என்னு மசரீரியான வாக்கான் அறியப்படும். அதன்மேல் சரசுவதியும், அம்மெய்ப்புலவர்கள் அனைவரும் கலையுணர்புலமையிற் றலைமைபெற்றோங்கி விதிமுறையாக முதுநிலம்புரக்கும் உக்கிரப்பெருவழுதியாரும், அத்திருக்குறளுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் செய்ததேயன்றி ஸ்ரீமத்-சோமசுந்தரக்கடவுளுஞ் செய்தருளினர்.

நாமகள்.

“நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன் - கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.”

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

“என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்-குன்ருத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.”

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

“நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
ரூன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த - நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.”

என, தன்னிகரில்லா மன்னவர்பெருமான் தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடுகூறினன். மன்னனெப்படி மன்னுயிரப்படி ஆகலின், இப்புத்தகத்தை முன்னேபூசித்து மெய்மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின்கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லியபடி மற்றக்கபிலர், பரணர், நக்கீரர் முதலிய சங்கப்புலவரெல்லாரும் பலவாறு புகழ்ந்தெடுத்துப்போற்றி யிதன் றெய்வமாட்சிமை நிலையிட்ட அத்திருப்பாட்டெல்லாம் ஈண்டெடுத்துரைக்கிற் பெருகும், இதன் சிறப்புப்பாயிரமான திருவள்ளுவமாலையிற் காண்க.

இத்துணைச் சிறப்பினையுடைய திருக்குறளுக்குத் தருமர் முதல் பரிமேலழகியார்ஈருகப் பதின்மர்கள் செய்த உரைகளில் பரிமேலழகர் செய்தவுரையே சிறந்துள்

ளது; அவ்வுரையுங் கற்றோர்க்கேயன்றி மற்றோர்க்குப் பயன்படுவதாயில்லை. ஆதலால் மற்றோர்க்கும் பயன்படும்வண்ணம் எண்ணிப் பரிமேலழகியார் உரைக்கருத்தின்படியே திருக்குறட்கத்தியரூபஞ் செய்யத்தொடங்கினேன். அதிலுள்ள குற்றங்களைநீக்கிக் குணங்கொண்டு பாராட்டுவது கற்றல், கேட்டல்களின்வல்ல ஞானச்செல்வர்கள் கடமை.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன்முதலிய தேவர்களுடைய பதமுத்திகளையும், முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய அழிவில்லாத பரமுத்தியையும் வழியறிந்து அடைதற்குரிய மாநுடருக்கு உறுதியென உயர்ந்தோராலே எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு: அவை அறம்பொருள் இன்பம் வீடுபேறு என்பனவாம். அவைகளுள் வீடுபேறெனப்படுவது மனத்தால் நினைக்கவும் வாக்கால் வசனிக்கவும்கூடாத நிலைமையை உடையதாகலால் துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாலே சொல்லப்படுவன மற்றை மூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள் அறமாவது: மநுமுதலிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்டவைகளைச் செய்தலும் விலக்கப்பட்டவைகளை ஒழித்தலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், என மூவகைப்படும்.

அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது: பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், * சூத்திரராகிய வேளாளர் என்னும் நான்குவருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்னும் ஆச்சிரமங்களினின்று அவ்வவ்வாச்சிரமங்களுக்கு எடுத்து ஓதிய அறங்களிலே தவறாது ஒழுகுதல்.

வழக்காவது; ஒருபொருளைத்தனித்தனியே எனது எனது என்றிருப்பவர் அதுகாரணமாகத் தம்முள்ளே மாறுபட்டு அப்பொருளைப்பற்றி நியாயசபையிலே சொல்வது அதுகடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்படல், நல்கியதை நல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல்,விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ள மொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகெடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு எனப் பதினெட்டுப் பதத்ததாம்.

தண்டமாவது: அவ்வொழுக்கவழியிலும் வழக்குவழியிலும் வழுவினவரை அவ்வழியிலே நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பநாடி அக்குற்றத்திற்குத்தக்கபடி தண்டித்தலாம்.

இவற்றுள் வழக்கும் தண்டமும் உலகவழியிலே நிறுத்துவதேயன்றி, ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதியைத்தருஞ் சிறப்புடையனவல்லவாகலானும், அவைதாம் நூலினாலன்றி உணர்வுமிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும் அவற்றை ஒழித்து இங்கே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரால் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இந்நாயனாருக்குத் திருவள்ளுவர் என்ற நாமம் சாதிபற்றிவந்ததன்று, திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது வண்மையையுடையரென்பதையும் விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறைகாய்கள்போல் பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக்கொடுத்தருள்செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள் - பகுதி, அர்-விகுதி, உ - சாரியை, அப்பகுதிக்குப்பொருள், ஈகை.

அவ்வறந்தான் நால்வகை ஆச்சிரமங்களையுடையதாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து அனைவர்க்கும் ஒத்

* வேளாளர் ஆரியநால்வகைவருணப் பாகுபாட்டின்கட்படுவாரல்லரென்பது தமிழ்வரலாறுணவார் துணிபு; ப - பு.

திருத்தலாற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இரு வகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள் இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற வழியி னின்று அவ்வில்வாழ்க்கைத் துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாக லின், அவ்வில்லறத்தை முதலிற்சொல்லத்தொடங்கி எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியம் இனிது முடித்தற்பொருட்டுச் சாத்துவிகம், இராஜசம், தாமசம் என்னும் முக்குணங்க ளாலே அறம் பொருள் இன்பமென்னும் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அக்குணங்க ளாலே மூவராகிய முதற்கடவுளரோடு சம்பந்தம் உண்டாயிருக்கையால் அம்மூன்று பொருளையுங் கூறலுற்ற நாயனார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாதலின் அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

முதலாவது கடவுள்வாழ்த்து.

உலகிற்கு முதல்வன் ஒருவனே.

திராவிடம் ஆரியமுதலிய பாடைகளில் தந்ததாலோட்டமுதலிய விகாரவகை யாற்பிறக்கும் எழுத்துக்களெல்லாவற்றிற்கும் நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்பிறக்கும் அகரமாகிய முதல் ஒன்றேபோலச் செயற்கை யறிவினையுடையவைகளாய்க் காணப் பட்டவுடம்புகளோடு கூடியவைகளாய் அநேகமாயுள்ள ஆன்மவர்க்கங்கட்கு இயற்கை யறிவால் முற்றுமுணர்ந்து உணர்த்துதலையும், ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞா னம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறுகுணங்களையுமுடைய ஆதிபகவனாகிய காணப்படாத முதற்கடவுள் ஒருவனே உண்டு. இதற்கு உதாரணம்:-ஸ்ரீமத் - உமாபதிசிவாசாரியர் திருவருட்பயனில் "அகரவுயிர்போ லறிவாகியெங்கு-நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து" எனக் கூறியவாற்றால் உணர்க.

இங்ஙனம், ஆதிபகவனாகிய முதற்கடவுளை எழுத்துக்களினிறைந் தவைதமக்கு முதலாய்நிற்கும் பொதுவியல்புபற்றி அகரத்தோடு ஒப்புக்கூறினும் அப்பரம்பொருள் ஞானரூபமாய் எங்கணு நிறைந்து எல்லாப்பொருள்களுக்கும் ஆதாரமாய்நிற்கு முழு முதற்கடவுளாதலின், உண்மையிற் றன்னுடைப்பொருளாகிய பசுபாசங்கள் ஒன்றனோ டும் உவமிக்கப்படானென்பதே நாயனாருக்குக் கருத்தென்பது அறிவிப்பார் 'அறிவாகி யெங்குநிகரிலிறை நிற்குநிறைந்து' எனத் தெளிவுபடுத்துக் கூறியருளினார்.

ஐசுவரிய முதலிய ஆறுகுணங்களும் முதற்கடவுளுக்குரிய பகவநாமத்திற்கே யுரியனவென்பதற்குப் பிரமாணமென்னை யெனின், அவற்கு ஐசுவரியமுண்மைக்கு ஈசுவரபதச்சுருதியும், வீரிய முண்மைக்கு உக்கிரபதச்சுருதியும், புகழுண்மைக்குச் சிவ பதச்சுருதியும், திருவுண்மைக்கு இருக்சங்கிதையும், ஞானமுண்மைக்குச் சருவஞ்ஞ சுருதியும், வைராக்கியமுண்மைக்குக் காமரிபுபதச்சுருதியும் பிரமாணமாமென்க. திரு வினாற்சிரேட்டர் திருவையெய்தும்பொருட்டுப் பரமசிவனது விசித்திரமான லிங்கந் தேவராற் பூசிக்கப்பட்டது என்று இவ்வாறு இருக்குவேதத் தோதப்பட்டது. அதர் வணவேதம் சிவநாமங்களுட் பகவனாமந் தலைப்பெய்தெடுத்தோதிற்று. சுவேதாச்சுவத ரோபநிடதஞ் சிவபிரானைப் பகேசனென் றெடுத்தோதிற்று. இவ்வாறு ஓதியவாற் றால் பகவனாமப்பொருளாயுள்ளோன் பரமசிவனேயென்பது கடைப்பிடிக்க. அரதத் தாசாரியரும் உமாபதிசிவாசாரியரும் சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகத்தினும் பவுட்க ராகம விருத்தியினும் இங்ஙனம் பகவப்பெயர் சிவபரமாதலை நன்குவிளக்கி யிட்டரு ளினார்கள்.

ஆசாரிய சரணராகிய ஸ்ரீ அரதத்தசிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தரு ளிய சுருதிசூக்திமாலை யென்னும் சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரக சுலோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பு :—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பகவனே மேலாமை சுவரியமே யோர்நிமித்தம் பற்றலின்றித்
தகவனேய் திருவெலா ஞானமிகு வீரியமே தாவில்கீர்த்தி

இக்ழுமவா வின்மையே யென்னுமறு குணங்களுமே பகநாமத்தாற்
புகறலாலவை நினக்குண்மையினீயே பகவனென்னுந் திருப்பேர்பூண்டாய்.

புரப்பகைவ வற்றுளீசுரவுரையை சுவரியத்தைப்போதலில்லா
உரப்பொருளை யுக்கிரனுமொருகிளவி சிவபதமொண்புகழைநன்கு
தெருட்சருவக்கிய காமரிபு மொழிகண்முறையி னெலாந்தெரிபுஞானம்
பரப்பொருளின வாவின்மைதமையமைய வுணத்துகின்ற பரமயோகீ.

விருப்பமொழிந்துளநினக்குத் திருவினொருபயனுமிலை விளம்புசெல்வப்
பெருக்கமுடை யவனுகவிருக்கின்சங் கிதைகளினுற் பேசப்பெற்ருய்
திருத்தவதி சயவடிவ னின்னதருட் குறித்தோற்றந் திருவையெய்த
மருத்துவரா லருச்சிக்கப்பெற்றதெனச் சொற்றிடுமோ மறைகண்மாதோ

எனக்கூறிய வற்ருலுணர்க.

ஆசிரியர் சிவஞான யோகிகள் இப்பெற்றியெல்லா மாராய்ந்து தெளிந்தன்றே "சீர்கொளிறை யொன்றுண்டத் தெய்வநீயென்ருெப்பாற் - சோர்விலடையாற்றெளிந் தோஞ்சோமேசா" என்று முதுமொழி வெண்பாவில் எடுத்தோதியருளினுரென்க.

முதல்வனை வழிபடுதல்

இருக்குமுதலிய வேதங்கள் காமிகாதி ஆகமங்கள், சிக்ஷை, கற்பசூத்திரம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தோவிசிதி, சோதிடம் என்னும் அறுவகை வேதாங்கங்கள், புராணம், நியாயநூல், மீமாஞ்சை, ஸ்மிருதி என்னும் நால்வகை உபாங்கங்கள், ஆயுள்வேதம், தநுர்வேதம், காந்தர்வவேதம், அருத்தநூல் என்னும் நால்வகை உபவேதங்கள், மற்றுங் கலைஞானங்கள் முதலிய எல்லாநூல்களையும் கற்றுணர்ந்தார்க்கு அக்கல்வியறிவென்னும் அபரவுணர்வாலாகும்பயன் மெய்யுணர்வினையுடைய அநாதி நித்தியமாயுள்ள அம்முதல்வனது பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகிய நல்லதிருவடிக்கமலங்களை மனம் வாக்குக்காயங்களாகிய முக்கரணங்களாலும் பேரன்போடு வழிபட்டுப் பிறவியை அறுத்தலாம்:—இதற்கு உதாரணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் தேவாரம்.

கல்லார்நெஞ்சி, னில்லானீசன்
சொல்லாதாரோ, டல்லோநாமே.

திருநாவுக்கரசுநாயனுர் தேவாரம்,

பின்னுவார் சடையான்றன்னைப் பிதற்றிலாப்பேதைமார்க
டுன்னுவார்நரகந்தன்னுட் டொல்வினை தீரவேண்டின்
மன்னுவான் மறைகளோதி மனத்தினுள் விளக்கொன்றேற்றி
யுன்னுவா ருள்ளத்துள்ளே யொற்றியூ ருடையகோவே.

திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா.

கற்றவர்விழுங்குங் கற்பகக்கனியைக் கறையிலாக் கருணைமாகடலை
மற்றவரறியா மாணிக்கமலையை மதிப்பவர்மன மணிவிளக்கைச்
செற்றவர்புரங்கள் செற்றவெஞ்சிவனைத் திருவீழிமிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன்றன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளங் குளிரவென்கண்குளிர்ந்தனவே

எனக்கூறியவாற்ருலுணர்க.

மனத்தினால்வழிபடுதல்.

அரக்கானது வெயிலின்முன் வெதும்புதல் போன்றமந்ததர அன்பும், மெழுகானது வெயிலுக்கு எதிர்ப்படின் உருகுதல்போன்ற மந்தஅன்பும், நெய்யானது சூட்டுக்கு இளகுதல்போன்ற தீவிர அன்பும் இன்றித் தைலதாரையானது சிறிதும் இடையறாது ஒழுகுதல்போல ஆவியோடாக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருகுந் தீவிரதர அன்பினாற் கருதுவாரது இருதய தாமரையின்கண் அவர்கருதிய திருவுருவோடு விரைந்துசென்றருளும் முதல்வனது மாட்சிமைப்பட்ட திருவடிகளை இடைவிடாது மனத்தினால்நினைத்தவர் தேவலோகம் இந்திரலோகஞ் சத்தியலோகம்வைகுண்டலோகம் ஸ்கந்தலோகம் கணபதிலோகம் சத்தியலோகம் சிவலோகம் என்னும் பதமுத்திஸ்தானங்களைக் கடந்த பரமுத்திஸ்தானமாகிய வீட்டுலகின்கண்ணே நித்தியராய் நிரதிசயவின்பத்தை அநுபவித்து வாழ்ந்திருப்பர்.

மாயாகாரியமாகிய உலகத்தின்கண்ணே சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தங்களாகிய ஐந்தனுள் ஒருபொருளையும் விரும்புதலும் வெறுத்தலும் இல்லாதவனது ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை எவ்விடங்களினும் எக்காலங்களினும் இடையறாது தியானித்தவர்க்கு விருப்புவெறுப்புக்களாகிய அவ்விரண்டு மின்மையின் அவைகாரணமாகவரும் ஆத்தியான் மிகமாகிய தன்னைப்பற்றி வருவனவும் ஆதிபௌதிகமாகிய பிறவுயிர்களைப்பற்றிவருவனவும் ஆதிதைவிகமாகிய தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமாகிய மூவகைப்பிறவித் துன்பங்களும் எக்காலத்தும் உண்டாகமாட்டா.

அசுத்தம், துக்கம், அநித்தியமாகிய உலகியல்பை நினையாது சுத்தம், சுகம், நித்தியம் என்னும் இறைவன்றிருவடியாகிய புணையை இடையறாது சிந்தித்தலினால் அணைந்தார் காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாகிய பிரவாகாநாதியாய் அநித்தியமாய் துக்கமாய்க் கரையின்றிவரும் பிறவிப்பெருங்கடலைநீந்தி நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள முத்திக்கரையை அடைவர்.

ஒருவிதத்தானும் தனக்கு ஒப்பில்லாதவனது பாததாமரைகளை இடையறாது சிந்தியாதவர் பிறவிக்கேதுவாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை மாற்றககூடாமையின் நால்வகைத்தோற்றம் எழுவகைப்பிறவி எண்பத்நுநான்கு நூறாயிரயோனி பேதத்துப்பிறந்து அவைகளால்வருந் துன்பங்களுள் அழுந்துவர்.

பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையும் தனக்குத் திருமேனியாகவுடையவனும், எவ்வகை உயிர்கண்மாட்டுஞ் செல்லியதண்ணளியுடையவனுமாகிய முதல்வனது திருவடியாகிய தெப்பத்தைச்சேராதவர் ஏனைப்பொருளும் இன்பமுமென்னுங் கடல்களைநீந்தி முத்தியாகிய கரைகாணாது அக்கடல்களினுள்ளே அழுந்துவர்.

இறைவன் றிருவடியை நினையாது உலகியல்பை நினைப்பவர் ஜநநசாகரத்துள் மூழ்கிக்கிடப்பர்.

வாக்கினால் வழிபடுதல்.

ஞானம் வாயிலாக வீடுபேற்றைத்தரும் சரியை கிரியை யோகங்கள்போலன்றி வீட்டுக்குநேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானம் நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்பனவும், அநித்தியமாகிய சுவர்க்கவின்பமுதலிய காமியங்களைப்பயப்பனவும், இத்தன்மைத்

தென ஒருவ‍ராலும் ஒதப்படாத அவிச்சையென்னும் மயக்கத்தைப்பற்றி வருவனவும், பிறவிக்கு ஏதுவுமான வேள்விமுதலிய நல்வினை தீவினையென்னும் இரண்டுவினையும் தலைமைக்குணங்கள் இல்லையாயினரை உடையரெனக்கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற பொய்மைசேர்ந்த புகழ்கள்போலாது அவ்விறைமைக்குணங்கள் முற்றவுமுடைய முதல்வனது மெய்மைசேர்ந்த புகழை எப்பொழுதும் வாக்கினல் வாழ்த்துவார்மாட்டு உளவாகா.

காயத்தினல் வழிபடேல்.

தன்வயத்தனுதலாகிய சுவதந்திரத்துவம், தூயவுடம்பினனுதலாகிய விசுத்த தேகம், இயற்கையுணர்வினனுதலாகிய நிராமயான்மா, முற்றுமுணர்தலாகிய சர்வஞ்ஞத்துவம், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதலாகிய அநாதிபோதம், பேரருளுடைமையாகிய அலுப்தசத்தி, முடிவிலாற்றலுடைமையாகிய அநந்தசத்தி, வரம்பிலின்பமுடைமையாகிய திருப்தி என்று சிவாகமங்கள் எடுத்தோதும் எண்வகைக்குணங்களையுடைய முதல்வனது திருவடிகளை வணங்காத முடிகள் தத்தமக்கேற்ற சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தங்களாகிய விடயங்களைக் கொள்கையில்லாத சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு, சிகுவை ஆக்கிராணங்களாகிய பஞ்சேந்திரியங்களைப்போலப் பயன்படுதலுடையனவல்ல.

திருநாவுக்கரசுநாயனர் தேவாரம்.

எட்டுமூர்த்தியாய் நின்றியலுந் தொழில்
எட்டுவான்குணத் தீசனெம் மான்றனை
எட்டுமூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முனே
எட்டுமூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர் தேவாரம்.

இரும்புயர்ந்த மூவிலையசூலத்தினனை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தினனைச், சுரும்புயர்ந்தகொன்றையொடு தூமதியஞ்சூடுஞ் சடையானைவிடையானைச் சோதியெனுஞ்சுடரை, அரும்புயர்ந்தவரவிந்தத் தணிமலர்களேறி யன்னங்கள்விளையாடு மகன்றுறையினருகே, கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செந்நெ னெருங்கிவிளை கழனிக் கானட்டுமுள்ளூரிற் கண்டுதொழுதேனே.

முதல்வன் அருளிய வழிநிற்றல்.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்னும் பஞ்சப்பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்து ஆசையினையும் அறுத்த நித்த முத்த சுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதசிவாகமங்களிற்கூறும் மெய்யான ஒழுக்கவழியிலே வழுவாது நின்றவர் பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார்.

முதலாவது அதிகாரமாகிய கடவுள்வாழ்த்து முடிந்தது. இன்னும்வரும்.

மதுரை,
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் மடம். }

இங்ஙனம்,
சுப்பிரமணியபிள்ளை.

ம-௱-௱-ஸ்ரீ,

ஞானசாகரம் பத்திராதிபரவர்கட்கு,

ஐயா, வந்தனம்.

கண்கொண்ட நெற்றியெம்மண்ணல் இடங்கொண்ட இந்நாகைக்காரோணத் திடப்பாகமான வெளிப்பாளையத்தி லுதித்துள்ள" "சைவசித்தாந்த சபையார்" தங்க ளரிய பத்திரிகையின் "கௌரவாபிமான சீலர்" களில் தலையாவரென யாங்களறியத் தங்கள் பத்திரிகை இன்புறமாரூது விளக்குதலால், அச்சபை நல்லோர் தாமின்புற்ற பின் மேலும் இன்புறுதல் அவ்வாறே உலகின்புறக் கண்டபின்னே யாமெனக்கொ ண்டு ஆங்குச்செய்யும் பல புண்ணியப்பணிக ளிவையெனத்தாங்களறிவீர்கள். அவர் கள் அரும்பெருஞ் செயல்களை யானறிவனுகையால் இசைக்குந் தருணம் வாய்த் தமையால் ஞானசாகரம் வாயிலாகப்பிரசுரிக்கக் குறித்தனன். நேர்ந்ததருணம் ஷ சபையார்க்கு இடமாக மகாமாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் கொடுத்தருளிய கொடையின் விசேஷம் கூறும் அவசிய சந்தர்ப்பமே.

பரிபாகிகளாகிய சபையோர் உய்யவந்தவர்கள்; மெய்யே கறைக்கண்டத்தெம் மண்ணல் பாதம் நண்ணி அவன்பூசை அவனடியவர் வழிப்பூசை பண்ணியே உய் வார்கள் எனக்கண்டோர்கள். சோதிக்கவேண்டாமல் சுடர்விட்டுள எங்கள் சோதி யுண்மையையே வாதிக்கும் பலமிண்டர் வாய்மதமாயவும், சைவாமிர்தம் பரவிப்பாய வும். சைவத்திருமுறைகள், திவ்ய சாத்திரங்கள் ஈட்டிநோக்கக்கொடுத்து நுதலிய வுண்மைகளைப் புகட்டிப்பிரசங்கித்தலாற் சித்தந்தெளியவும், சமையகுரவர்கள் முத லியமெய்யடியவர் திருநாள்கள்கொண்டாடவும், கொண்டாட்டங்கண் டுலகமுய்யவும், அங்ஙனஞ் செய்வித்து வரும் அப்பெரியோர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து அளவளாவவும், தம் மயமாக்கப்படும் நாள்குறுகில் குறுகுமேனையோர் சாருமிடமாகவும், அரிய திருமுறைக ளாம் சைவத்திருமுறைகள் சாத்திரங்கள்தோத்திரங்கள் அமையுஞ்சாலையாகவும், அடி கள் அடியார்கள் திருவுருக்களி னழகிய படங்கள் பிரதிட்டிக்கப்படும் ஆலயமாகவும் இவர்களுக்கு வாய்த்தநல்லகம் நாகைவெளிப்பாளையத்தில் வாழ்வாங்குவாழும் ஸ்ரீமான் கணபதியாபிள்ளை யவர்களின் பல இல்லங்களில் ஒன்று. இதைச் சைவசித்தாந்த சபைக்குரிய சபாக்கிரகமாக்க இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம் மஹா இராஜா சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள் பொருளுதவும் பாக்கியங்கொண்டனர்.

இச்சபையோர்களின் அக்கிராசனுதிபதி ஸ்ரீமத் - வீரப்பசெட்டியாரவர்கள், மஹாராஜா அவர்கள் கொடுக்கக்கருதிய பொருளையேற்குமுயற்சியில் தளராது அடுத் துக் கேட்டுப்பெற்றுச் சபைக்கிடம் உரிமைப்படுத்தித் தாமும் தாம் வகித்த அக்கிராச னுதிபத்தியம் சிறக்கப்பெற்றனர்.

இவர்களில் எவ்வெவர் பெற்றபேறும் எம்போலிகளின் சீருக்குவந்ததே யாகை யால், பயன்பெற நிற்பவர்களில் கடையனேன் மகிழ்ச்சியில் தலைதடுமாறி யெழுதின இதில் குற்றம் பாராமல் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கில், நாகைவெளிப்பாளையம் சைவ சித்தாந்த சபையோர் பெரிதுந் தங்கட்குக் கடமைப்பட்டவராவர்.

இங்ஙனம்,

மதுரைநாயகம்பிள்ளை.

திருக்கோவையாருண்மைச் சிவநாயிகாவாதியார் ஸ்ரீமத் காசிவாசி. செந்திநா தையரவர்களுக்கு ஓர்கடா.

ஐயா,

தங்கள் திருக்கோவையாருண்மை விளக்கத்தில் "வதூவரபாவம் பேசப்படாத விடத்துத் திருவாசகத்துத்திருப்படையாட்சியிலே சிவபெருமான் நாயகராக அவருக்கு ஆன்மா நாயகியாகச்சொல்லப்படவில்லை" யென்று ஒரே பிடியாகச்சாதிக்கின்றீர்கள்.

அப்படியானுல் அத்திருப்படையாட்சியிலேதானே,

"சேலனகண்களவன் றிருமேனி திளைப்பனவாகாதே" என்றும்,

"என்னணியார் முலையாகமளைந்துடனின்புறுமாகாதே" என்றும்,

போந்த இவ்விரண்டு வாக்கியங்களையும் பார்த்தீர்களா? இல்லையா? இந்த இரண்டுவாக்கியங்களு மெந்தப்பாவத்தை யுணர்த்தவந்தன? வதூவரபாவத்தையன்றெ

னில் ‘ சேலனகண்க’’ ளென்றும் ‘‘திருமேனிதிளைத்தல்’’ என்றும் ‘‘என்னணியார் மூலே’’ என்றும், ‘‘ஆகமளைதல்’’ என்றும் ‘‘உடனின்புறுத’’ லென்றும் போந்தவிடயங் களுக்குக் கதிமற்றென்னைகொல்லோ? வதூவரபாவத்தையன்றெனில் இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் யார் கூற்றுச்கொல்லோ? இவ்வாக்கியங்கள் குறித்தபொருள் வதூவர பாவமாகும் விஷயத்தில், இவற்றையுட்கொண்ட அதேபதிகத்திற்றானே சிவனுக்கு நாயகசப்தம் பெறப்படுமெனில், அது வதூவரபாவத்தினாலே பெறப்பட்ட நாயகசப்த மென்றக்கண், அந்தோ! தங்களுக்கு நிகழ்ந்தவெறுப்பு என்னைகொல்லோ? சாகசர்ய நியாயத்தை இதில்வைத்துப் பாராதகாரணம் என்னைகொல்லோ?

திருப்படையாட்சியிலே வதூவரபாவம் பேசப்பட்டது உண்டா? இல்லையா? என்றும், பேசப்படாத விடத்துச் சிவபெருமான் நாயகராகச் சொல்லப்பட்டது உண் டா? இல்லையா? என்றும், குதர்க்கதூஷணங்களின்றி உள்ளவாறு சொல்வீர்களானல் தங்கள் சிவநாயிகாவாதத்தில் மேல்விவகாரஞ்செய்ய யாந்தலைப்படுவோம். அன்றேல், விருதா காலக்ஷேபமெனக் கழித்துவிடுவோமென்க.

இங்ஙனம்,

ஸ்ரீமத் அம்பலவாண நாவலரவர்கள் மாணக்கர்,

திருவாரூர் - சிவசூரிய மூர்த்தித்தேசிகர்.

ஞானசாகரப் பத்திராதிபரவர்கட்கு,

அன்புள்ள ஐயா,

சென்ற செப்டம்பர்மீ வெளிவந்த ‘ஞானபோதினி’ ப்பத்திரிகையைப் படித்து வருங்கால் பத்திராதிபர் குறிப்பொன்றில் பின்வரும் விநோத உரையொன்றைக் கண் ணுற்றேன்.

சித்தாந்ததீபிகைப் பத்திரிகையின் மேமாதச் சஞ்சிகையிற் பாரிஸ்நகரத்துத் தமிழ்ப் புலவர் **ஜூலியன் வின்ஸன்** என்பவர் எழுதிய ‘‘சிலவிவாத விஷயங் கள்’ என்றது மிக விநோதமாயிருக்கின்றது. அவற்றிற்கு விடை எழுதிய பண்டிதர் **சவரிராய பிள்ளையவர்கள்** கூற்று அதனினும் மிக விநோதமாயிருக்கின்றது.......’’ என்பதே. அப்பத்திராதிபர் விநோதம் விநோதமென்றாரே, என்னவிநோதத்தைக்கண் டார்? ஆழ்ந்தாய்ந்து கூறிய பண்டிதரவர்களின் அரியவிடயங்களோ அவர்க்கு வி நோதமாயின! தமக்கு நுட்பவிஷயங்களின்மேல் ஆராய்ச்சி செல்லாவிடின் இவ்வாறு வெற்றுரை மொழிவதேன்? தங்கூற்றுக்குப் பிரமாணங்காட்டினார் அல்லர். பல்லோர்க் கும் பயன்படுமென்றுகருதிப், பத்திரிகாசிரியர் ஒருவிஷயத்தின்மேல் வலியுடைக் கார ணத்தாற் றம்அபிப்பிராயத்தை வெளியிடுவர். இஃதுலகவழக்கம். அவ்வாறின்றி மொ ழியின் அஃதவர்க்கோர் இழுக்காம். அங்ஙனமாயின், ஞானபோதினிப் பத்திராதிபர் விநோதமென்று வெறும்போலியுரை மொழிந்திட்டதென்னை? அவ்வுரை அழுக்காறு கொண்டெழுந்ததோ அன்றோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்குப்பெரிதும் உண்டாயிற்று. ஆகையால், ஷை பத்திராதிபர் தாங்கூறிய கூற்றுக்கேற்புடைய காரணங்காட்டி என் னையத்தை யறவேயொழிப்பாரென்று நம்புகின்றேன்.

மண்ணடி, சென்னை
21 - 10 - 02.

இங்ஙனம்,

நல்லதம்பி.

[பத்திராதிபர் குறிப்பு:—நம் ஆப்தசிகாமணிகளான பண்டிதர் சவரிராயரவர் கள் மிக நுட்பமாக ஆய்ந்து சித்தாந்ததீபிகையின்கண் வெளியிட்ட அரியவிடயங்க ளின்மேல் நம்முடைய நண்பர்களான ஞானபோதினிப் பத்திரிகாசிரியர் மதிப்பின்றி யங்ஙனமெழுதியதற்கு நாமும் பரிகின்றோம். சவரிராயபிள்ளையவர்கள் விடயத்தின் கண் தமக்குக் கருத்தொருப்பாடில்லையாயின், அந்நண்பர் அங்ஙனமொருப்படாமை க்கு வேண்டுங்காரணங்கள் காட்டித் தங்கருத்தறிவித்தலே முறையாம். அம்முறை கடந்தங்ஙனமெழுதினால் அதனை அழுக்காறுபற்றி எழுந்ததெனவே உலகந்துணிந்தி டும். அறிவுவிளக்கப் பத்திரிகாசிரியரும் இவ்வபிப்பிராயமேகொண்டெழுதினார். இனி நம் நண்பர் ‘ஞானபோதினி’ ப்பத்திரிகாசிரியர் அங்ஙனம் நவிலைதிறம்பி யுரையிடா திருப்பாராகவென்னும் வேண்டுகோளுடையோம்.]

ஸர்வம்குஹமயம்ஜகத்.

பிறப்பிறப்பாதி, உயிர்க்குணமில்லாத ஸர்வதேவதாஸ்வாமியாகிய ஸ்ரீசுப்பிரமணியக்கடவுளது கிருபாகடாக்ஷத்தினாலே ஸமஸ்த திவ்வியமங்களகுணகணாலங்கிருத வித்வசிரோமணியும் சென்னைக்கிறிஸ்டியன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய மகாபுருஷ செல்வச்சிரஞ்சீவி ஸ்ரீமாந் - நா. வேதாசலம்பிள்ளை அவர்களுக்கு,

சிவஞானமும் தீர்க்காயுளுஞ் சிந்திதமனோரதசித்தியும் சந்தான சமர்த்தியும் அரோகதிடகாத்திரமும் ஐஸ்வரியாதிக்கமும் தேவகுரு பிராமணப்பிரசாதமும் அபிவிருத்தியாகுகவென ஆசீர்வாதஞ்செய்து எழுதும் விஞ்ஞாபனம்.

தங்களுடைய வித்தியானந்தவைபவங்களை அடிக்கடி அறியவிரும்புகின்றேன்.

தங்களாலனுப்பப்பட்ட "திருவொற்றியூர் முருகர்மும்மணிக்கோவை" "சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்கம்" என்னும் நூல்களிரண்டையும் வாசித்து ஆராய்ந்தேன். மும்மணிக்கோவையிலே அமைந்தசொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் பொருளையும் உற்றுநோக்கியபோது பத்துப்பாட்டு, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், புறநானூறு முதலிய பழைய செந்தமிழ்நூல்களின் ஆக்கியோர்களே ஒருங்கு தங்கள்வடிவாக அவதாரஞ்செய்தார்கள்போலும் என்று அநுமானஞ்செய்தேன். அதுமட்டோ! மேற்படி பிரபந்தத்தில் ௪௫-ம் பக்கத்திலுள்ள "புலவராற்றுப்படை"யை நான் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது எனது சகபாடியாகிய பிரம்மஸ்ரீ, ச. சிவானந்த சுப்பிரமணியஐயர்கேட்டு இஃது இக்காலத்துப்பாடலன்று சங்கத்தார்காலத்துப் பாடலேயாமென்று என்னுடன் வாதிட்டார். இப்புத்தகத்தை அவர்பெற்றுத் தங்கள்பெயரைப்பார்த்தபின்பே, உடன்பட்டுத் தங்கள் வித்வத்தன்மையைவியந்து மிகவும்பாராட்டினார். அவருக்கே அப்புத்தகத்தை உபகரித்துவிட்டேன்.

"சோமசுந்தரக்காஞ்சியாக்கம்" பூருவபக்ஷிகள்கூறிய அபவாதங்களையெல்லாம் பலிஷ்டப்பிரமாணங்கள்காட்டி, திக்காரஞ்செய்ய எழுந்ததேயாயினும் தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களிலுள்ள பொருணுட்பங்களைச் செவ்வனே யறிதற்கும் கையறியாமை நீங்குதற்கும் அப்பூர்வபக்ஷிகட்கும் ஏனையோர்க்கும் மிகவுமுபயோகமாகுதலொரு தலையாம். நிற்க.

தாங்கள் வெளியிட்ட "முனிமொழிப்பிரகாசிகை"யில் ஒரு பிரதி அனுப்பும்படி கேட்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

Pandit. ந. வே. கநகசபாபதி ஐயர்.

வைதிகசைவ உபந்யாசகர்,
சிவபுராணப்பிரசாரகர்,
சைவவைஷ்ணவ கதாப்பிரசங்கி,
நல்லூர் யாழ்ப்பாணம்.

கௌரவாபிமான சீலர்கட்குங் கையொப்ப நண்பர்கட்குஞ் செய்துகொள்ளும் பிரிய விண்ணப்பம் :—

கழிந்த புரட்டாசி ஐப்பசி மாதங்களில் அடுத்தடுத்து நேர்ந்த சுரநோயால் மிகவருந்தினோம். அச்சுரநோய் உடம்பில் நிரம்பக்கடுமையாகப்பற்றி உடம்பின் வளத்தை உறிஞ்சிவருகையிற் சுதேச மருத்துவ முறையில் மிகத் தேர்ச்சியடைந்து விளங்கும் நம் ஆப்தநண்பர் ஸ்ரீமத் குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் நுட்பமாகப் பிரயோகித்த மருந்தின் வன்மையால் அது சிறிது சிறிதாகக் குறைந்தொழிந்தது. அஃதொழிந்தும், மூளையின் சுறுசுறுப்பு மழுக்கமும் உறுப்புக்கள் இயக்கமின்மையுங் குறைந்தபாடில்லை. பின்னுமுண்ட மருந்தின் பெருமையாலுந் திருவருட்குறிப்பானும் மூளையின் சக்தியும் உறுப்புக்களின் இயக்கமும் இப்போது பெருகிக்கொண்டே வருகின்றன. இங்ஙனந் தளர்ச்சியுற்றிருக்குங் காலங்களில் பத்திரிகையினை நடாத்துதற்குதவி செய்வாரில்லாமையால் இரண்டுமாதங்கட்குரிய இதழ்களிரண்டு முழுநெறி யவிழ்ந்தில. பின் இடையிடையே நாம் அரிதின்முயன்று ௯,௰ இதழ்களிரண்டினையும் இப்போது நெறியவிழ்த்து வெளிவிடுகின்றோம். இதுகாறும் நேர்ந்ததாமதத்தினைப் பொறுக்குமாறு அவர்களை வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம்.

நம்முடைய ஞானசாகரத்தின் கண்ணே முதற்பதுமம் முளைத்தெழுந்து பத்து மாதங்களும் பத்திதழ்கள் விரித்தன. ஏனை இரண்டிதழ்களையும் இன்னுமிரண்டு வாரத்துள் விரித்திடும். இவ்விதழ்களிற் பொறிக்கப்பட்ட விடயங்களின் அருமை பெருமைகளை நன்குணர்ந்தும் கையொப்ப நண்பர் சிலர் இன்னுந் தாந்தாஞ் செலுத்தல் வேண்டும் இரண்டுரூபாவையுஞ் செலுத்தினாரில்லை. அங்ஙனமிருக்கும் நண்பர்கள் பத்திரிகையின் ஆக்கத்தைக்கோரி விரைவில் அதனை உபகரித்திடுவார்களென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஏனைக்கையொப்ப நண்பர்களெல்லாரும், அடுத்த இரண்டாம் பதுமம் நன்கு முளைத்தெழுந்து ஏடவிழ்த்துச் சொற்பொருணயம் பொதுளிய விரைதெளித்து விளங்குமாறுதத்தமக்குரிய கையொப்பத் தொகையினை முன் உபகரித்திடுவோர்களாகவென வேண்டுகின்றோம்.

இங்ஙனம்,
* நாகப்பட்டினம் – வேதாசலம் பிள்ளை,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ்.

இப்பத்திரிகாசிரியரியற்றிய நூல்கள்.

திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக்கோவை.

இது சங்கஞ் செய்யுட் சொற்பொருள் நயங்கொண்டு விளங்குவது. பிற்காலத்துச் செய்யுள் நூல்களுள் தனக்கொப்பதும் மிக்கது மில்லாதது. வித்துவான்கள் பலராலும் புகழ்ப்பெற்றது. விலை-3-அணா.

சோமசுந்தரக் காஞ்சியாக்கம்.

சோமசுந்தரக்காஞ்சியின்மேல் பொறாமைகொண்டு குரைத்தோர்க்கு அறிவு கொளுத்துமுகத்தாற் பொருளதிகார நுட்பந்தெரிப்பது. வித்துவான்களால் உயர்த்துக்கூறப்பட்ட உரைநூல்-விலை-4-அணா

வா. அண்ணாமலை.

My Dear Brother,

I thank you fervently for your kindness in sending me your valuable literary productions I have perused your சோமசுந்தரக்காஞ்சி with very great pleasure; and your metrical composition under the heading கையறுநிலை, reminds me of Milton's 'Lycidas.' The jealous critic who has 'frownd' has, I am sure, only whistled for the wind; and, whoever he may be, his arguments are as silly as they are malicious. I am inclined to think that your 'கையறு நிலை' is, in fact, one of the great pillars of your fame, and that it, in itself, suffices to prove your genius for poetry. The felicities of diction sparkling throughout the piece, the fervid imagination which has given birth to golden thoughts so many in number, the pathos which moves the reader with a veritable mesmeric effect, the grace and elegance of your style and the religious rudder of calm resignation which guides your poetic vessel as it glides on the troubled waters of bereavement-all these mark you out as *the* Tamil Elegist and one of the greatest poets of the day. I am perfectly sanguine that your 'கையறு நிலை' is destined to live as long as our language itself lives; and, though, if I were to criticise your opponents, I would proceed from a different stand-point altogether, I am glad to find that you have already put a spoke in your critics wheel even from the orthodox point of view—of course, I refer to your சோமசுந்தரக்காஞ்சி யாக்கம்'

My thanks are also due to you for your having sent me the first two issues of your valuable journal 'ஞானசாகரம்.' However much I may differ from you in the views you advocate therein, I sincerely acknowledge that many interesting topics are therein discussed in a very interesting way—a metritious intellectual *pabulam* it verily furnishes.

In the interest of our language, I request you will not rest on your laurels, but will dole out to us by instalments the fine poetical web your intellect may weave from time to time, particularly in the language, though not in the spirit of your கையறு நிலை—for, in my opinion it best shows what the Tamil language of the present day ought *to* be like, at any rate in poetry.

VEPERY,
1st *April*, 1902

Very Affectionatley Yours,
T. BHAKTAVATSALAM, B.A

---

* கடிதங்கள் முதலாயின எழுதுவோரெல்லாரும் இந்த முகவரிப்படியே அனுப்புதல் வேண்டும்.